

(2)

SANCTAE GER-
TRVDIS INSINUATIONVM
DIVINÆ PIETATIS EXER-
CITIA NONNVLLA.

*Nunc de nouo per P.M.F. Ioannem Castañiza, Ordinis
Sancti Benedicti scholijs adaueta, per eumque in
lucem edita.*

CVM PRIVILEGIO.
MATRITI.

Ex officina Licentiaty Varez à Castro.

Anno M. D. XC. IX.

2 400 40

Castell

SANCTAE GER-
TRVDIS INSINATIONVM
DIVINÆ PIETATIS EXER-
CITIA NONNVLLA.

*Nunc de nouo per P. M. F. Ioannem Castañiza, Ordinis
Sancti Benedicti scholijs adaueta, per eumque in
lucem edita.*

CVM PRIVILEGIO.

MATRITI.

Ex officina Licentiati Varez à Castro.

Anno M. D. XC. IX.

i. 11919449

EXERCITIUM PRO RE-
cuperanda innocentia baptismali.

Vt in fine vite tue immaculatam baptismalis innocentie tunicam, & fidei Christiane sigillum integrum & illum domino valeas presentare, stude certo tempore, presertim in Pascha & Pentecoste, memoriam baptismi celebrare. Itaque desidera renasci in Deo per nouam vite sanctitatem, & restitui in nouam infantiam, & dic:

DEVS misereatur mei, & benedicat mihi: illuminet vultu suum super me, & misereatur mei. Psal. 66.
Benedicat eum in omni sinceritate & veritate cor meum.
A facie domini moueatur terra cordis mei, in spiritu oris eius recreetur & renouetur spiritus meus, Psal. 142.
vt in terram rectam deducat me spiritus eius bonus.

Deinde legas symbolum fidei, scilicet: Credo in Deum, orans dominum, vt faciat te perfecte abrenunciare satanae, & conseruet te in fide recta, viua, & integra, vsque in finem vite tue.

Oratio.

Domine Deus, pius & verus, creator & redemptor meus, qui me signasti sancto lumine vultus tui, qui me redemisti charo precio sanguinis vnigeniti tui, & regenerasti me in spem vite per baptismum in virtute spiritus tui: fac me vero perfecto & integro corde, efficaciter abrenunciare satanae & omnibus pompis & operibus eius, & in te Deum creatorem meum per Iesum Christum filium tuum (qui est via, veritas, & vita) in spiritus sancti efficacia, fide recta ac feruida, viuus
A operibus

operibus redimita, fideliter credere, tibi adherere,
& vsque in finem tecum immobiliter perseverare,
Amen.

Pro signaculo fidei tuæ dic:

TRinitas sancta, pater & filius, & spiritus sanctus,
tua diuina omnipotentia regat & confirmet, tua
diuina sapientia instruat & illuminet, tua diuina boni-
tas adiuuet & perficiat fidem meam: vt eam immacula-
tam & integram reassignem ante faciem tuā in mor-
tis hora, cum omnium virtutū multo sc̄nore & vsura.

*Pro exorcizatione ora dominum, vt in virtute nominis sui fa-
ciat te prudenter vincere & intelligere omnes versutias
satanæ, ne vnquam prauulendo de te, gaudeat inimicus:
sed in omni tentatione recedat superatus, & in prima cō-
gressione confusus.*

Oratio.

Domine Iesu Christe pontifex magne, qui in tua
preciosa morte viuificasti me, exuffla à me in vir-
tute spiritus tui, omnes insidias inimici efficacia tuę pre-
sentia. Disrumpe in me omnes laqueos satanæ. Et res-
pectu miserationis tuæ omnem cecitatē cordis longē
fac à me. Perfecta charitas tua Christe faciat me in om-
ni tentatione viriliter triumphare. Sancta humilitas tua
doceat me omnes laqueos inimici prudenter deuitare:
Luminosa veritas tua deducat me, & faciat me corde
perfecto syngerē ambulare coram te. Et benedictio in-
dulgentissimæ misericordiæ tuæ preueniat, subsequa-
tur, & custodiat me vsque in finem vitæ meæ, Amen.

*His verbis signabis te signo sanctæ crucis in fronte & in pe-
ctore.*

IN

IN nomine patris, & filij, & spiritus Sacti. A te ò cru-
cifixæ amor meus Iesu dulcissime, accipiam signum
sanctę crucistua, tā in frōte, quā in corde, vt in æter-
num viuam sub tua protectione. Da mihi viuam fidem
coelestium præceptorum, vt dilatato corde curram viā
mandatorum tuorū. Per te talis sim in moribus, vt effi-
ci merear templum Dei, & habitaculū spiritus sancti,
Amen.

Psal. 118.

*Hic expositula, vt ipse summus sacerdos dominus Iesus impo-
nat tibi manum, vt in æternum habites in adiutorio alti-
ssimi, & in protectione Dei cæli commoreris.*

Sub vmbra manus tuæ amātissime Iesu protege me,
dextera tua suscipiat me. Aperi mihi ianuam picta-
tis tuę, vt imbuta signo sapientiæ, careā in veritate om-
ni terrena cupiditate, & ad suauem odorem præcepto-
rum tuorum læta tibi in ecclesia tua sancta deseruiam,
& de die in diem, de virtute in virtutē proficiā, Amen.

Vt dominus det tibi Angelum ducem itineris tui.

Esa Iesu princeps pacis, magni cōsiliij Angele, tu ip-
se semper sis mihi à dextris dux & custos meę pere-
grinationis, ne cōmouear, & errē abs te, & mittere dig-
nare Angelum tuū sanctū de cœlis, qui sub tua pia cura
solicitus sit de me, & in tuo beneplacito dirigat me, atq;
in via tua perfectam ad te ipsum reducat me, Amen.

Ad salutandum & suscipiendum Angelum.

Salue Angele Dei sancte, custos animæ & corporis
mei, per dulcissimum cor Iesu Christi filij Dei, pro
amore eius qui te creauit & me, pro amore eius qui
me tibi commendauit in baptismate, in curam tuæ

fidelissimæ paternitatis suscipe me: vt adiuta à te, immaculato calle transeam huius vitæ torrentem, quousque tecum læta perueniam ad videndam illam mellifluam (quam tu vides) faciem, & illam iucundissimam imperialis diuinitatis speciẽ, quæ exuperat omnis suauitatis dulcedinem.

Hic orabis, vt os tuum repleatur sale sapientiæ, vt possis gustum fidei in spiritu sancto sapere.

Accipiam à te Iesu dulcissime salem sapientiæ & spiritum intelligentiæ propiciatus in vitam æternam, Amen.

Oratio.

Fac me tui spiritus degustare suauitatem, fac me tuam esurire voluntatem, fac me tuum scire beneplacitum, vt tibi meum semper sit acceptum seruitium, Amen.

Signans itaque aures tuas & naves signo sanctæ crucis orabis dominum, vt ipse adaperiat aures cordis tui in lege sua, & replet odore notitiæ suæ omnia tua interiora.

Eia Iesu pastor mi præcordialissime, fac me indignam ouiculam, tuam dulcissimam vocẽ semper sequi & agnoscere, & in viuæ fidei suauissimo odore currere ad pascuam vitæ æternæ, quò possim in æternum vacare & videre, quoniam tu verè suavis es mi domine.

Accipiens in dexteram tuam vexillum crucis salutiferæ, vt hostem possis vincere, dicas:

Pone Iesu amantissime signum sanctæ crucis tuæ in manum dexteram meam: vt hoc signo contra omnes insidias inimici armata manu semper incedam, tuo auxilio circumuallata, Amen.

Conclusio.

Conclusio.
Benedicat me Dei patris omnipotentia. Benedicat me filij sapiëntia. Benedicat me Spiritus sancti benignissima charitas, & custodiat me in vitam æternam, Amẽ.

Deinde orabis virgineam Matrem, vt ipsa tibi obtineat perfectam vitæ inuouationem, & ipsa venerabilis rosa fiat sic in hac gratia mater & commater tua, vt tu sis ei in moribus vera filia, & ipsa gemma pudicitia, animam tuam inuolutam pallio suæ mūditiæ intuitione sua dulcissima, filio suo regi domino seruet absque macula: & faciat nomen tuum anumerari in Israel sorte electissima, vt pars tua sit cum ijs qui ambulant in cordis innocentia, prouidentes dominum semper in omni via sua.

Saluc Maria, Regina clementiæ, oliua misericordiæ, per quam nobis venit vitæ medicina, clementiæ refina, virgo mater diuini germinis: per quam nobis venit genu superni luminis, germen odoris Israel. Eia sicut per filium tuum facta es omnium vera mater, quorum ipse vnicus tuus non est de dignatus fieri frater: sic nuc pro eius amore me indignam in curam tuæ maternitatis suscipe, tu fidem meam adiuua, conserua & instrue, & sic nunc has meæ inuouationis & fidei commater, vt in æternum sis mea singularis & præcordialissima mater, piẽ semper pro me curando in hac vita, & in tuam plenam maternitatem suscipiendo id mortis hora, Amen.

Pro impositione nominis.

Nomẽ meum Iesu dulcissime, mellifluo nomini tuo Psal. 34.
subcribe in libro vitæ. Dic animæ meæ: Mea es tu, Esai. 62.

ego salus tua recognoui te: iam non vocaberis vltra de relictâ, sed vocaberis, volûtas mea in ea, vt portio mea sit tecum in perpetuum in terra viuentium.

Pro immersione fontis: In nomine patris & filij & Spiritus sancti.

Eia Iesu fons vitæ, ex te ipso fac me bibere poculū aque viuæ, vt gustato te, in æternū nihil sitiā præter te. Immerge me totam in profundum tuę misericordię. Baptiza me in immaculatione pretiosæ mortis tuę. Renoua me in sanguine tuo, quo redemiste me. In aqua sanctissimi lateris tui ablue omnem maculam, qua vnquam maculaui baptismalem innocentiam. Reple me spiritu tuo, & totam posside in puritate corporis & animæ, Amen.

Pro chrismate ora dominum, vt vntio sui spiritus doceat te de omnibus.

Pater sancte, qui per filium tuum dominū nostrum Iesum Christum me regenerasti ex aqua & spiritu sancto: Da mihi hodie plenam omnium peccatorū meorum remissionem, & dignare me linire chrismate spiritus tui in vitam æternam, Amen. Pax tua mecū in æternum, Amen.

Hic facias signum sanctæ crucis in pectore & in humeris, dicens.

Fac me amore amoris tui: præceptorum tuorum iugū suaue & opus leue semper in humeris meis portare, & sacramētum fidei sacræ tanquā fasciculū myrrhæ in pectore meo in perpetuum gestare, vt tu pro me crucifixus maneas, cordi meo semper infixus, Amen.

Pro

Pro candida veste dicas.

Eia Iesu soli iustitię, fac me te induere, vt secundum te possim viuere; fac me te duce vestem baptismalis innocentię, candidâ, sanctam & immaculatam seruare! & illę iam ante tribunal tuum præsentare, vt habeam in vitam æternam, Amen.

Ad accipiendum lumen orabis pro illuminatione interiori.

Eia Iesu lumen inextinguibile, charitatis tuę lampadem ardentem in me inextinguibiliter accende, & doce me baptismum meum irreprehensibiliter custodire: vt cum vocata ad tuas venero nuptias, parata ingredi merear æternę vitę delicias, visura te verum lumen, & tuę diuinitatis mellis suam faciem, Amen.

Pro susceptione communionis viuifici corporis & sanguinis agni immaculati Iesu Christi.

Corpus tuum venerabile, & sanguis tuus preciosus, domine mi Iesu Christe, corpus & animam meam custodiat in vitam æternam, Amen. Pax tua mecum. In te ò Iesu pax vera in æternum habeam pacem super pacem, vt per te ad illam perueniam pacem, quę exuperat omnem sensum, vbi te in te læta videam in æternum, Amen.

In illa communionem desidera, vt tota vita tua abscondatur cum Christo in Deo, & in mortis hora plene inueniaris consummata.

O Animæ meę hospes dulcissime, Iesu mi præcordialissime, tua suauius incorporatio sit mihi hodie omnium peccatorum meorum remissio, & omnium negligentiarum mearum suppletio, atque totius deper-

ditæ vitæ meæ recuperatio. Sit mihi æterna saluatio, anime & corporis reparatio, amoris inflammatio, virtutis instauratio, & vitæ meæ in te sempiterna conclusio. Sit mihi spiritus libertas, vitæ sanitas, morum honestas. Sit mihi scutum paciëntiæ, humilitatis insigne, baculus confidentiæ, solamen tristiciæ, iuuamen perseuerantiæ. Sit mihi armatura fidei, robur spei, charitatis perfectio, mädatorum tuorum adimpletio, spiritus innovatio, in veritate sanctificatio, & totius religionis consummatio. Sit mihi origo virtutum, finis vitiorum, totius boni incrementum, & tui amoris perenne testamentum, vt in hac peregrinatione solo corpore constituta, cogitatione auida, ibi mea semper versetur memoria, vbi tu es pars mea optima, vt in termino vite meæ, abiecto corporis huius amarissimo cortice, perueniam ad illam dulcissimam nucem, vbi in glorificatæ humanitatuę nouo sydere, videam tuę prestantissimę diuinitatis preclarissimã lucem, vbi tuę mellifluę faciei pulcherrima rosa me reficiat specie suã imperiosa, vbi exuta huius xitę molestijs, in eternũ letabunda epuler, & exultem in tuæ charitatis diuitijs, sicut sponsa gaudet sui regis in delitijs, Amen.

Pro confirmatione.

O Rex victoriosissime, Iesu sacerdos altissime, tu cõfirma me tua omnipotenti virtute, gladio spiritus accingens me potentissime, vt mille fraudes satanę semper vincens vincam in te.

Conclusio.

Domine Deus, qui ita me uis conditor, vt etiã sis reformator: eia spiritũ tuũ sanctũ innoua hodie in visceribus meis, & adscribe me populo adoptionis, tanquam

tanquam sobolem nouæ prolis: vt cum filijs promissionis me gaudeam accepisse per gratiam, quod non habeo per naturam. Fac me fide grandem, ipe gaudentem, in tribulatione patientem, in tua laude delectantem, spiritu feruentem, tibi domino Deo verò regi meo fideliter seruientem, & usque in finem vitæ meæ tecum vigilanter perseuerantem: vt hoc quod nunc credo in spe, tunc oculis meis læta videam in re, videam te sicut es, videam te facie ad faciem. Ibi me Iesu charē de te ipso facies, ibi in fruitione tui melliflui vultus sit mihi perpetua requies. Amen, Amen, Amen.

Rom. 12.

1. Ion. 3.

1. Cor. 13.

DEVS fidelis, Amen verum, qui nõ deficit, faciat me feruenter sitire Amen charum, quo ipse afficit, suauiter gustare Amen dulce, quo ipse reficit, feliciter consummari illo Amen salutari, quo ipse perficit, vt in perpetuum efficaciter merear experiri Amen æternum, & præuare, quo me credo visuram per hoc exiliũ ipsum verum Amen Iesum Dei filium, qui solus amanti sufficit, & vnã cum patre & sancto Spiritu omnia bona tribuit, nec despicit quod cõdidit. Amen, Amen, Amē.

Cum hac oratione committe Domino fidem tuam & innocentiam baptismalem.

Iesu mi dulcissime, tu serua mihi in conclaui benignissimi cordis tui immaculationem baptismalis innocentiaę, & chirographum fidei meæ, vt sub tua fidelicustodia, ea tibi illæsa representem in mortis hora. Eia & sigillum cordis tui cordi meo imprime, vt secundum te possim viuere & post hoc exiliũ læta sine impedimento ad te peruenire, Amen.

EXERCITIUM CONVERSIO-

nis spiritualis.

*Quoties renouato bono proposito memoriam primæ conuer-
sionis tuæ, qua mundo abrenunciaſti, celebrare, & con-
tuum cum omnibus viribus suis ad Deum cõmertere vo-
lueris: utere hoc exercitio, orans Deũ, vt te ſibi in amoris
omniumq; virtutum ædiſicet monaſterium.*

Eia Ieſu cordis mei dilectiſſime, cum conſtet nullum
ſpiritualem fructum poſſe coaleſcere, niſi tui ſpi-
ritus perfundatur rore, niſi tui amoris foueatur vigor:
vtinã igitur ita miſerearis mei, vt inter amoris tui bra-
chia me recipias, me que totam tuo ſpiritu calefacias.
En corpus & animam meam: hæc tibi trado, vt poſi-
deas. Dilecte mi, dilecte mi, infunde mihi tuam benedi-
ctionem. Aperi mihi & introduc me in ſuauiſſimæ tuæ
plenitudinẽ. Ex corde enim & ex animo deſidero te.
Oro que te, vt tu ſolus poſſideas me. Eia, ego tua & tu
meus, fac vt nouo ſemper feruore ſpiritus in amore
tuo viuendo creſcam, tuaque gratia, quomodo lilia con-
uallium iuxta fluentia aquarum, effloream.

Hic ora virginem Matrem, vt ipſa roget pro te.

Eia candidum lilium, poſt Deum ſpes in ea maxima,
ò Maria dulciſſima? loquere pro me bona coram
tuo dilecto filio, fac verbũ pro me efficaciſſime. Age cau-
ſam meã fideliter. Vota mea impetra miſericorditer,
quoniam tibi conſido poſt Chriſtum ſpes vnica. Te be-
nignam mihi matrem commonſtra. Fac vt in clauſtrũ
amoris, vt in ſcholam ſpiritus ſancti ſuſcipiar à domi-
no, quia tu præ omnibus præuales id obtinere à tuo
dilecto

dilecto filio. Fidelis mater, prouide tuæ filiæ, vt amoris
ſemper viuentis efficiat fructus, & in omni ſanctitate
creſcam, perſeueremque rigata cœlitũs.

*Hic innoca gratiam Spiritus ſancti, vt faciat te proficere in
religione.*

Veni Sancte ſpiritus, veni ò amor Deus, reple cor
meum heu omni bono vacuum. Accende me ad
amandum te. Illumina me ad cognoscendum te. Attra-
he me ad delectandum in te. Affice me ad perfruen-
dum te.

*Hic exi de mundo, & de omni quod non eſt dulcis Ieſus à
mor tuus.*

Quis dabit mihi amantiſſime Ieſu pennas ſicut colũ-
bæ, & volabo in deſiderio, cupiens requieſcere in
te?

Hic aſcendere in Chriſto Ieſu.

Eia, eia Ieſu clare, per amorẽ, in quo Deus homo fa-
ctus, veniſti quod perierat querere & ſaluum face-
re, in me nunc ò mi dilecte ingredi, & introduc me vi-
ciſſim in te. In petra firmiſſima paternę deſenſionis
tuæ abſcõde me. In cauerna benigniſſimi cordis tui re-
conde me ab omni quod tu non es, ò omnium charorũ
chariſſime: & da mihi ſortem in populo Iſrael, vt pars
mea tecum ſit inter filias Ieruſalem, Amen.

Hic proſternere ad pedes Ieſu.

Benedic mihi Ieſu amantiſſime, benedic mihi, &
miſerere mei ſecundum pietatem benigniſſimi cor-
dis tui. Eia vt anima mea nihil ſcire eligat præter te, &
ſub diſciplina gratiæ tuæ, vnctione magiſtra in ſchola
amoris tui proficiam bene, vehementer valdẽ.

Ad

Ad induendum habitum spiritualem.

Eia pater sancte, in amore quo lumine vultus tui signasti me, da mihi in omni sanctitate & virtute proficere in te. Christe Iesu, in amore quo sanguine proprio redemisti me, innocentissimæ vitæ tuæ puritate in due me. Omnipotens sancte Paraclete, in amore, quo nomine spirituali tibi assignasti me, da mihi toto corde amare te, tota anima tibi adherere, omnes vires meas in tuo amore & seruitio expendere, secundum cor tuum viuere, & in mortis hora te præparante sine macula tuas nuptias introire.

Ora virginem Matrem, vt ipsa sit ductrix tua in religione aut alio statu tuo.

O Maria mater dei & mea præcordialis, tu indue me vellere agni Iesu substantialis, vt per te me suscipiat, nutriat, possideat, regat & perficiat amor principalis, Amen.

Hic offer votum castitatis sponso tuo caelesti.

Eia Iesu dulcissime, te solum prælegi animæ meæ fidum amatorem, vitæ meæ comitem meliorem. Propter te animi patior languorem. Tibi cordis mei offero amorem, te eligens in socium & ductorem. Corpus meum & animam tibi offero ad seruiendum, quia ego, ego tua propria sum, & tu proprie meus: Eia me tibi conglutina o amor verus: Tibi castitatem meam offero, quia tu es totus dulcis & amœnus, sponsus delictis plenus: Tibi voueo obedientiam, quia tua paterna charitas me allicit, tua pietas & dulcedo me attrahit. Tibi me obligo ad obseruandum tuam voluntatem, quia tibi adherere super omnia amabile, te diligere dulce nimis & optabile. Ego tibi me offero o cordis mei

vnice

vnice, vt posthac tibi soli viuam, quia nihil inueni dulcius, nil iudicaui vtilius, quam tibi dilecte mi vnire intimis. Eia forma cor meum secundum cor tuum, vt totus conuersari merear iuxta tuum beneplacitum. *Resp.* Regnum mundi & omnem ornatum seculi cõtempsti, propter amorem domini mei Iesu Christi. Quem vidi, quem amaui, in quem credidi, quem dilexi. *Versus.* Eructauit cor meum verbum bonum, dico ego opera mea regi. *Quem vi.* *Respon.* Verus pudicitia author & custos, qui ex virgine natus cunctos excitasti ad sanctum amorem castitatis, Christe forma, spes & corona virginum, beatissime virginis matris Mariæ me intercessionem meam te & corpore castam conserua. *Versus.* Fons vitæ, & origo lucis perpetuæ, atque omnis bonitatis author beatissime.

Ora.

O Mnipotens sempiternæ Deus: respice propitius ad preces nostras, & da nobis famulis tuis, qui in tui nominis honore in vnus charitatis singularitate conuenimus, fidem rectam, spem inconcussam, humilitatem veram, deuotionem sanctam, charitatem perfectam, boni operis sedulitatem & constantiam, atque perseverantiam. Et per merita & intercessionem omnium sanctorum concede nobis, vt sit in cordibus nostris simplex affectus, patientia fortis, religio munda & immaculata, obedientia placita, pax perpetua, mens pura, conscientia sancta, compunctio spiritualis, virtus animæ, vita immaculata, consummatio irreprehensibilis, vt viriliter eurrentes, tuum mereamur regnum foeliciter introire; Amen.

INSINVAT. DIVINÆ
EXERCITIVM SPIRITVALIS
desponsationis & consecrationis.

*Hoc modo celebrabis spirituale matrimonium, connubium
amoris, desponsationem & copulationē animæ tuæ cas-
tæ, cum Iesu sponso cœlesti, inseparabili dilectionis vin-
culo.*

Vox Christi ad animam.

RESPICĒ in me quis sim colūba mea, Ego sum
Iesus amicus tuus dulcis. Aperi mihi penetrabilia tui
cordis. Ego quippē sum de terra angelorum, forma spe-
ciosus. Ego ipse sum splendor diuini solis. Ego fulgidis-
sima dies vernalis, quæ sola semper clarescit, & occum-
bere nescit. Superessentialis gloriæ meæ maiestas cœ-
lum implet & terram, cuius latitudinem sola metitur
æternitas. Ego solus in capite meo gloriosæ deitatis
meæ imperiale diadema porto. Ego tertium de sangui-
ne meo, quem pro te fudi roseum circumfero. Non al-
tior est sole neque inferior, qui mihi sit similis. Ad ma-
num meam liliosi egrediuntur virginum chori. Et ego
eas præcedo in choro vitæ æternæ, in delicijs meæ diu-
nitatis. Ego reficio eas amœna fruitione vernantis iu-
cunditatis. Nihilominus oculos meos ad vallem nō de-
dignor inclinare, ex qua violas queam sine macula cō-
gregare. Quæcunque igitur voluerit me diligere, hanc
volo mihi desponsare, ipsamque diligere, & vehemen-
ter amare. Ego virginum canticum eam docebo, quod
canat tā dulciter ē gutture meo, quo mihi cogatur vni-
ri suauissimo amoris vinculo. Quod ego sum ex natu-
ra, hoc ipsa fiet ex gratia. Amplectar eam amoris bra-
chijs, astringēs deitatis meæ precordijs, vt ex virtute
mei

mei ardētis amoris, liquefiat, velut cera a facie ignis. Di
lecta columba mea, si mea esse velis: neceffe est vt me
dulciter, sapienter & fortiter diligas, vt hæc in te suau-
ter experiiri valeas. Psal. 67.

Amor excitat animam.

Etā expergilcere ò anima, quandiu dormitabis? Au-
di verbū quod tibi nuntio. Supra cœlū est rex qui
tui tenetur desiderio. Ex corde integro amat te, & su-
pra modū amat. Ipse te tā amat dulciter, ipse tā diligit
fideliter, vt propter te dimiserit regnū suum humiliter.
Quæredo te, patiebatur, vt furē apprehēdi se. Ipse te tā
amat cordialiter, tam diligit vehemēter, tam æmulatur
dulciter, tam zelatur efficaciter: vt si floridū corpus suū
pro te in mortem traderet hilariter. Hic est qui suo te
sanguine lauit, qui sua te morte liberauit. Apoc. 12.
Quādiu te expectabit vt redames eum? Ipse nimis preciosē emit-
te tuum que amorem. Ipse dilexit te supra suū honorē
Ipse amauit te plusquam suum corpus nobile, cui nun-
quā pepercit pro te. Ille itaque dulcis amor, suavis cha-
ritas, fidelis amator, mutuum amorem exigit à te. Hoc
si velocius velis acceptare, paratus est se tibi desponsare.
Et idē festina, quid eligas, illi renunciare,

Vox animæ se Deo offerentis.

EGO sum orphana absq; matre, inops & pauper
sum ego. Præ Iesu consolationem nullam habeo. Psal. 85.
Ipse solus sitim animæ meæ potest satiare. Ipse est
præelectus amicus cordis mei & vnicus. Ipse est rex re-
gum & dominus dominatiū. Si ipse summus Imperator
michi miseræ, mihi vilissimæ, ostendere voluerit
suam clementiam: si ipse se mecum facere vult secun-
dum suā misericordiam, secundū suam infinitā pieta-
tem,

tem, hoc sola bonitas sua præualet, & hoc ex bona voluntate sua pender. Ego sum eius propria. Corpus & animam meam habet in manu sua. Ipse de me faciat quicquid sue pietati placuerit. O quis mihi tribuat, ut efficiar homo secundum cor eius, ut in me habeat desiderium suum iuxta optimum suum beneplacitum! hoc solum me letificare posset & consolari. Eia Iesu vnice dilecte cordis mei, dulcis amator, dilecte, dilecte, dilecte supra omne quod vnquam dilectum est, post te ò viuens florida dies vernalis, suspirat & languet amorosum desiderium mei cordis. O vtinam mihi contingat, ut tibi efficiar vnita vicinius, quò tunc à te vero sole germinaret spiritualis profectus mei flores & fructus. Expectas expectaui te. Veni igitur ad me sicut turtur ad suam confortem. Vulnerasti penetralia cordis mei specie tua, & pulchritudine tua. Dilecte mi, dilecte mi, si tibi vnita non fueris, in æternum leta esse non potero. Eia tuum & meum desiderium amice amice amice, adimple per effectum.

Vox Christi.

IN spiritu sancto meo desponsabo te, inseparabili vnione mea astringam te. Tu eris hospes mea, & ego te recludam in mea viuuda dilectione. Vestiam te nobili purpura mei preciosi sanguinis. Coronabo te auro electo meæ amaræ mortis. Per me ipsum implebo tuum desiderium. Sicque te letificabo in perpetuum.

Sequitur consecratio, qua anima Christi fidelis sese totam consecrat, offert, desponditque vni viro, virginem castam exhibere Christo, sub virginitatis aut castitatis obseruantia fideliter adhesura eiam sponso suo cœlesti, puro corde, casto corpore, & amore vnituio, qui nullius creatæ rei inquietur

tur dilectione. Et primo ad cõmendationem spõsi decanta.
Quis sicut tu domine mi Iesu Christe, dulcis amor meus, excelsus & immensus, & humilia respicis? Quis similis tui in fortibus domine, qui infirma mundi eligis? Quis talis qualis tu, qui fundasti cœlum & terram, cui throni & dominationes seruiunt, & delicias tuas vis esse cum filiis hominum? Quantus est tu rex regum & dominus dominantium, qui imperas astris, & apponis erga hominem cor tuum? Qualis es tu, in cuius dextera diuitiæ & gloria? tu delitijs plenus, & habes sponsam de terra? O amor quo inclinas in aietatē? Eia ò amor, quò ducis fontem sapientiæ? Certè vsque ad abyssum miseriæ. O amor, tibi soli tibi soli, est hoc præcipuum abundans vinum, quo vincitur & ebriatur cor diuinum.

Probatio amoris.

Hic est Deus noster, qui dilexit nos amore inuincibili, charitate inestimabili, dilectione inseparabili, qui ad hoc assumpsit sibi substantiam corporis de terra nostra, vnde fieret ipse spõsus, & vnde esset illi sponsa, qui dilexit nos ex se toto, què amare, est illi nupsisse.

Venite, venite, venite.

Venio, venio, ad te Iesu amantissime, quem amavi, quem quaesiu, quem optaui: propter tuam dulcedinem, pietatē & charitatem, toto corde, tota anima, tota virtute amando, sequor te vocantem me: ne confundas me, sed fac mecum iuxta mansuetudinem tuam, & secundum multitudinem misericordiæ tuæ.

Per istam letaniam inuoca omnium sanctorum auxilium.

O Fons sempiternorum luminum sancta trinitas Deus, tua diuina omnipotentia confirma me, tua

diuina sapientia rege me, tua diuina bonitate secundū
 cor tuum effice me. Pater de cœlis rex regum, eia filio
 tuo regi nuptias facere digneris in me. Iesu Christe fili
 Dei uiui, eia tibi nubat amor meus, quia tu es ipse rex
 meus & Deus meus. Spiritus sancte paraclete, eia illo
 amoris glutino quo vnis patrem & filium, cor meum
 cum Iesu cœni in perpetuum. Sancta Maria mater re-
 gis, agni, sponsi virginum, eia introduce me mundo cor-
 de & corpore ad filij tui I E S V cœtubernium. Omnes
 sancti angeli & archangeli, eia obtinete mihi puritate
 angelica introire thalamum I E S V sponsi mei. Om-
 nes sancti patriarche & prophetæ, eia obtinete mihi
 charitatem tantam ac talem, sponsus meus Iesus a me
 exigit qualem, Omnes sancti apostoli, eia orate me ex-
 periri osculū oris melliflui illius, quod vos attrectastis
 viui verbi Dei, Omnes sancti martyres, eia obtinete mi-
 hi tantam vim desiderij, vt cū palma martyrij merear
 exire obuiam ei, qui fert sertum rosæ & lilij. Omnes
 sancti confessores, eia obtinete mihi in omni perfe-
 ctione & sanctitate imitari sponsi mei Iesu mores. Om-
 nes sanctæ virgines, orate pro me, eia vt casto amore
 merear vt tartarū nidificare in Iesu sponsi mei amoris
 vulnere. Omnes sancti, eia obtinete mihi tam dignè
 præparatam, introire nuptias agni: sicut vnusquis-
 que vestrum, introiuit ad videndum faciem Dei.
 Propitius esto, & secundum cor tuum effice me
 domine. Propitius esto, & ab omni quod me a te
 impedit, libera me domine. Per incarnationem tuam,
 fac me toto corde dulciter, sapienter, & foriter te
 diligere. Per passionem & mortem tuam, fac me mo-
 ri mihi, & tibi soli viuere. Per gloriosam resurre-
 ctionem

ctionem & admirabilem ascensionem tuam, fac me
 de die in diem, de virtute in virtutem proficere. In hora
 mortis per omnia viscera misericordiae tuæ succurre
 mihi, & letifica me in gaudio cum vultu tuo domine.
 In die iudicij ab auditione mali nō timeat anima mea,
 sed fac me audire gloriam tuæ vocis: Venite benedicti
 patris mei. Per genitricem tuam, fac me vt veram spō-
 sam experiri tui casti amoris connubium. Peccatores,
 te rogamus audinos. Vt propositam castitatis quod ti-
 bi offero, integrum & illibatum vt pupillā oculi in me
 me tibi met ipsi cōseruare digneris, te ro. Vt facias me
 experiri in amore spōsali & amplexu nuptiali, quan-
 tus sis & qualis. Te ro. Vt arram tui spiritus cum dotali
 tio integerrimi amoris mihi concedas. Te ro. Vt cū veste
 nuptiali, accensa lampade, inter prudentes virgines in
 mortis hora, vt sponsa sponso me tibi facias obuiare,
 Te ro. Vt in osculo tui melliflui oris vt tuam propriā
 me introducas in thalamum tui festiui amoris. Te rog.
 Vt omnes nos in loco isto tibi feruientes, facias te toto
 corde diligere, tibi inseparabiliter adherere, & in per-
 petua sinceritate mētis & corporis tibi placere. Te ro.
 Vt facias nos illud petere, quod te delectat exaudi-
 re, Te rogamus. Iesu fili Dei uiui, exaudi nos in effica-
 cia amoris tui diuini. Agne Dei qui tollis peccata mun-
 di, dele omnia peccata mea secundum multitudinem
 misericordie tuæ. Agne Dei qui tollis peccata mun-
 di, omnia neglecta mea supple tua inextinguibili cha-
 ritate. Agne Dei qui tollis peccata mundi, in mortis ho-
 ra sic in pace dimitte me, vt facie ad faciem videam te
 Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison. Oratio.

Psal. 20.

Psal. 111.

Matb. 25.

Letania.

Ibidem.

Ioan. 1.

Luc. 2.

Gedef. 32.

Eia Iesu sponse floride, sicut mors transponit animam à corpore, sic amor tuus cor meum transponat in te, ut glutino inseparabili adhæream in te. *Vers.* Suscipe me Iesu mi in abyssum misericordiæ tuæ & ab omni macula laua me in profundo tuæ clementiæ, Suscipe me Iesu mi in amplexum tuæ cooperationis, ut tibi copulari merear foedere perfectæ vnionis. Suscipe me Iesu mi in præsuauæ connubium tui amoris, ibi fac me experiri osculum tui mellifluis oris.

Oratio pro perfecta castitate animæ & corporis.

Deus castorum corporum & incorruptarum animarum benignus inhabitator, Deus qui humanam substantiam in primis hominibus diabolica fraude vitiatam ita in verbo tuo (per quod omnia facta sunt) reparas, ut eam non solum ad primæ originis innocentiam reuoces, sed etiam ad experientiam quorundam bonorum quæ in nouo sæculo sunt habenda perducas, & obstrictos adhuc conditione mortalium, tam ad similitudinem prouehas angelorum: respice super me indignam famulam tuam, quæ in manu tua continentie meæ proposito colloca, tibi deuotionem meam offero, à quo & idem votum sumpsi quod offero. Quando enim animus mortali carne circumdatus, legem naturæ, libertatem licentiæ, vim consuetudinis, & stimulos ætatis vinceret; nisi tu per liberum arbitrium hunc amorem castitatis accenderes, tu hanc cupiditatem in nostris cordibus aleres, fortitudinemque ministrares? Effusa namque in omnes gentes gratia tua, ex omni natione quæ est sub cælo, in stellarum innumerabilem numerum, noui testamenti hæredibus adoptatis: inter cæteras virtutes,

tes, quas filijs tuis (non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, sed de spiritu tuo genitis) indidisti: etiam hoc donum in quosdam mentes de largitatis tuæ fonte defluxit, ut cum honorem nuptiarum nulla interdicta minuissent, ac super sanctum coniugium initialis benedictio permaneret: existerent tamen sublimiores animæ, quæ in viri ac mulieris copula fastidirent conuuiuium, concupiscerent sacramentum, nec imitarentur quod nuptijs agitur, sed diligerent quod prænotatur. Agnouit authorem suum beata virginitas, & æmula integritatis Angelicæ, illius thalamo, illius cubiculo se deuouit: qui sic perpetuæ virginitatis est filius, quemadmodum perpetuæ virginitatis est sponsus. Imploranti ergo mihi auxilium tuum domine, & confirmari benedictionis tuæ sacramento cupienti, da protectionis munimen & regimen, ne hostis antiquus (qui excellentiora studia subtilioribus infestat inlidijis) ad obscurandam perfectæ continentie palman, per aliquam mentis serpat incuriam, & rapiat de proposito castitatis, quod etiam decet moribus viduarum inesse. Sit in me Domine per donum spiritus tui prudens modestia, sapiens benignitas, grauis lenitas, casta libertas. In charitate ferueam, nihil extra te diliga, laudabiliter viuam, laudari non appetam. Te in sanctitate corporis, te in animæ puritate glorificem, amore te diligam, amore tibi seruiam. Tu sis mihi honor, tu gaudium, tu voluptas, tu in mœrore solatium, tu iam ambiguitate consilium. Tu in iniuria defensio, in tribulatione patientia, in paupertate abundantia, in ieiunio cibus, in vigilantia somnus, in infirmitate medicina. In te habeam omnia, quæ amare appeto super omnia, & quod professa sum, custodiam. Tibe

Math. 25 scrutatori pectorum non corpore placitura, sed mente, transeam in numerum sapientium puellarum, ut cœlestem sponsum accensa lampade, cum oleo præparationis expectem, nec turbata improviso regis aduentu, sed secuta cum lumine, præcedentium virginū choro lætanter occurram, & non excludar cum stultis, sed regalem aulam cum sapientibus virginibus licenter introeam, & in agni tui comitatu perpetuò probabilis mansura in castitate permaneam. Per eundem bona.

Ad accipiendum spiritualiter velum dicas.

Esaï. 61. *Respon.* Induit me dominus vestimento salutis, & indumento lætitiæ circumdedit me. Et tamquam sponsam decoravit me corona. *Versus.* Induit me dominus cyclade auro texta, & immensis monilibus ornauit me. Et tamquam sponsam.

Oratio.

CAUT. I. **E**ia ò mi dilecte, ex milibus electe, fac me sub umbra charitatis tuæ quiescere, circumtegens me tuæ immaculationis vellere: ibi accipiam de manu tua velum munditiæ, quod te rectore, te duce, illibatum perferam ante tribunal tuæ gloriæ cum centuplicatò fructu castitatis innocentissimæ.

Ad impositionem corona. Antiph. Posuit signum in facie mea, ut nullum præter ipsum amatorem admittam. *Respon.* Amo Christum, in cuius thalamum introiui, cuius mater virgo est, & cuius pater scœminam nescit, cuius mihi organum modulatis vocibus cantat, quæ cum amauero, casta sum, cū tetigero munda sum, cū accepero virgo sum. *Versus.* Mel & lac eius ex ore sulcepi, & sanguis eius ornauit gennas meas. Quem cum amauero, &c.

Oratio.

Esa

Eia ò mi frater & sponse Iesu, rex magne Deus & magne, pone, pone signum tale in faciem animæ meæ, quòd sub sole nihil eligam, nihil cupiam, nihil diligam præter te: & tu ipse ò omnium charorum charissime, sacramentalis matrimonij scœdere sic mihi copulari dignare, ut efficiar tibi vera sponsa & vxor per amorem inseparabilem qui est morte fortior.

Ad anulum. Anti. Anulo suo subarrauit me omnibus hominibus longè nobilior & genere & dignitate. *Respon.* Iam corpus eius corpori meo sociatum est, & sanguis eius ornauit gennas meas, cuius mater virgo est, cuius pater scœminam nescit. *Versus.* Ipsi sum desponsata, cui angeli seruiunt, cuius pulchritudinem sol & luna mirantur.

Oratio.

Eia IESV mi virginalis pudicitie fructus & flos, *psal. 15.* optima pars hæreditatis meæ & regalis dos, qui me subarrasti anulo fidei, signaculo spiritus tui, fac me aptam tibi meo viuo lilio, amcenissimo flori: fac me tam indissolubiliter coniungi tuo recētissimo amori, ut prævi dilectionis tecum effendi, sitiam mori: & scœdus quod tu iniisti mecum, à me transferat cor meum, ut iam non ultra sit mecum, sed amore indiuiduo cohabitaret tecum, *Respon.* Regnum mundi. *ut supr.*

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus, ut ego indigna famula tua, quæ pro spe retributionis eterne tibi domino desidero consecrari, plena fide, animoque constanti in sancto proposito permaneam. Tu me omnipotens pater sanctificare & benedicere, & in perpetuum consecrare digneris. Tribue mihi humilitatē, castitatem, obedientiā, charitatē, & omnium bonorum,

operum quãtitatẽ. Da mihi Domine pro operibus gloriã, pro pudore reuerentiã, pro pudicitia sanctitatẽ, vt cum sanctis angelis tuis in æternum laudare valeam tuam gloriosissimã dignitatẽ, Amen.

Pro benedictione episcopali postula te benedici à totã Trinitate imperiali.

Benedicat & cooperetur mihi Dei patris dulcis paternitas, maiestatisque diuinitas. Benedicat & copulet me Dei Iesu Christi dulcis affinitas, & humanæ propinquitatis consanguinitas. Benedicat & foecundet me Spiritus sancti dulcis benignitas, & eius ignita charitas. Benedicat, confirmet, & corroboret me tota imperiali trinitas. Benedicat & coniat me Dei Iesu Christi gloriosa humanitas, qui me sibi de mundo dignatus est eligere, morte sua demonstrans se multum me diligere, mequẽ fecit suo amori nubere, vt per eius salutarẽ, viuã & dulcissimã benedictionẽ, apprehendam omnium virtutum perfectionẽ, integram & immaculatã castitatẽ (quam professa sum) custodiam, propositum teneam, humilitatẽ exhibeam, castitatẽ diligam, patientiam conseruem, & in omni sanctitate vsque in finem perseuerem, & post hanc vitam mercar accipere castitatis coronã in stola candida inter liliosa agmina sequens te agnum sine macula, filium Mariæ virginis quocunq; tu virginum flos ieris, Amen.

Apoç. 14.

Hic ora vt pius dominus loco abbatis reassignet te liliis matri suæ Virgini Mariæ custodiendam, & de manu eius recipendam.

Prout. 31.

O Dilecte votorum meorum, **ô I E S V** charissime omnium

omnium charissimorum, r. configna & recommenda me nunc matrituæ, virginæ imperiali rosæ, quæ pro tuo amore sit in perpetuum dux & custos virginitatis meæ. Configna me illis manibus delicatis, quæ nutrierunt & educauerunt te filium Dei patris, vt ipsæ defendant, & adiuuent propositum meæ castitatis, ducentes me sine macula per viam virginalis munditiæ seu casti nonialis continentia. Eia, eia, dicito de me illi rosæ virginæ: Suscipe hanc in curã tuæ maternitatis, ego eam tibi commendo in tota virtute meæ diuinæ charitatis. Vide mater quomodo mihi eam immaculatã re præsentem, & secundum cor meum educatã reconfignes, Amen.

Per hymnum. Te Deũ laudamus, dic laudes semper venerandæ Trinitati, cum oratione.

Tibi trinitas sancta (de qua splendet Deitas viuã, amor & sophia, emanat virtus nativã, sapientia cœssentiã, suauitas effluxivã, charitas ignitiã, sanctitas extentiã, bonitas omnium impletivã) tibi laus, honor & gloria, tibi gratiarum actio, potestas & claritas votiã, pro eo quod tu cedrus alta Libani, extenta super Cherubim diuinitatis maiestatem regali, in hæc miseriam valle abyssali delectaris coniungi calamo hyssopi, amplexu nuptiali, amore sponsali. Et tu ò amor Deus, sanctæ trinitatis nexus & amicitia, recubans pauparis & delictuaris inter filios hominum, in sancta pudicitia, quæ in virtute tua amorosa in sanctis delictis tuis flagrat, vt collecta inter spinas rosa. O amor, amor, quo itur in hæc amœna? quo peruenitur ad hæc spiritus pinguis? Vbi vbi vitæ via, ducis ad præta Deũ rosã

Ecc. 14.

tia, sitibūda corda reficiētia? O amor, tu solus noscis ea vitæ & veritatis itinera. In te peragūtur sanctæ trinitatis chara fœdera. Per te administratur spiritus charismata meliora. De te redūdat fructuū vitæ semina vberiora. Ex te emanāt deliciarū Dei mella dulciora. A te effluunt benedictionū domini sabaoth stillicidia pinguiora, spiritus pignora chara, in finibus nostris heu heu nimis rara. O amor, amor, in pulchra dilectione mihi ad te viam para in casta charitate: in perpetuum sequar te quocunque ieris, amore nuptialis fœderis, vbi tu regnans & imperans diuinitatis maiestate plenissima, in viui amoris tui copulatione dulcissima, & igne diuinitatis tuæ viua amicitia, ducis tecum in cœlesti chorea beatissima, virginum millena millia præclarissima, quas tecum vna ornat vestis niuea, iubilantes perennis connubij dulcia cantica. *Eia* ò amor, in hac miseria sic custodi me tuæ charitatis sub vmbra, vt post hoc exilium, sanctuarium tuum te duce intrās sine macula: inter illa virginea agmina, vna me reficiat diuinæ amicitie venula, vnā que satiet fruitio melliflua, Amen amen dicant omnia,

EXERCITIVM PROFESSIONIS animæ erga Deum.

Professionem seu votam noui seruatoris inuocatione spiritualiter celebrabis, his ignitissimis desiderijs & orationibus, te totum offerens holocaustum & hostiam Deo in odorem suauitatis.

PET O misericordiam tuam multam nimis, pater omnipotēs, misericors, clemens, pius, benignus, & præ

præstabilis super malitia, vt me aridum ramusculum) que tempus putationis mee, quo complantasti me huic religioni sanctissime, heu heu non obseruavi, (sed totū tempus vitæ mee in sterilitate multa transegi) per tuū ipsius ingenitam bonitatem, per amorem prædilectę matris tuæ gloriosissime patronæ nostrę, virginis Mariæ, & per intercessionem beatissimi Benedicti, venerabilis legislatoris nostri, visu tuæ misericordiæ & charitatis hodie digneris respicere: vt in te tota conuale scens reuiream, & in veritate sanctificata refloream: vera sanctæ religionis cultrix, vera spiritualis vitæ obseruatricis fiam, tibi que amatori meo totius virtutis & sanctitatis fructus feram, vt in tempore vindemiæ, hoc est, in obitus mei die, in omni religionis perfectione, plene matura & consummata inueniar coram te, Amen.

Pro benedictione.

TVa diuina omnipotentia, sapiētia, & bonitas Deus meus, dulcis amor meus, benedicat mihi, & faciat me voluntate promptissima venire post te, veraciter abnegare memetipsam, & corde intentissimo, spiritu & anima, modo perfectissimo sequi te, Amen.

Ete inuoca gratiam Spiritus sancti.

ODulcedo & dilectio mea Deus meus: misericordia mea. *Psal. 38.* Eia spiritum tuum sanctum iam de excelsis emitte, & cor nouum & spiritum nouum crea in me. Vnctio tua doceat me de omnibus, quia te elegi præ milibus, & te super amorem omnem & super amorem animæ mee diligo chariūs. Pinguescat virtus animæ meæ illo quam tu concupiscis charitatis decore & pulchri-

pulehritudine, quia te desidero vehemēter. Eia fac me coram te apparere decenter, Amen.

Venite. Et ecce venio ad te quem amavi, in quem credidi, quem dilexi. *Oratio.*

Apoc. 14. **T**V exhilaratio spiritus mei, tu laus cordis & oris mei Iesu mi: sequar te quocumque ieris. Cum cor meum tibi vēdicaveris, & proprium possederis, in eternum mihi auferri non poteris. *Antiph.* Venite. Et ecce venio, &c. *Oratio.*

Dilecte mi, charitatis amplexu inseparabili ad cor meum stringo te Iesu mi. Ecce iam apprehensum toto cordis mei amore teneo te: etiam si milies benedixeris mihi, nunquam ultra dimittam te. *Venite filia.* Et ecce venio ad te, *ut supra.* *Oratio.*

Tota efficacia & virtus diuinitatis tuæ laudet te pro me, tota amicitia & affectus humanitatis tuę satis faciat tibi pro me, tota magnificentia & maiestas imperialis trinitatis glorificet, magnificet, & honorificet te ipsum, in te ipso pro me, illa laude altissima qua tu ipse solus tibi sufficis, & omnium creaturarum defectum

Psal. 33. tibi metipso supplens in te perficis, Amen.

Ant. Audite me, timorem domini docebo vos. *Oratio.*

Eia Iesu pastor bone, fac me audire & agnoscere vocem tuam ab omni quod me; impedit à te, In brachio tuo leua me. Fac me ouem tuam spiritu tuo fectam in sinu tuo quiescere. Ibi doce me quomodo timeam te. Ibi ostende mihi qualiter diligam te. Ibi instrue me quemadmodum sequar te, Amen. *Antiph.* Accedite ad eum & illuminamini, & facies vestræ non confundentur. *Oratio.*

Ibidem.

Ecce

Ecce accedo ad te ò ignis cōsumens Deus meus. Eia in ignea vi amoris tui me puluisculum vorans, penitus consume & absorbe in te. Ecce accedo ad te ò dulce lumen meum. Eia illumina faciem tuam super me ut fiant tenebræ meæ sicut meridies coram te. Ecce accedo ad te ò beatissima vnio. Eia me tecum vnum effice in viui amoris glutino. *Psal.* Domini est terra. *Anti.* Hæc est generatio quærentium dominum, quærentium faciem Dei Iacob. *Oratio.*

Fac me dulcis Iesu adscribi & annumerari in generatione scientiū te Deus Israel, in generatione quærentium faciem tuam Deus Iacob, in generatione diligentium te Deus sabaoth. Eia ut innocens manibus & mundo corde accipiam benedictionem, & misericordiam à te Deo salutari meo. *Psal.* Miserere mei Deus. *Psal. 50.* *Anti.* Cor mundum crea in me Deus, spiritum rectum innoua in visceribus meis. *Oratio.*

In abyssum charitatis me immissā merge satis. Eia ò amor da gratis, lauacro gratiæ ab omni macula mundans me, in te ò vita mea vera innoua me. *Psal. 130.* Qui habitat in ad. *Anti.* Qui habitat in adiutorio altissimi, in protectione Dei cæli commorabitur. *Oratio.* *Psal. 90.*

Suceptor animę meæ & refugium meum in die malorum, scapulis tuæ defensionis in omni tentatione obumbra me, scuto veritatis tuæ circunda me. Tu ipse sis mecum in omni tribulatione mea: spes mea, ab omni periculo corporis & animæ semper defende & protege me. Eia & post hoc exilium ostēde mihi te ipsum dulce salutare meum, Amen. *Lectania.*

Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison. Sancta trinitas vnus Deus, da vt cor meum te timeat, te diligat,

ligat, te sequatur, quia tu es verus amor meus. Sancta Maria paradifus sanctitatis, liliū puritatis, tu sis dux & custos mee castitatis, quia in te est omnis gratia vite & veritatis. Omnes sancti angeli & archangeli, obtine te mihi corpore & anima gratum seruitiū impēdere illi regi, cui seruire est regnare, cui vos ministrādo assistitis sine omni tēdio, cū ineffabili iubilo. Sācte Ioanes Baptista, obtine mihi illo vero illustrari lumine: cui tu venisti testimonium perhibere. O mi pater Abrahā, illam mihi obtine fidem & obedientiam: quæ te perduxit ad Dei viuētiā amicitiam. O Dei charē Moses, obtine mihi illum spiritum mansuetudinis, pacis, & charitatis: quæ te dignum fecit facie ad faciem colloqui cum domino maiestatis. O Dauid rex & propheta venerabilis, obtine mihi integritatem fidelitatis, prōptitudinis, & humilitatis, quæ te fecit hominē secundum cor Dei, vt verē placitus & charus esses Deo regi, Omnes sancti Patriarchæ & prophetæ, obtinete mihi spiritū capacitatis & intelligētīe. S. Petre princeps apostolorū, autoritate tua me solue à vinculis omnium meorum peccatorum. Sancte Paule vas electionis, obtine mihi donū verē dilectionis. O mi charē Ioannes discipule, quem diligebat Iesus, obtine mihi illam pietatem, immaculationem, & sanctitatem spiritus: quam in me concupiscit flos & filius lilij illius, cuius tu eras custos delicatus. Omnes sancti apostoli, Iesu Christi sponsi mei fratres & amici, obtinete mihi, vt ipsi vnīar charitate inseparabili. Sancte Stephane protomartyr electe; obtine mihi pro amore Christi sitire martyrium, vt & ipse fiat mihi in auxilium, qui tibi suum impendit in morte solatium, Sancte Laurenti miles inuicte,

inuicte; obtine mihi amorem morte fortiorem, quo superasti incendium & tortorem. Sancte Georgi fides martyrum, obtine mihi in Dei seruitio inuictum spiritum. Omnes sancti martyres, obtinete mihi dulcem patientiam, vt pro amore Iesu parata sim exponere corpus & animam. Sancte Gregori pastor apostolice, obtine mihi in sanctæ religionis proposito vsque in finem vite meæ perseueranter vigilare. Sancte Augustine speculum ecclesię, obtine mihi vt tota viuam Deo & ecclesię. O totius religionis fundamentum prenobile pater mi Benedicte Deo dilecte, obtine mihi in rigore spiritualis vitæ tātā animi constantiam: vt tecū brauium vite eternæ accipiam. Omnes sancti confessores, obtinete mihi indui confessione & pulchritudine, vt omnis vita mea & actio confiteatur domino miserationes eius in omni opere. Sancta Katharina, vulnerata charitate diuina, obtine mihi omnia terrena despiciere, & Iesum solum concupiscere. Sancta Agnes delicata agni pedissequa, obtine mihi charitate ignea sponsum meum Iesum diligere, cuius tu te gloriaris cōstrictam amore, subarratam fide, & eius thalamum introisse, Sancta Maria Magdalena feruentissima Iesu Christi amatrix, obtine mihi vt fiam sanctę religionis diligentissima obseruatricē. Omnes sanctæ virgines & viduæ, obtinete mihi sic in omni spiritualis vitæ sanctitate proficere: vt ad fructum cęlestium possim peruenire. Omnes sancti & electi Dei, obtinete mihi talem & tantam sanctæ religionis obseruantiam, per quam vobiscum perueniam ad illam vitæ eternæ patriam, quæ nescit nisi gaudia, vbi Deus est omnia. Propitius esto peccatis & negligētis meis domine, & omnes

ruinas

Math. 13.

Psal. 54. ruinas deperditæ cōversationis meæ tua perfectissima cōversatione supplere dignare. A pusillanimitate spiritus & tempestate, ab omni cordis perversitate & carnalitate, ab omni mentis cecitate & sterilitate, & ab omni morum negligentia & prauitate, libera me domine. Per omnia viscera paternæ misericordiæ tuæ, da mihi intellectum, & instrue me in proposito huius religionis (quam nunc profiteor coram te) quia fateor me nihil esse, nec scire, nec posse, absque te. Per genitricem tuam, deduc me in semita immaculata, vt tibi placita sã corpore & anima. Ego indigna & prodiga filia tua (quæ heu exigentibus peccatis meis amisi nomen filię) de paterna pietate tua confisa, rogo te secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me, & omnes impietatis meas delens, exaudime. *¶* In sancta religione mihi spiritum inuictum, cor afflictum, animum promptum, & corpus aptum donare digneris, te ro. audinos. Vt gratiam, saporem & amorem spiritualis vitæ mihi infundere digneris, te ro. Vt me sæculo perfectè abrenunciare, & tibi tota deuotione facias adhærere, te ro. Vt me huius sanctæ religionis fidelem executricè facias, & in hoc proposito perseverare concedas, te ro. Vt omnibus nobis in loco isto tibi seruientibus, vnitatè spiritus in vinculo charitatis & pacis donare digneris, & post hanc vitam ad promissum gloriæ tuæ premiũ nos perducere digneris, te ro. Vt ex tota auctoritate diuinitatis tuæ me ab omnibus peccatis absolueres, & in sancto proposito confirmare, & ex toto affectu humanitatis tuæ te mihi placabilem exhibere, & in ijs omnibus plene exaudire digneris, te roga, & cæte. Iesu fili Dei viui, tibi soli nota est tota causa desiderij mei, fac me

me secundum cor tuum fieri, Te roga. Agne Dei in via hac qua ambulo, tene manum dexteram meam ne deficiam, Agne Dei, hic quod in tuo cœpi nomine, fac me te cooperante fideliter adimplere, Agne Dei, ne impediant me peccata mea, sed in his omnibus promoueat me miseratio tua. Christe audi me & in hora mortis lætifica me in salutari tuo. Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison.

Oratio.

Virtutum omnium Deus artificiosissime plantator & custos, fac me indignam velut aliquod minimũ de vero semine tuo granum, in sanctæ religionis proposito conualescere, & ad millesimum fructum perfectioris vitæ accrescere, & vsque in finem vitæ meæ fideliter & indefessè in tuo sancto seruitio perseverare.

Inuoca diuinam sapientiam vt auxilietur tibi, cũ Resp.

Emmitte domine sapiẽtiã de sede magnitudinis tuæ, *Sapien. 6* vt mecum sit & mecum laboret. Vt sciam quid acceptum sit coram te omni tempore. *Versus.* Da mihi domine *Ibidem.* sedium tuarum assitricem sapientiam. Vt sci.

Hic dabis domino chirographum tuæ professionis, dicens,

Iesu mi dilectissime, opto amoris regulam tecum assumere, quò vitam meam in te renouare valeam & transigere. Eia pone vitam meã sub sancti spiritus tui custodia, vt omni tempore ad mandata tua inueniar promptissima. Mores meos tibi assimila in tui amore & pace me consolida. Sensus meos concludere luce tuæ charitatis, vt solus tu doceas, ducas & instruas me in penetralibus cordis. Absorbe spiritum meum tuo spiritu tam valide, tamque profundè, vt vere tota sepeliar in

te, & in tui vnione deficiam à me, sepulturamque meã præter amorẽ tuum nemo alius sciat in te. Hic amor suo me claudat sigillo, & cõsignet tibi nexu indiuiduo, Amen.

Hic conuertaris ad Dominũ, perspicuus quæ sit prima quã tibi amor eius iniungit obedientia.

Cant. 8.

Dilectus meus clamat ad me, pone me sicut signaculum super cor tuum, & super brachium tuum: quia fortis est vt mors dilectio.

Psal. 17.

Ibidem.

Para te tota promptitudine ad ingrediendum cũ domino viam pulchræ dilectionis, cum *Respon.* Diligam te domine virtus mea. Dominus firmamentum & refugium meum & liberator meus. *Versus.* Laudans inuocabo dominum, & ab inimicis meis saluus ero. Dominus firmamentum.

Ad suscipiendum iugum sanctæ regule.

Matth. 20.

Suscipe me pater sancte in tuam clementissimã paternitatem, vt in stadio huius sancti propositi (quo pro tuo amore currere inchoaui) te metipsum accipiã in brauium & æternam hæreditatem. Suscipe me Iesu amantissime in tuam benignissimam fraternitatem: vt tu portes mecum totum pondus diei & æstus, & te habeam in totius laboris mei solatium, & iteneris mei comitem, ductorem & sociũ. Suscipe me Spiritus sancte amor Deus, in tuam pijsimam misericordiã & charitatem: vt te habeam in totius vitæ meæ magistrum & præceptorẽ, & cordis mei dulcissimum amatorem, Amen.

Hic prosternere coram domino.

Psal. 50.

Kyrie eleison. &c. Psal. Misere mei Deus. *dicas.*
Ad pedes tuos venio pater amarissime. Ecce peccata mea

mea diuiserunt inter te & me. Eia secundũ multitudinẽ misericordiæ tuæ mei miserere, & rumpe maceriã antiquæ conuersationis meæ, quæ impedit me à te: & tam violenter trahẽ me ad te, vt inextinguibilis dilectionis tuæ dulcedine sapienter amando sequar te. *Oratio.*

Esai. 59.

Rom. 7.

Eia pie Iesu, quia velle adiacet mihi, perficere autem non inuenio: ex fragilitate conditionis humanæ, tua gratia cooperante sic animam meam ad te per Legem immaculatam tui amoris conuerte, vt viam mandatorum tuorum infatigabiliter currens, & tibi inseparabiliter adhærens, tu mecum sis domine mi, adiuuans me semper & confortans in opere quod suscepi amore amoris tui.

Pro impositione sancti habitus dicas hanc orationem.

O Amor veni nobilis, quo ego calamus ignobilis, ex tuo florido aspectu lilio similis, præstantissimæ diuinitatis tuæ dextra plantata, in sancte humilitatis valle profundissima, in transitu aque superfluentis charitatis tuæ, in transitu aque magne indulgentiæ tuæ & pietatis: vt ego aridum fœnum plantationis tuæ (quæ in me sum tota nihilum & inane) ex spiritus tui pinguedine reuirescam plenè, & refloream in te, ô meum dulcissimum manè, & hinc in te exuam veterem hominem cum actibus suis, vt possim indui nouo homine qui secundum Deum creatus est in iustitia & sanctitate veritatis. Amen.

Col. 3.

Eph. 4.

Respon. Regnum mundi. vt supra.

Quid mihi iam vltra cum mundo ô Iesu chare mi? Ecce nec in cœlis quicquam præter te volui, te solũ amo, te desidero, te diligo, te cupio, te sitio, te amo.

In te tota deficio dilecte mi, dilecte mi. Eia transfer me in flammam tui viui iacendij, & fac me nunc tam integre adherere super te, vt in mortis hora relicto corpore, in æternum mihi bene sit in te: quia anima mea amat te, cor meum desiderat te, virtus mea diligit te, & omnis vita mea a me transiens iam abiit post te, O Iesu omnium charorum charissime, tibi dicit cor meum, tu es charissimum charum meum, totum verum & securum gaudium meum, optima pars mea, que solum amat & diligit anima mea.

*Accedens ad communionem, projice te totaliter in Deum,
vt ei soli viuas.*

Quid sum ego Deus meus, vita animæ meæ? Heu heu quam longè à te. Ecce ego quasi pulvis exiguus, quem projicit ventus à facie terræ. Eia eia, in virtute charitatis tuæ dignare a phricum omnipotentis amoris tui tam validè producere, & in turbine spiritus tui tanto impetu me in te projicere, atque in sinu tuæ piæ curæ me excipere: vt incipiam veraciter à me metipsa deficere, & in te ò dulcis amor meus mente excedere. Ibi ibi da mihi me metipsam in te amittere, me metipsam in te tam integraliter relinquere, vt nullum mihi de me in me remaneat vestigium, sicut pulueris granum eiectum nullum ibi ostendit suæ eiectionis defectum. Eia eia, transfer me sic totaliter in tui amoris affectum: vt in te annihiletur omne meum imperfectum, & extra te non habeam vltra spiritum: eia da mihi sic me perdere in te, vt in æternum nusquam inueniam me nisi in te, Amen.

Hic desidera in Domino consummari.

Quid

Quid sum ego Deus meus, amor cordis mei, heu heu quam dissimilis tibi. Ecce ego quasi minima guttula bonitatis tuæ, & tu totius dulcedinis plenum mare, Eia ò amor amor, aperi aperi super me tantillum viscera tuæ pietatis. Stilla super me omnes cataractas tuæ benignissimæ paternitatis, rumpe super me omnes fontes magnæ abyssus tuæ infinitæ misericordiæ. Absorbeat me profundum tuæ charitatis. Demergar in abyssum maris tuæ indulgentissimæ pietatis. Percam in tui viui amoris diluuium, sicut perit stilla maris in suæ plenitudinis profuudo, Moriar moriar in tuæ immensæ miserationis profluuium, sicut moritur scintilla ignis in fluminis impetu validissimo. Inuoluât me tuæ dilectionis stillicidium. Vitam mihi auferat tui amoris poculum. Occultum consilium tui sapientissimi amoris operetur & perficiat in me gloriosam mortem vitalis amoris. Ibi ibi amittam vitam meam in te, vbi tu viuis eternaliter, ò amor meus Deus vitæ meæ, Amen.

Hic desidera sepeliri in Deo viuo.

Quid ego sum Deus meus dulcedo mea sancta? Heu heu omnium creaturarum tuarum facta sum periplema: sed tu mea fiducia magna, quia in te est mihi reposita totius de perditionis meæ supplementum & abundantia. Eia ò amor amor amor, congrega nunc super me acerrum tuæ immensæ bonitatis & indulgentiæ. Opprime me sarcina tuæ infinitæ pietatis & clementiæ. Fac me expirare in tui spiritus dulci spiramento, obdormire in tui amoris velamento. In degustatione tuæ suauitatis viuens tradam spiritum, vt in te ò dulcis amicitia mea, à me metipsa transiens suauiter

ter vadam, in amplexus tuos cadam, & in melliflui amoris tui osculo veraciter sepeliar. Inuolue me syndone charæ redemptionis. Condito me aromate tuæ preciosæ mortis. Repone me in marmoream tumbam tuam translanceati cordis, abscondens me sub lapide dulcissimi respectus tuæ mellifluæ faciei, ut in æternum sit tibi cura mei. Ibi ibi dilecte mi sepeliar in tuæ paternæ dilectionis prædulci umbra. Requiescam, requiescam, in tuæ preciosæ & viuæ amicitie sempiterna memoria. Eia eia in te o fortis amor exarescat caro mea. In te o vitalis amor expiret vita mea. In te o dulcis amor incineretur tota substantia mea. Et in mellifluo lumine vultus tui requiescat in æternum anima mea, Amen.

Deinde dicas Canticum Magnificat pro gratiarum actione cum hac oratione.

T Ibi Deus viræ mee, viuificatori anime mee, tibi dulcissimo amatori meo, patri sponso & prouisorio meo, præfento totalem thesaurum amoris mei, in cremium spiritus ardoris tui, in candentem caminum viuui amoris tui. Propter te propter te, o omnium charorum charissime, in hac hora aggrediens vias duras, sciens quia melior est misericordia tua super vitas. Eia o mi dilecte, tua diuina virtute, me præsumentem de tua pietate, tui spiritus armatura præcinge ad bellum, ut omnes insidias inimicorum meorum ponas mihi dorsum, & omne quod tibi soli totaliter non viuuit in me, tu ipse supplantas sub me tua inextinguibili charitate, ut tui viuui amoris dulci iuuamine, tuæ dilectionis vitali suauitate attracta & refecta, diligam te: diligam te (o dulcis virtus mea) iugum amoris tui suaue & onus leue,

Ieue; hilariter portans te duce, ut omnis labor seruitij (quod tibi dilecte mi impendo) videantur dies pauci præ amoris tui magnitudine. Dulcis temperies spiritus tui abbreviet & alleuiet mihi totum pondus & æstum diei, & tu ipse omnem operationem & exercitium vitæ meæ intricare dignare cooperationi vitæ viuæ dilectionis tuæ, ut in æternum te magnificet anima mea, tibi infatigabiliter seruiat omnis vita mea, & exultet spiritus meus in te Deo salutari meo, omnique mea cogitatio & actio tibi sit laus & gratiarum actio, Amen.

Luc. 1.

Finitis omnibus commenda te domino cum Cant. Nunc dimittis.

E ia nunc o amor rex meus & Deus meus, nunc o Iesu mi charæ meus, in benignissimâ curam tui diuini cordis suscipe me. Ibi ibi, ut tota viua tibi, amore tuo conglutina me. Eia nunc in magnum mare abyssalis misericordie tuæ dimitte me. Ibi ibi visceribus superfluentis pietatis tuæ committe me. Eia nunc voranti flammæ viuui amoris tui immitte me. Ibi ibi usque ad incendium incinerationis anime & spiritus mei in te trāsmitte me. Eia & in hora exitus mei prouidentie tuæ paternæ charitatis committe me. Ibi ibi o dulce salutare meum, visu mellifluæ presentie tuæ consolare me. Ibi gustu charæ acquisitionis, quo redemisti me, recrea me. Ibi viuua voce tuæ pulchræ dilectionis ad te metipsum voca me. Ibi in amplexum indulgentissimæ placabilitatis tuæ suscipe me. Ibi in dulci spiramento suauiflui spiritus tui tibi metipso attrahe, intrahe & imbibe me. Ibi in osculo perfectæ vnionis perpetuæ fruitioni tuæ immerge me, & da mihi tunc ut videam te, ut

habeam te, & eternaliter felicissime fruar te, quia anima mea concupiuit te, ò Iesu omnium charorūcharissime, Amen.

EXERCITIUM DIVINI AMORIS.

Quoties vacare vis amori, abstrabe cor tuū à cunctis inordinatis affectibus, impedimentis & phantasmatis, eligens ad hoc diem & tempus opportunum, saltem tribus horis in die: scilicet manē, meridiē, & vespere: in supplementum quòd dominum Deum tuum nunquam dilexisti toto corde, tota anima, totaque virtute. Et tunc toto affectu, tota deuotione, & intentione coniungaris Deo in oratione, quasi ipsum sponsum Iesum videres presentem (qui utique presens est in anima tua.) Et primo manē quasi occurrens Deo tuo, dicas hanc orationē, cum his tribus versibus.

Deus Deus meus ad te de luce. Sitiuit in te anima mea.
In terra deserta.

Eia ò amor Deus. Tu solus es totus & verus amor meus. Tu es charissimum salutare meum. Tota spes & gaudium meum. Summum & optimum bonum meum. Tibi Deo meo, charissimo amori meo, mane astabo & videbo quia tu es ipsa perennis suauitas & dulcedo. Tu es situs cordis mei. Tu es tota sufficiētia spiritus mei. Quo te plus gusto, plus esurio. Quo plus bibo, plus sitio. O amor Deus, tua visio est illi dies præclarissima: illa dies vna quæ in atrijs Dñi melior est super millia, cui soli suspirat mea vnica quā tibi redemi
sti

sti anima. Eia quando me satiabis tuę mellifluę faciei dulcedine? Cōcupiscit & deficit anima mea super tuę suauitatis pinguedine. Ecce elegi & præelegi abiecta esse in domo Dei mei, vt possim aspirare ad refectiōnem tuę dulcissimæ faciei. O amor, te videre, est in Deum mente excedere. Tibi adhærere, est Deo coniungi nuptiali foedere. O animæ meæ lumen serenissimum, & manē præclarissimum, eia iam in me desce, & sic mihi illucesce, vt in tuo lumine videam lumē, & per te nox mea conuertatur in diem. O meum charissimum manē, omne quod tu nō es, amore amoris tui quasi nihilū reputē & inane. Eia visita me iam manē diluculo, vt in te tota immuter subito. O amor nō lucifer, sed deifer, iā nunc venias mihi largiter, vt per te liquefcā dulciter: ame annihilata in te fluā integraliter, vt amodò nūquā in me recolligi valeā tēporaliter, sed tibi cōglutinata manēā æternaliter. O amor tu es illa forma singularis, ille decor principalis, quæ in hoc sæculo nō videtur nisi Seraphim sub alis: O quādo me reficiet pulchritudo tāta & talis? O imperialis stella matutina, præfulgens claritate diuina. O quādo tua me illustrabit præfētia? O amabilissima species de te me quādo saties? Vtinā tuę venustatis tenues radios hīc percipiā parūper, vt liceat mihi tuam dulcedinem saltem prælibare paulisper, & te partem meā optimam prægustare suauiter. Eia conuertere nūc aliquantulum, vt in te flos florū meū figam intuitum. Tu es præclarum sanctę trinitatis speculum, quod ibi facie ad faciem, ihīc autē in enigmate solum, licet intueri per mundi cordis oculum. Eia resperge me tua puritate, & mundabor. Tangere tua mundicia cordis mei intima, & super niuē deal-

Psal. 70.

Psal. 83.

Psal. 33.

Job. 5.

Apoc. 22.

1. Cor. 13.

Psal. 50. babor, præualeat quæso tuæ charitatis magnitudo, & inuoluat me meritorum tuorum copiosa sanctitudo, ne impediatur me a te meæ uenustatis dissimilitudo. Respice in me & vide, & fac me agnoscere te & scire.

1. Ioan. 4. Tu prior dilexisti me. Tu elegisti me cum non elegerim te. Tu omni sitientite occurris sponte: candor lucis æternæ in tua nitet fronte. Eia ostende mihi faciem tuam, & fac me contemplari speciem tuam. En facies tua suavis & decora, quam irradiat pulcherrima diuinitatis aurora. In genistuis mirabiliter rubet ò & alpha. In oculis tuis inextinguibiliter ardet præclara æternitas. Ibi salutare Dei mihi rutilat ut lampas. Ibi luminosæ veritati iucundè alludit speciosa charitas. Odor vitæ mihi spirat ex te. Mel & lac

Cant. 2. stillat mihi tuo ex ore. Quam pulchra es ò Deus charitas, & quàm amœna, quàm admirabilis, & quàm spectabilis charissima in delitijs? Tu regina diuino in folio resides prima, imperialis trinitatis plena diuitijs. Tu sèper uxor & sponsa summi Dei gaudes contubernio, dilectione inseparabili coniuncta Dei filio: O amor, in occasu vitæ meæ tu mihi valdè manè oriri dignare, & cum me videris ab hoc incolatu deperire, fac me vitam æternam in te haurire: & da mihi hoc exilium sic finire, ut tecum agni nuptias absque impedimento possim introire, & te duce verum sponsum & amicum inuenire, eique inter brachia tua tam charè copulari, ut in æternum vltra nunquam valeam à complexu eius separari. O amor, o clavis David, tu mihi tunc referta & aperi sancta sanctorum, ut te intromittente sine mora læta videam in Sio Deum deorum, cuius mellifluum vultum anima mea nunc desiderat, & concupiscit multum.

In meridie ad sponsum amore tui flagrantem accede, ut ipse sol iustitiæ tepiditatem tuam accendat suæ dilectionis feruore, ut carbo amoris diuini ardeat inextinguibiliter in ara cordis tui, dicens hanc orationem cum his versibus:

Diligam te domine, Deus meus adiu. Protector meus & cornu salu,

Oratio.

Psal. 17.

Eia o amor amoris mei primitiuus flos, tu mea charissima sponsalis arra & nuptialis dos. Ecce propter te fastidui seculum, & ut lutum pedum reputaui omne mundi gaudium, ut ad tuum possim aspirare conubium. Eia admitte me ad tuæ charitatis secretum. En cor meum iam ardet tui amoris ad osculum. Aperi mihi tuæ pulchræ dilectionis familiare cubiculum. En anima mea sitit tuæ intimæ vnionis ad amplexum. Eia nunc para tuæ vberis misericordiæ conuiuium, inuitans me ad mensam tuarum dulcedinum. Appone mihi tuæ sempiternæ propiciationis prædulce ferculum, quod solum potest meum confirmare spiritum. Eia nunc epulemur pariter, ò charissimū & summum bonum meum. Tu in te ipso omnibus bonis abundas & superabundas inæstimabiliter, & te ipsum creaturæ tuæ communicas mirabiliter. Eia te ipso me refice largiter. Quomodo enim viuet scintilla nisi in suo igne? Aut quomodo esse potest gutta nisi in suo fonte? Eia me totam, spiritum simul & animam voret iam & inuoluat tua chara ignitas, secundum quod præualeat in exiguo puluere tua omnipotens liberalitas. O amor ò dulcissimus meridianus feruor, tua plena pacis sancta oria me delectant super omnia. Tua votiuu sabbata sunt strata Dei præsentia, & serenissimæ faciei

faciei sponse redundant gratia. Eia ò mi dilecte super omnem creaturam electe, & preelecte, declara mihi nunc inte, & ostende vbi pascas, vbi cubes in meridie. En æstuat & ardet spiritus meus super tuæ feriationis dulcedine. O amor, hïc tuę charitatis melliflua sub vmbra, rota spes mea pausat & fiducia. In tuę pacis gremio, Israel habitat confidenter. Huius votiui sabbati solennia, animã meã concupiscit vehementer. O amor, tui fruitio, est verbi & animę dignantissima copulatio, quam efficit perfecta Dei vnio. Te vti, est Deo intrinsecari. Te frui, est cum Deo vnum effici. Tu es illa pax quę exuperat omnem sensum, & illic iter quo peruenitur ad thalamum. O si & mihi miserę vel ad momentum contingat pausare tuo charissimo dilectionis sub amictu, vt confirmetur cor meum vel vno viuivi verbi tui cõsolatorio dicto, vt audiat anima mea ex ore tuo hoc bonum & suauē verbum: Salus tua ego sum, ecce iam patet tibi cordis mei cubiculum! Vt quid enim ò amor prestabilis, tam foedam, tam turpem adamasti, nisi vt pulchram faceres in te? Tua pia charitas attrahit & allicit me, ò virginis Marię flos delicate. Ab expectatione mea ne confundas me, sed da mihi animæ meę requiē inuenire in te. Nil inueni desiderabilius, nil iudicavi amabilius, nil optaui charius, quã stringi, ò amor, tuis amplexibus, requiescere lesu mei sub alis, & habitare diuinę charitatis in tabernaculis. O amor, ò speciosa meridies, mori vellē millies, vt in te mihi esset requies. Vtinã tantam ætalem tuę pulchrę dilectionis faciem, ò charissime, ad me inclines: O si detur mihi venire tibi nimis prope, vt inueniam iam me non iuxta, sed intra te: vt de te sole

sole iustitię, in me puluere & cinere, orientur omnium virtutum flores, & te marito, mi domine, talis fecunditas accedat animæ meę, vt hascatur in me totius perfectionis inclyta proles, quatenus erepta de valle huins miserię, cora matua desiderabili facie, in perpetuum possim gloriari, quòd tu speculum sine macula, mihi tali ac tantę peccatrici, in veritate non sis dedignatus copulari. Eia ò charitas, in mortis hora, tua me reficiãt verba super vinum meliora, & consolentur me labia tua super mel & fauum dulciora: & tu ipse sis mihi via, ne tunc errem per deuia, sed per te adiuta, ò regina absque impedimento perueniam ad diuini deserti speciosa & pingua, vbi in æternũ lætabundẽ perfrui merear sponsi mei Dei & agni melliflua præsentia. Amen dicant omnia.

In vespere tota liquefcens & deficiens super expectatione fruitionis sempiternę visionis melliflua faciei Dei, & agni, irruas in amplexus sponsi Iesu amatoris tui. Irripis nesciososa osculo tota adherens amatorio cordi eius, expositula ab eo tam effica osculum, vnde moriens tibi ipsi nunc & in morte tua transeas in Deum, vnusque spiritus fias cum eo, clamans in siti.

Quemadmodum desiderat ceruus: Sitiuit: fuerunt. Psal. 42.
Eia ò amor dulcis osculo, tu es fons ille quem sitio. Ecce ad te cor meũ æstuat, vtinam, vtinã ò plenũ mare me stillam modicũ in te absorbeas. Tu es animæ meę viuus & dulcissimus introitus, vt à me in te mihi fiat exitus. Eia aperiat mihi charissimi cordis tui salutaris introitus. Ecce cor meum iam non habeo mecum, sed tu ò charissime, thesaurus meus, tuo in conelau seruas

Cant. 6.1.

Hier. 23.

Philip. 4.

Psal. 34.

Psal. 118.

Psal. 7.

Psal. 18.

Cantic. 1.

uas illud tecum. Tu es vnica tota & charissima cordis mei substantiola. Tibi soli mea feruenter adhæsit anima. O qualis tua societas! Vere vere tua familiaritas, longè melior est super vitas. Odor tuus, sicut diuinę pacis & propiciationis intima balsama. Tu es diuinę consolationis superabundans & diues nimis apotheca. Vtinam ò regina charitas in tua me introducas cellaria, vt degustem suauiter tua meliora quę ibi latent vina. En omnia vasa tua Deo plenissima, & Spiritu sancto redundantia. O si mihi contingat hęc quod cupio, & detur mihi vt veniat mea chara optio, & in veritate tui sit ad me conversio, & reficias me in tuę propiciationis pręsuauo osculo? Vtinam ò charissimum charum meum in intimis meis apprehendam te & deosculer, vt tibi vnita veraciter, tibi adhæreám inseparabiliter. O amor, tu es pręsuauę sanctę trinitatis osculum, quod tam potenter vnit patrem & filium. Tu es hoc salutare osculum, quod imperialis diuinitas nostrę humanitati impressit per filium. O osculum dulcissimum, ne me puluerem exiguum, tuum prętereat vinculum: non parcat mihi tuus contactus pariter & complexus quousque cum Deo fiam vnus spiritus, Fac me veraciter experiri quantę delitię sint te Deum viuum, dulcissimum amorem meum, in te ipso complecti, tibi que vniri. O amor Deus, tu es mea charissima possessio, sine qua in cœlo & in terra nihil aliud spero, nec volo, nec cupio. Tu es mea vera hereditas, & tota expectatio, ad quam tendit finis meus & intentio. Eia ò amor, tua in me consummata dilectio, sit finis meus & consummatio. Pactum nuptialis foederis, quod cor meum nunc tecum iniit, demonstra

monstra mihi cum aduersa fecit. In vultu mei charissimi Dei, tu lumen vespertini sideris. In mortis meę tempore, tu mihi dignanter appare, ò meum charum & pręclarum vespere, vt in te habeam huius incolatus mei optatum vespere, in tuo pleno omni dulcedine suauiter obdormiens & requiescens pectore. O amor Deus, mea resolutio, fiat mihi animę meę in te inuolutio: vt te circumamicta, in decore tuo regali, digna appaream coram sponso immortalis, in vestitu nuptiali, cū dote sponsali, Eia ò amor, hora meę consummationis signetur sigillo tuę charę dilectionis, impressa caractere tuę eternę propiciationis, vt vberitas tuę distillantis benedictionis perducatur me absque impedimento, ad ingressum meę æternę in te receptionis, sempiternę fruitionis, & perpetuę possessionis. O amor, ò meum charissimum vespere, in hora mortis iucundè te videam & lætanter. Illa sancta flamma, quę in diuinitatis vi ignea in te ardet iugiter, omnē maculam ab anima mea expurget veraciter. O meū prędulce vespere, cum mihi aduenerit vitæ huius vespere, fac me in te dulciter sopiri, & illam beatissimã (quæ in te charis tuis parata est) requiem experiri. Tuę pulchrę dilectionis respectus placidus nimis & gratus, dignanter ordinet & disponat nuptiarum mearum apparatus. Tuę bonitatis diuitijs, cooperi & contege penuriam & inopiam vitæ meę degeneris. Tuę charitatis in delitijs, anima mea habet confidenter nimis. O amor, tu ipse mihi tunc sis vespere tale, vt per te anima mea cū lætitiã & exultatione dicat corpori meo dulce vale, & spiritus meus rediēs ad dominum qui dedit illum, sub vmbra tua suauiter requiescat in pace.

Tunc

Tunc mihi dicas manifestè, voce propria citharizans dulcissimè, Ecce aduenit sponsus, iam egredere, eique iungere propiùs, vt lætificet te gloria sui vultus. O quã foelix, quã beatus, cuius in te finem habet incolatus: heu mihi, heu mihi, quandiu erit mihi prolongatus? O quale erit illud tunc, cū mihi aduenerit hoc præsuauē & amœnum nūc, cum manifestabitur mihi, & apparebit Dei mei, regis mei, & sponsi mei gloria cum interminabili fruitione & sempiterna lætitia, quando in veritate contemplanor & videbo illam desiderabilem, illam optabilem, illam amabilem Iesu mei faciem, cuius tam diu anima mea sitiuit & concupiuit speciē? Certe tunc fatiabor & adimplebor de torrente illius voluptatis, quæ mihi nunc tandiū clausa latet in apothecis diuinitatis. Tunc videbo & contemplanor Deum meum charissimum amorem meum, in quem nunc deficit spiritus meus & cor meum. O quando, quando ostendes mihi reipsum, vt videam & hauriam cum iucunditate te Deum fontē viuum? Tūc potabor & inebriabor ab vbertate dulcedinis fontis viui, qui distillat ex delitijs illius, quem anima mea desiderat mellifluæ faciei. O dulcis facies, de te nre quando faties? Tunc introibo in locum tabernaculi admirabilis, vsque ad aspectū Dei, cuius ad ingressum cor meū sit gemens pro mora incolatus mei. O quādo adimplebis me lætitia cū facie tuā melliflua? Tūc contemplanor & de osculabor verum animæ meæ sponsum Iesum meum, cui iam in siti adhæsit, & post quem simulabit totum cor meū. O quis me liberauit peregrinationis huius ab exilio? O quis me eripiet sæculi huius à laqueo? O quando relinquam corpus hoc miserum, vt sine mediō videam te o amor

Deus

Deus fidas siderum? In te o amor chare, eripiar mortis huius à tentatione: in te Deo amatore meo murum corporis transgrediens, cum securitate & exultatione, vbi in veritate sine ænigmate facie ad faciem videam te. Eia tu fons sempiternorum luminum, repete me in tuum (à quo profluxi) abyssale profluum, vbi cognoscam sicut cognita sum, amē sicut amata sum: vt licuti es, videam te Deum meum, visione, fruitione & possessione tua beatificata in perpetuum, Amen.

Ipsa etiam die amoris, septies offeres domino animam tuam ad refrigerandum in te amorem diuini cordis sui. Et primo ad Matutinas ora dominum, vt ipse summus magister, vntione spiritus sui doceat te artem amoris, assumens te in propriam discipulam, vt eo Doctore exercearis insatigabiliter in virtute charitatis. Et dic:

Domine Iesu Christe, ad te confugi: doceme facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu. *Oratio.*

O Amor magister, domine mi cœlis sublimier, & abyssus profundior, cuius admirabilis sapientia solo visu beatificat omnia, desuper Cherubim charitate plenissima, in valle plorationis respiciens humilia & colligens paruulos ad tua dogmata salutaria: Eia nē me peripseima tua prætereat disciplina, sed reficiat me quæso tua vitalis doctrina. Vtinam, & millies utinam, me adoptes in filiam, vt habeas & possideas me tanquam propriam. Eia o amor, iam in me incipias exercere magisterium, à me metipsa segregans me in tuæ viæ charitatis & dilectionis ministerium, totum (o amor) meum possidens, sanctificans & adimplens spiritum, Amen.

D. Ad

Psal. 72.

Psal. 41.

Ibidem.

Psal. 15.

Psal. 17.

1. Cor. 13.

Ibidem.

1. Ioan. 3.

Psal. 144.

Ad Primam ora Dominum, ut introducat te in scholam amoris, ubi addiscas Iesum cognoscere & amare. Et hoc cum oratione & versu:

Psal. 118. Ancilla tua ego sum amatissime Iesu, da mihi intellectum, ut discam mandata tua.

O Amor Deus, quam benè, quam diligenter tu tuos in charitatis gremio foues & nutris pullos. Vtinam, & millies vtinam, iam mihi castæ dilectionis aperiās scholam, ut inibi tuam charissimam experiar disciplinam, & per te sortiar non solum bonam, sed & in veritate sanctam & perfectam animam. Eia ò amor, in tug charitatis medullā meos intinge sensus, ut per te fiam puer ingeniosus, & tu ipse in veritate sis pater, doctor & magister meus, & sub tua paterna benedictione, ab omni peccati scoria meus integrè depuretur & deoquatur spiritus: ut ad capiendā tuā ignita eloquia, totus reddatur cōueniēs & aptus, & me totā (ò amor) tuus sanctus, rectus & principalis inhabitet spiritus, Amen.

Ad Tertiam ora dominum, ut viuis literis spiritus sui inscribat cordi tuo legem ignitam sui diuini amoris, ut inseparabiliter ei adhæreas omnibus horis. Et hoc cū oratione & versu:

Vtinam amantissime Iesu dirigantur omnes cogitationes, verba & opera mea, ad custodiendas iustificationes tuas in omni tempore.

O Amor Deus, quam præstò es te quærentibus? quam dulcis, quam amabilis te inuenientibus? O si mihi nūc tuum expandas admirabile alphabetum, ut cor meum vnum studium subeat tecum. Dico mihi nunc in viua experientia, quid vel quale sit tuæ pulchræ dilectionis gloriosum & principale Alpha: ne
me

Ibidem.

me celes adimpletionis generationum imperialis sapiētiae tuæ fructuosum Betha. Digito spiritus tui diligenter & sigillatim mihi ostende singulas charitatis tuæ literas, ut vsque ad medullam pregustationistuarum dulcedinum, in veritate mundo cordis oculo scrutet & perlustrem, addiscam, sciam, & integrè (quantum fas est in hac vita) recognoscā eas. Doce me per tui spiritus cooperationem Tau summæ perfectionis, & perduc me ad O plenę consummationis. Fac me in hac vita tam perfectè addiscere tuam plenam charitatem & dilectionem scripturam, ut in me non vnum Iota vacet à tuæ charitatis adimpletionem, vnde moram patiar, cum me (ò amor Deus, dulcis amor meus) ad te euocaueris, te metipsum in teipso perpetuò cōtemplatūram amen.

Ad Sextam ora dominum, ut in arte amoris sui in tantum proficias, ut amor eius quasi proprium instrumentū habeat te ad omnem voluntatem suam, & tota fias secundum cor Dei. Et dicas orationem & versum:

Benedictionem tuam dulcissimā da mihi Iesu mi charere verus legislator, ut eam de virtute in virtutem, & videam te Deum deorum in Sion.

Psal. 83.

O Amor Deus, omnis qui te nō diligit, elinguis est & infans. Et hic solus proficit, qui tibi totus adhæret, te solum indefinenter amans. Eia ne in tuæ charitatis schola semper sic relinquar ego sola, tanquam tener pullus tuæ educationis adhuc in ovo: sed in te & per te, imò tecū, eam & proficiam de die in diē, de virtute in virtutem, quotidie tibi dilectæ mi fructū ferens in tuæ dilectionis limite nouo. Neque mihi sufficit scire te tātum lyllabicè: desidero, cupio, & millies exopto,

Ibidem.

nosse etiam te theoreticè, amare te validè, non solum dulciter, sed & sapienter te diligere, & inseparabiliter ad hæerere, vt incipiam iam non amplius in me, sed in te tibi soli viuere. Nunc ò amor, fac me te recognoscere in veritate, & in anima mea tibi sedem colloca in omni sanctitate, Amen.

Ad Nonam ora Dominum, vt ipse rex regum faciat te suscipere militiam amoris, & doceat te tollere super te iugum suæ, & onus leue, vt sequaris dominum tuum cum cruce tua, Deo tuo ad hærens amore indiuiduo, & hoc cum oratione & versu.

Psal. 90.

Tu es domine spes mea, susceptor meus & refugium meum: tu mecum es in omni tribulatione mea.

○ Amor Deus, omnis qui fortis & velocitæ tuæ dilectionis reperitur opere, hic verè coram tua regali facie stabit omni tempore. Eia ò reginarum regina charitas, fac me pro tua gloria tecum coniurare in noua tuæ dilectionis militia. Doce me manum mittere ad fortia, & in te, & per te velociter & indefessè aggredi & complere tuæ dilectionis fidelissima nimis negocia.

Pro. 31.

Psal. 44. Tu gladio spiritus tui femur meum accinge potentissime, & fac me mète virum induere, vt in omni virtute viriliter agam & strenuè & in te benè solidata tecum inseparabiliter perseuerem in vincibili mente. Omnes meæ vires sic fiant appropriatæ tuæ charitati, & sensus mei in te fundati & firmati, vt in sexu fragili, virtute animi, menteque virili pertingam ad hoc genus amoris, quod perducit ad thalamum cubiculi interioris tuæ perfectæ vnionis. Nunc ò amor, tene & habet me tibi in propriam, quia iam ultra nisi in te nec spiritum habeo nec

nec animam, Amen.

Ad Vesperas cum Iesu amatore tuo, in amato ris. In omni tentatione obuiam procède securus, vt in eo (cuius misericordia te semper adiuuat & consolatur) carnem tuam mundum, & diabolum possis superare, & de omni tentatione gloriose triumphare. Et hoc postula cū oratione & versu.

Iesu mi dulcissime, non des in commotionem pedem meum, quia non dormis neque dormitas qui custodis animam meam. *Psal. 120.*

○ Amor Deus, tu ipse es murus meus & antegarda. *Esaï. 29.* *Ibidem. 4* *Psal. 143.* *Psal. 26.* *Psal. 90.* *Psal. 44.* Qui in hoc mundo sustinent pressuras, ecce hi sciunt quale in tua pace stratum sit eis in defensionem ab estu & à pluuia vmbraclum. Eia nunc respice & vide meum prelium, & tu ipse informa pignos meos ad bellum. Si consistant aduersum me castra non timebit cor meum, cum tu ipse, ò fidele meum propugnaculum & turris fortissima, mecum sis intus & extra. Vbi est aduersarius meus te adiuuante? Te pro me stante, huc accedat ad me. Tu solo viso aperis mihi & denudas cogitationes satanæ, & exufflas eas verbo coram me. Si millies præcipitauerit me inimicus meus, super charissimam manum dexteram tuam cadens, hanc amplexabor & deosculabor totis precordijs, & te propugnante, te defendente me, ab omni periculo illæsa stabo fortis. Tu in me conculca satanam sub pedibus, & omne genus defectuum meorum interfice & fuga penitus. In conspectu tuo cadant mille à meo latere, & millena millia à dextris meis: ad me autem non accedat malum, cum tu ipse sis mecum in omnium summum verum & charissimum bonum. *Vtinam, & mil-*

lies vtinā, tandē ad me cōuertantur sagittæ tuæ acuræ, vt lanceam dilectionis tuæ gestans in visceribus in me dio tui (ò charitas) confidenter nimis habitem & in te. Nunc iam ò amor hic sub te sic cadam, vt in æternum manus tuas non euadam. Amen.

Ad Completorium exopta cum dilecto vino amoris inebria ri, in Dei vniõne mundo sopiri, in amplexu dilecti à te ip sa in Deum expirare, & in pectore Iesu icm penè tota exuta homine, suauiter obdormire: vt in amore quotidie tibi ipsi moriens, & soli Deo viuens, in mortis hora fiau cialiter occurras morti, respiciēs eā quasi finē tui exilij, ianuā regni, & portā cœli, Et hoc cū oratione & versu:

Psal. 30.

Psal. 126.

Psal. 15.

Abconde me amantissime Iesu, in abscondito faciei tuæ ab omnibus insidiantibus mihi, & non confundatur anima mea, cum loquetur inimicis suis in porta, sed adimple eam lætitia cum facie tua melliflua.

○ Amer Deus, tu es totius boni consummatio & finis: tu vsque in finem diligis quod eligis: quodcun que tibi in manus venerit, foras non eijcis, sed seruas tibi metipso diligenter nimis. Eia me ipsam totam, & finem meæ consummationis tibi appropriata iure perpetuæ possessionis. Iam vltra non parcas mihi, sed vulnera cor meum vsque ad spiritus medullam, vt in me vitę scintillam penitus relinquant nullam. Imò totam tecum asporta vitam meam, tibi ipsi in te reseruans animam. Quis dabit mihi in te (ò charitas) consummari, tuāque morte à carcere corporis solui, & ab hoc incolatu liberari? Quam bonum ò amor te videre, te habere, & in æternum possidere? In die meæ defunctionis tu ipse asis mihi respectu magnæ consolationis, & benè dicas mihi tunc in pulchra aurora tuę manife-

manifestæ contēplationis. Nunc ò amor, tibi hinc relinquo & commendo vitam meam simul & animam: sine me iam, sine, vt in pace in te requiescam & obdormiam, Amen.

Psal. 4.

Per diem etiam illum quo vacaueris amori, pro accensione sensuum tuorum à vero sole (qui Deus est) ne vnquam extinguaris, sed de die in diem crescas in amore: ruminabis assidue vnum de his versibus:

BEati oculi qui vident te ò amor Deus. O quando, quando illuc perueniam, vbi tu es Deus verum lumen, Deus & agnus? Scio quia tandem te videbo meis oculis, ò Iesu Deus salutaris meus. Beatæ aures quæ audiunt te, o amor Deus verbum vitæ. O quando, quando vox tua plena melliflua suauitate consolabitur me, vocans me ad te? Eia ob auditione mala non timeam, sed cito audiam vocis tuæ gloriam, Amen. Beatæ nares quæ aspirant te, o amor Deus, dulcissimum vitæ aroma. O quando, quando aspirabit mihi tuæ mellifluæ diuinitatis flagrantia? Eia veniam cito ad tuæ sempiternæ visionis pingua & amœna pasqua, Amē. Beatum os quod gustat, o amor Deus, tuæ consolationis verba super mel & fauum dulciora. O quando, quando replebitur anima mea tuæ diuinitatis ex adipe, & inebriabitur tuæ voluptatis vbertate? Eia sic gustem hinc, quoniam tu suavis es domine mi, vt in æternum foeliciter te o Deus vitæ meæ perfruar ibi, Amen. Beata anima quæ amplexu amoris inseparabilis adhæsit super te, & beatum cor quod sentit tui cordis osculum, o amor Deus, iniens tecum indissolubilis amicitiaæ fœdus. O quando, quando tuis brachijs beatis stringar, & te o Deus cordis mei, sine medio aspiciam?

Matth. 13

Psal. 111.

Psal. 18.

Psal. 20.

Psal. 35.

Psal. 33.

Psal. 72.

Etia citò citò crepta ab hoc exilio faciem tuam mellifluam videam in iubilo, Amen.

Postremò pro confirmatione amoris, dimitte & resigna te ipsam totam in potestatem amoris, Deo amatori tuo tota adherens, vt habeat te pro instrumento, ad omne delectamentum sui diuini cordis, & te in se, & se in te sibi metipsi conseruet in vitâ aternâ, dicens hâc orationem.

CANT. 3.

A More te tenco amantissime Iesu, nec dimittam: quia nequaquam sufficit mihi benedictio tua, nisi te ipsum teneam & habeam optimam partem meam, totam spem & expectationem meam. Et ô amor vita viuificans, in viuo Dei verbo (quod tu ipse es) viuifica me, quicquid in Dei amore est distractum & extinctum, in me reparans per te. O amor Deus, qui creasti me, in amore tuo recrea me. O amor qui redemisti me, quicquid in amore tuo est neglectum in me, tibi metipsi supple & redime in me. O amor Deus, qui in sanguine Christi tui tibi metipsi acquisisti me, in veritate tua sanctifica me. O amor Deus, qui in filiam adoptasti me, secundum cor tuum nutri, nutri me. O amor, qui tibi & non alij elegisti me, fac me totam tibi adherere.

MARC. 22. O amor Deus, qui gratis dilexisti me, da mihi toto corde, tota anima, tota virtute, diligere te. O amor Deus omnipotentissime, in amore tuo confirma me. O amor sapientissime, da mihi sapienter amare te. O amor dulcissime, da mihi suauiter gustare te. O amor charissime, da mihi tibi soli viuere. O amor fidelissime, in omni tribulatione mea consolare & adiuua me. O amor socialissime, omnia opera mea operare in me.

ESAI. 26. O auctor victoriosissime, da mihi vsque in finem perseverare in te, O amor præcordialissime, qui nunquam dereliquisti

dereliquisti me, tibi commendo spiritum meum. In mortis hora ad te ipsum suscipe me, ore proprio vocas me ad te, dicens: Mecum eris hodie. Jam de exilio egredere ad solenne cras immarcescibilis æternitatis, ibi inuenies me Iesum verum hodie diuinæ claritatis, qui sum initium & finis totius creature, nec vltra succedet tibi cras huius mutabilitatis, sed in me vero hodie, habebis sempiternum hodie, vt sicut ego viuo, & tu viuas in me Iesu Deo amatore tuo, foelicissimè exultans sine fine. Amen dicant omnes vires, sensus & motus corporis & animæ meæ.

LUC. 23.

APOC. 3.

IOAN. 14.

EXERCITIUM LAUDIS ET GRATIARUM ACTIONIS.

Statue tibi interdum vnum diem, in quo sine impedimento possis vacare laudi diuinæ, in supplementum totius laudis & gratiarum actionis, quam persolvere neglexisti Deo tuo, omnibus diebus vitæ tuæ, pro vniuersis beneficijs suis. Et erit hic dies laudis & gratiarum actionis, & dies iubilens, & celebrabis memoriam illius speciosæ laudis, in qua in æternum iubilabis domino, quâdo satiaberis Dei præsentia, & gloria domini implebitur anima tua. Ideoque his miscentur deuota quædam suspiria animæ quærentis videre faciem Dei.

Sunt autem inter has laudes quædam ad eò diuinæ, vt potius videantur esse beatorum in patria, quàm viatorum in terra. Primò ergo in spiritu humilitatis, venias ante faciem Dei tui, vt ostendat tibi gratiâ vultus sui, dicens.

Loquar

Genes. 18. **L**oquar ad Dominum meum, cum sim pulvis & cinis. O Deus meus excelsus & sublimis, humilia respiciens in imis, anima mea & spiritus meus deficit super infinitis beneficijs tuis. Aperi mihi benignissimi cordis tui thesaurū, ubi reposita est mihi summa desideriorum meorum. Aperi mihi melliflui vultus tui gratiam, ut effundam in conspectu tuo meam animam. Aperi mihi in te pacis meę propitiationē dulcissimam, quę mea exhilaret animā, & in laude tuā meā resoluat linguam. Eia o amor, tu pro me ingredi ante conspectum magni Dei, & ibi pronuncia clamorem desiderij mei, quia post Deum iam exaruit omnis virtus mea in siti. Eia trahe & attolle spiritum meum sursum ad te, quia in salutare Dei iam defecit caro mea & cor meū.

Psal. 72. & 118. Eia præsentam me domino meo regi, quia iam liquefacta est anima mea præ amore & expectatione sponsi mei. O amor, nūc desiderium meū valde velociter cōple: si moram feceris, iam morior deficiēs præ amore.

Cant. 5.

Hic intra ad laudandum Dominum.

Esai. 52. **E**leuare ò anima mea, eleuare, excutere de pulvere, confurge, & intra ante conspectū domini Dei tui, ut confitearis ei omnes misericordias & miserariones eius, quas ostendit tibi. Et quid ego ad Dominum, vel quomodo ei respondere potero pro mille vnum? O amor, vim patior, tu respōde pro me, quia nescio quid dicam Deo vitę meę. Facta sum elinguis in admiratione glorię vultus eius, nec iam est mihi ultra vox neque sensus, quia in splendore maiestatis eius emarcuit cor meum & virtus. O amor, tu in Deo Iesu meo, verbo vitę responde pro me, & commoue mihi hoc deifi-

deificatum cor, in quo omnis tua virtus tam euidenter elucet. O amor, & ego resumens vires per te dicam Deo salutis meę. Tu es susceptor animę meę. Tu es vita spiritus mei. Tu es Deus cordis mei. O amor, tu circumuolue dulcissime gutturis Iesu sponsi mei præclarissimam lyram, ut ipse Deus vitę meę, pro me sibi personet laudationis vocem primam, & sic in delectatione suę laudis inuoluet vitam meam simul & animam. Eia o amor, nūc quod facis, fac citius. Iam enim Ierem. 13. ferre non valeo forte quod mihi infixisti vulnus

Hic excita animam tuam ad delectandum in Deo.

Leua nūc o anima mea oculos tuos, intuere & respice potentiam regis tui, gratiam Dei tui, charitatem salutaris tui, cui appropinquasti. Vaca iam, gusta, & vide, quam dulcis & quam spectabilis sit spōsus, quę præ millibus elegisti. Vide quę & quanta sit gloria, pro qua mundum cōtempnisti. Vide quale bonum, sit quod expectasti. Vide qualis sit patria, ad quam suspirasti. Vide quale sit brauium, pro quo laborasti. Vide quis, qualis & quantus sit Deus tuus, quem dilexisti, quem adorasti, quem semper optasti.

O Deus vitę meę, quas tibi laudes dignē referam nescio, vel quid retribuam tibi dilecti mi pro omnibus bonis quę retribuisti mihi? Ergo te in me, & me in te, Iesu mi chare, in holocaustum laudis tibi offero: nihil amplius habeo, hoc ipsum quod in te sum & viuo, hoc totum tibi do. Tu es vita mea. Tu es sufficientia mea. Tu es gloria mea. Tu misericordię euidentia, quę in mea replēdet anima, Tibi laus sit & gratiarum actio summa. Oquādo medullā anime meę super altare tuū concremabo, & illo sancto igne (quod ibi ardet iugiter)

cor meum confiabo, me ipsamque totam in hostiam laudis tibi immolabo? Eia ò Deus dulcedo mea sancta, tu cor meum in te dilata, & animam meam amplifica, vt omnia viscera mea impleantur gloria tua. O quando dicetur animæ meæ: Conuertere in requiẽ tuã, quia dominus benefecit tibi? O quando audiam vocem illã iucundissimam, Veni intra thalamum sponsi tui? O quando in te, Iesu pax mea dulcissima, requiescam & obdormiam, vt gloriam tuam videam? Sed tu ò vita spiritus mei, potens es depositum meum seruare mihi, & reducere animã meam ad te qui creasti me. O amor, amor, quando educes de carcere animam meam? O quando absolues à compede corporis vnicam meam? O quando, quando introduces me in thalamum sponsi mei, vt fruique inseparabili cõiungar ei? Eia o amor, meas accelera nuptias, quia nullies optarem mori, vt tales possim experiri delicias, non meum tamen commodum, sed tuum querens beneplacitum.

Deinde quasi deficiens præ admiratione gloriæ Dei tui, astitit vultui eius in quem desiderant. Angeli prospicere, legesque corde & ore Psal.

Benedic primum, salutando faciem gloriæ Dei tui cū his verbis.

Benedictus es Adonai in firmamento cœli. Benedicat te tota medulla & virtus spiritus mei, Benedicat te tota substantia animæ & corporis mei. Te glorificent omnia interiora mea. Tibi conuident omnia desideria mea, quia tu solus laudabilis es & gloriosus in secula. Jam cor meum & virtus mea dereliquit me, & medulla spiritus mei abiit post te Deum amatorem meum, qui creasti me ad te: & anima mea quam redemisti,

misti, gemens pro mora incolatus mei, mente sequitur te in sancta, vbi tu ipse rex meus & Deus meus manes cum meæ carnis substantia. O quam beati qui habitant in demo tua, quã beatissimi qui astant coram melliflua facie tua? Verè verè pro tua immensa gloria laudabunt te in secula. O quãdo, quando introibit anima mea admirabilis tabernaculi tui locum, vt cum his beatissimis laudet te os meum: Sanctus; sanctus, sanctus, iucundissime ante faciem tuam mellifluam proclamãs in æternum? O quam gloriosus es tu Deus meus, quam amabilis, quam laudabilis super sanctum thronũ tuæ diuinitatis. Quam delectabile oculis lumen tuum. Quã beatum videre te solem verum. Quã speciosa, quã iucunda, quã decora laus tua, vbi tibi assisunt millium millia. Ibi extra me saliens in te Deum viuam, iã exultat cor meum & anima. O quanta & qualis gloria tua Deus meus, dulcedo mea sancta, ante thronum sanctũ regni tui, vbi te laudant omnes angeli & sancti tui. Ecce iam languet & deficit anima mea præ huius vite tædio, & toto corde dissolui & tecũ esse cupio: vt & ego omnium creaturarum tuarum peripetiam, inter illa beatissima agmina, quæ laudem tuam iubilant super æthera, possim tibi offerre iubilationis holocausta medullata. Ibi super diuini cordis tui altare aureum concremabo tibi charissimum spiritus & animæ meæ incensum, cum adipe suauissimæ vnctionis tuæ magnæ & multæ dulcedinis, quibus tu ipse pater mi & domine consolatus es me in omnibus tribulationibus & angustiis meis.

Hic prorumpit in vocem laudis.

Benedicant, glorificent, & magnificet te pro me omnia mirabilia opera tua & vniuersa liberalissima dona

Psal. 83.

ibidem.

Psal. 41.

Psal. 6. & Apoc. 4.

Dan. 7.

Philip. 1.

Psal. 65.

donā tua, quæ habeo ex te ò Deus vitæ meæ. Benedi-
cant te multæ & magnæ miserationes tuæ & miseri-
cordiæ, & infinita beneficia, quibus tu, ò Deus cordis
mei, benefecisti animæ meæ. Benedicant te omnia in-
teriora mea, & tota substantia & virtus mea, quia tu es
Deus salutis meæ, & susceptor animæ meæ.

*Hic iubi labis Domino ante thronum Dei & agni pro om-
nibus beneficijs suis.*

Iubilent tibi desideria præcordiorum meorum &
vota, & confiteantur tibi multarum gratiarum tua-
rum munera. Iubilet tibi gemitus miseri incolatus mei
& suspiria, & benedicat tibi illa, quæ tu es ipse Deus
meus, præstolatio, patientia & expectatio mea longa.
Iubilet tibi spes & fiducia, quam habeo ad te, quia tan-
dem de pulvere ad te ò vita beatissima Deus meus, re-
duces me. Iubilet tibi sigillum fidei quo tibi assigna-
sti me, quia credo quòd tandem, ò charè redemptor
meus, in carne mea te videam. Iubilet tibi desiderium
meum quod habeo post te, & sitis quam patior pro
te, quia post hanc vitam ò vera patria Deus meus: tan-
dem veniam ad te. Amor quoque diuinus, qui amorem
meum præueniens obligat me, vt indefinenter amem
te, iubilet tibi super omnia, quia tu Deus meus dulcis
amor meus, es solus benedictus Deus in secula.

*Hic adorabis ante faciem domini Dei tui, orans deuoto cor-
de & ore: vt Iesus suppleat pro te.*

Quando, quando Iesu amantissime introibo in do-
mum tuam in holocaustis, vt ita offeram tibi ho-
stiam vociferationis, & reddam tibi vota mea quæ in
tribulatione mea distinxerunt labia mea? O quando,
quando

quando veniam & apparebo ante thronū sanctū tuū,
vt videam mellifluum vultum tuum, cuius lumen di-
uinissimum satiat in se omnium sanctorum desiderium,
& corda eorum simul & voces & labia in dulcem con-
uertit iubilum? Eia ò dilecte votorum meorum intelli-
ge clamorem meum. Intende orationi meæ, & exaudi
me, quia te, ò rex pater & Deus meus, te vocat, te
vult, te requirit cordis mei suspirium, & animæ meæ
desiderium. Post te stillat oculus meus, & ad te tendit
intuitus meus. Tu ipse Deus meus, dulcedo & dilectio
mea, spes mea à iuuentute mea: tu ipse es totum hoc
quod volo, quod spero, quod cupio. Et nunc ò mi dile-
cte, in illo præualete amore, in quo tu ad dexteram
patris residens, in mea carne tibi metipsum in manibus
& pedibus simul & in corde tuo dulcissimo inscriptam
referuas me, vt in æternum nō obliuiscaris animæ meæ
quam redemisti tā carè, Deus meus misericordia mea,
persolue iam pro me tibi metipsum pro omnibus bonis
tuis, quæ fecisti, facis, & facturus es mihi, laudes
æternas immensas & incommutabiles, quales tu potes,
& in te ipso præuales, & scis congruere reuerentissime
gloriæ tuæ, & honori maiestatis tuæ, prorumpens pro
me Iesu mi charè in vocem talis ac tantæ gratiarum ac-
tionis, qualis te decet domine mi valde magne & mi-
rabilis, laudans te in te, in me, & pro me in tota virtute
tuæ diuinitatis, in toto affectu tuæ humanitatis, ex par-
te & affectu totius vniuersitatis, donec me atomum
vniuersæ creaturæ tuæ, per te, qui via es, conducas, &
ad te, qui veritas es, perducas, & in te, qui vita es, intro-
ducas & abscondas, vt sit pars mea in æternum tua ple-
na gratiarum prædulcis facies.

Hic

*Psal. 87.
Psal. 53.*

Pro. 32.

Psal. 5.

Job. 16.

Psal. 70.

Psal. 48.

Ioan. 14.

*Hic quasi in admiratione gloriae Dei delectata & refecta,
saluta Deum amatorem tuum cum his verbis legēs sal
mam cœlicum.*

Psal. 144. Exaltabo te Deus meus rex, &c.

Rex meus & Deus meus, amor meus & gaudiū tibi
iubilat anima mea & cor meū. Te vitā animę meę
Deū meū, Deū viuū & verum, foitē sempiternorū lu
Psal. 4. minū (cuius mellifluę faciei lumē super me indignā est
signatū) te salutare, laudare, magnificare & benedicere
desiderat cor meū, & medullam viriū & sensuū meo
Psal. 115. rum tibi offero in nouę laudationis & intimę gratia
rum actionis holocaustum. Et quid retribuam tibi do
mine mi pro omnibus bonis tuis quę retribuisti mihi?
Ecce vt video, super gloriam tuam dilexisti me, nec tibi
me ipsi pepercisti propter me, & ad hoc creasti me ad
te, & tibi redemisti & elegisti me, vt ad te meiptum per
Psal. 72. ducas me, & dones beatē viuere in te, & in æternū foeli
cissimē perfrui te. Quid enim m̄hi nunc a te est in cœ
lo, aut quid vltra de omnibus bonis tuis præter te vel
volo vel cupio? Tu es domine mi spes mea, tu gloria, tu
gaudium, tu beatitudo mea. Tu es litis spiritus mei. Tu
vita animę meę. Tu iubilus cordis mei. Quō me super
te Deus meus mea ducet admiratio? Tu es totius boni
initium & consummatio, & sicut omniū si mul lætanti
um in te est habitatio. Tu es laus mei cordis & oris.
Psal. 86. Tu totus rutilas in vernanti amœnitate tui festiui amo
ris. Pręstantissima diuinitas tua te magnificet & glori
ficet, quia tu es origo lucis perpetuę & fons vitę. Nec
vlla creatura sufficit dignē laudare te. Tu solus tibi
sufficis, qui in te nunquam deficis. Tua melliflua facies
super mel & fauum animas sanctorum impinguat.

Hic

*Hic benedicas domino Deo regi tuo magno, pro omnibus
miserationibus suis.*

Benedicat te pro me, gloriosum & admirabile lumē
tuam Deus meus, & laudet te præstantissimę maie
statis tuę imperiale decus. Benedicat te immensę glo
rię tuę dignissimus apparatus, & laudet te infinite po
tentię tuę præclarissima virtus. Benedicat te æternę
claritatis tuę principale iubar, & laudet te præfulgidi
decoris tui rutilās amœnitas. Benedicat te iustorum iu
diciorum tuorum abyssus, & laudet te æternę sapien
tię tuę inscrutabilis circuitus. Benedicat te multarum
miserationum tuarum infinitus numerus, & laudet te
omnium misericordiarum tuarum immensum pōdus.

Hic offer domino hostiam iubilationis, dicens deuotē:

Iubilēt tibi omnia pietatis tuę viscera, & infinitę bo
nitatis superabundans copia. Iubilet tibi tua nimis
magna & supereffluens (quam ad homines habes) cha
ritas, & tui benignissimi amoris incontinentissima libe
ralitas. Iubilet tibi tuę supereffluētis dulcedinis trium
phalis fortitudo, & totius beatitudinis quę in te charis
tuis manet plenitudo.

*Hic adora dominum Deum, vt introducat te in taberna
culum suum sanctum, & laudet se ipsum pro te, dicens
hęc verba:*

OVita beatissima Deus meus, ad quem, solum respi
cit oculus meus. O quando, quando in splendori
bus sanctorum me minimam scintillam tuus vitalis re
trahet & intrahet radius, vt ante thronum tuum etiam
in lingua mea refonet tuę laudis iubilatio, vbi Deo pa
tri & filio & Spiritui sancto, in vno gratiarum actio
nis

E nis

nis dulci modulo compar ab omnibus sit laudatio? O quando chorda desiderij mei annectetur illis seraphicis fidibus, qui tibi incessanter proclamant ineffabile Sanctus, vt cordis mei gaudium & iubilus cum his beatissimis coram te consonet in idipsum laudationis genus? O quando me creptam de laqueo venantium, inuoluet tuę immaculationis vellus niueum, vt videam te speciosum forma præ vultibus angelorum, præeuntem choris virginum & sanctorum, & audiam æterni connubij canticum nouū, quod tu ò rex & spōsus eorum, eis tam dulciter citharizans præcinis canticum vbi super omnia cœli cymbala tuæ præclarissime vocis personat gloria, vbi sub tui ipsius laudatione condigna deficit omnis vox & lingua. O quanta & qualis est iubilatio, vbi vni & trino domino ab vna & trina deitate consonat summa & æterna vox laudis & gratiarum actio: vbi decorem suum deponens subiectet omnis cœli musica, & pennas suas submittit omnis turba seraphica. Eia ò Deus cordis mei, & dilecte votorum meorum, ibiibi in illa sufficientia, quam habes ex tui ipsius plenissima abundantia, pro me indigna, hac hora, in iubilo diuini cordis tui, voci tuę annecte nouum laudis & gratiarum actionis circumflexum, & satisfaciat tibi pro me tuę iubilationis organum, pro omni bono quod mihi fecisti in creatione, in redemptione, in electione de mūdo. Eia & in illo laudationis circumflexu, include amorem meum in te, tam indiuiduo dilectionis nexu, vt medulla cordis mei indefesse inibilet tibi, in omni sustentia miseri in celatus mei, semper laudem tuam sitiens, & ad te qui creasti me redire cupiens, quousque deposita corporis

mole,

mole, in sancto appaream coram te: vbi in aspectu diuinissimi vultus tui repleatur gaudio cor meum, & lingua mea iubilatione: vbi in perpetuum de tua exultem bonitate, & glorier de mellifluæ faciei tuæ sempiterna fruitione, Amen.

Hic quasi penè liquefacta & exanimata super immensitate diuitiarum & deliciarum gloriæ Dei tui, super inestimabili pulchritudine laudis eius, super gloria assistentiæ ei, & super melliflua specie splendidissimi & gloriosissimi vultus eius, omnes creaturas ad laudem Dei inuocat cum hymno:

Benedicite omnia opera domini, & oratione.

COr meum & caro mea exultauerunt in te Deum viuum, & anima meâ lætata est in te verum salutare meum. O quàm admirabile est templum tuum domine rex virtutum: quàm gloriosus locus habitationis, tuę, vbi tu Deus altissimus super omnia præ fides in tua maiestate. Concupiscit & deficit virtus animæ meę, super introitu gloriæ tuæ. Deus Deus meus, cordis mei amor & iubilus, refugium & virtus, gloria mea & laus mea Deus, ò quādo laudabit te anima mea in ecclesia sanctorum? O quando oculi mei videbunt te Deum meum Deum deorum? Deus cordis mei, ò quando lætificabis me visu tuæ mellifluæ faciei? O quando tribues mihi desiderium animæ meę, in manifestatione glorię tuę? Deus meus portio mea electissima, fortitudo & gloria mea. O quando introibo in potentias tuas, vt videam virtutem tuam & gloriam tuam? O quando indues me pallio laudis pro spiritu mœroris, vt simul cum angelis omnia membra mea tibi reddāt

E 2

hostiam

hostiam vociferationis? Deus vitæ meæ, ò quando introibo in tabernaculum gloriæ tuæ, vt & ego proclamem tibi Alleluia splendidissimū, & coram omnibus sanctis tuis confiteatur tibi anima mea & cor meū, quia magnificasti misericordias tuas mecum? Deus meus præclara hæreditas mea, ò quando contrito laqueo mortis huius, sine medio videbit & laudabit te vnica mea? O quando inhabitabo in tabernaculo tuo in secula, vt laudem nomen tuum assidue, & hymnum nouum dicam magnificentiæ tuæ super multitudine misericordiæ tuæ? Non est similis tui in dijs domine mi, & non est comparatio altitudinis diuitiarum admirabilis gloriæ tuæ, Quis inuestigabit abyssum sapientiæ tuæ, & quis dinumerabit infinitos thesauros copiosissimæ misericordiæ tuæ? Verè non est tantus, non est talis, vt tu Deus meus rex immortalis. Quis explicabit gloriæ tuæ maiestatis? Quis saturari poterit visu tuæ claritatis? Quomodo sufficiet oculus visu, vel auris auditu, super admiratione gloriæ tui vultus? Deus Deus meus, tu solus admirabilis es & gloriosus. Tu solus magnus & laudabilis, solus dulcis & amabilis, solus pulcher & amœnus, solus speciosus & delicijs plenus, solus tantus & talis, cui in omni gloria cœli & terræ, non inuenitur æqualis. Lumen tuum admirabile, cordi meo super omnem gloriam est amabile, quod solū meum potest lætificare spiritum, & vitæ huius tædium commutare in exultationem & gaudium. O quādo animæ meæ lucernam inextinguibiliter illuminabis, & reaccendes in te, vt sicut cognita sum, cognoscam me in te? O quādo fœlix, quādo beatus, quem iam in se absconditū seruat gloria tui vultus! O quādo & me indignam

indignam ille dulcissimus absorbebit radius, vt tecum vnus amor fiā & spiritus? Omnia interiora mea dicūt tibi, Domine quis similis tui? Verè non habes comparē in gloria, quia tu solus Deus gloriosus & superexaltatus in secula. O quando de puluere eriges pauperem, vt assistam ante tuam regalem faciem, pro cinere dans mihi coronam perennis gaudij, vt in voce sempiterni iubili, anima mea laudem reddat tibi pro omnibus bonis quæ gratuite tribuisti mihi? Iam ad te æstuat anima mea & cor meum, Deus cordis mei & pars mea Deus in æternum. In te exultat spiritus meus, ò Deus salutaris meus. Si in potestate meā esset omnis creatura, omnes in tuæ laudis gloria adunarem, & omnia digitorum tuorum præclara opera. In tuæ laudis memoria, iam liquefcit spiritus meus & anima. Si haberem omnium angelorum & hominū vires, has in tua laude pro nihilo expenderem libens, vt daretur mihi copia videndi qualia sint ante thronum sanctum tuum laudis præconia & votiua gaudia, vbi sabbatizas tu & arca sanctificationis tuæ tecū requie beatissima, vbi tibi milles millena millia astāt, die noctūque Santus, sanctus, sanctus, in cessanter proclamātia. Ibi ibi in diuini cordis tui aureum thuribulum (quo ad laudē tuam iugiter concrematur æterni amoris thymiana suauissimum) iacto & ego granum cordis minutissimum, concupiscens & desiderans, vt & illud meum vile & indignum, per spiritus tui afflatum vehementer viuificatum, transeat in vnum tuæ laudis cremium, & illa longa quæ de abyssis terræ post te traho suspiria, pro diuturna expectatione mea, tibi sint laus perennis & gloria, Amen,

Tunc quasi spiritu & anima in laudem Dei gestiens, nec inueniens verba dignitati eius congrua, ora dominum Iesum amatorem tuum, ut ipse semetipsum glorificet pro te, tali ac tanta laude sicut eum decet, sicut ei placet, & sicut ipse laudari maxime delectatur, dicēs deuoto corde & ore:

Benedicat te Deus meus ò dulcedo mea, sancta diuinitatis tuæ gloria, qua implere & inhabitare dignatus es nouem mensibus casta Mariæ virginis viscera. Benedicat te diuinitatis tuæ virtus altissima, quæ se inclinauit ad virginem vallis humilia. Benedicat te artificiosissima omnipotētia tua Deus altissime, qua indidisti virginæ rosæ tantam virtutem, speciem & decorē, quam tu ipse potuisti concupiscere. Benedicat te tua admirabilis sapientia, cuius copiosa effecit gratia, ut omnis vita Mariæ & corpus simul & anima, fieret tuę dignitati congrua. Benedicat te amor tuus fortis, sapiens & dulcissimus, qui effecit ut tu virginitatis flos & sponsus, fieres virginis filius. Benedicat te exinanitio tuæ maiestatis, quæ mihi acquisiuit thesauros æternæ hæreditatis. Benedicat te assumptio nostræ humanitatis, quæ me vocauit ad consortium tuæ diuinitatis. Benedicat te exilium, quod triginta tribus annis perpeffus es pro me, ut animam meam (quæ perierat) reduceres ad fontem vitæ æternæ. Benedicant te omnes humanitatis tuæ labores, dolores, & sudores, quibus sanctificasti omnes meas angustias, pressuras, & languores. Benedicat te experientia meę miserię, vnde tu factus es mihi pater multę misericordiæ, & Deus infinitæ clemētiæ. Benedicat te dilectio tua copiosa, per quam tu ipse factus es animæ meę redemptio preciosa. Benedicant te omnes & singulæ preciosissimi sanguinis tui guttæ

guttæ, quibus viuificasti animam meam, & tam carè redemisti me. Benedicat te amaritudo tuæ preciosæ mortis, quam tibi pro me intulit amor fortis, cuius iure non confundor mihi vsurpare de te, quicquid mihi in meritis deest ex me, & præsumere & scire, quod verè de me est tibi curę, cum tu sis meus, & ego tua sim, propriæ acquisitionis perpetuo iure. Benedicat te pro me tua triumphalis gloria, per quam tu in carne mea ad dexteram patris sedes Deus benedictus in secula. Benedicat te tui ipsius claritas, honor & virtus, qua mirabiliter repletur & pascitur omnis cœlestis exercitus.

Hæc quasi tota adhærens Deo amanti tuo, ora dominum ut ipse cum prædilecta genitrice sua virgine Maria, & cum omni militia cœli sibi metipso offerat hostiam iubilationis, in festiua hilaritate iucundissimi amoris sui, & ipse dulcissimus citharæda primus psallat in organo sue diuinitatis, & in cithara sua humanitatis, dicens hæc verba corde & ore:

Iubilet tibi pro me Deus vitæ meæ, tuæ imperialitatis diuinitas, essentialis vnitas, personalis proprietates, dulcis societas, mutua & intima familiaritas. Iubilet tibi tuæ incomprehensibilis dignitatis sublimitas, incommutabilis æternitas, incontaminabilis puritas, fontalis sanctitas, gloriosaque & perfecta felicitas. Iubilet tibi humanitatis tuæ caro mundissima, in qua tu emundasti me, factus es ex ossibus meis, & caro de carne mea. Iubilet tibi anima tua præclarissima, preciosissimum pignus, quo mea redempta est anima. Iubilet tibi tuum mellifluum deificatum cor, quod in morte pro me rupit amor. Iubilet tibi tuum benignissimum & fidelissimum cor, in quo lancea mihi viam

fecit, vt intrans inibi repaufet meū cor. Iubilet tibi hoc cor dulciffimum, incolatus mei vnicū refugiū quod tā piē femper eft de me. follicitum, nec vnquam quiefcit in fiti poft me, donec me perpetuē recipiat ad fe. Iubilet tibi pro me gloriofiffimę. Virginis matris Marię digniffimum cor & anima, quam tibi in matrem elegifti pro meę falutis indigentia, vt mihi femper eius materna pateat clementia. Iubilet tibi tua fideliffima (quę tibi de me eft) cura, in qua tu prouidifti mihi tantam ac talem aduocatam & patronam, per quam tuam facillimē poſſim inuenire gratiam, & in qua fiducialiter credo mihi tuam æternam feruari mifericordiam. Iubilet tibi hoc admirabile tabernaculum glorię tuę, quod ſolum tibi miniſtrauit dignē ſancta in habitatione, per quod tu tibi metipſi optimē potes ſupplere pro me modum laudis & glorię quę tibi debetur ex me. Iubilent tibi pro me ſeptem ſpiritus glorioſi, qui tibi aſtant ante conſpectum tui throni. Iubilent tibi infinita caſtra ſanctorum angelorum, quos tu mittis in miſterium propter acquisitionis tuę genus electum. Iubilent tibi viginti quatuor ſeniores cum omnibus patriarchis & prophetis, qui cum deſiptione coronarum ſuarum precipidunt ante thronum tuum, in citharis tibi reddentes infinitas laudes & gratiarum actiones. Iubilent tibi ſancta quatuor pennata animalia, quorum omnia viſcera ſunt die noctuque laudem tuam eructantia. Iubilet tibi amiciffimorum fratrum tuorum apoſtolica dignitas, quorum ſuffragijs ſanctā eccleſiam tuam mirabiliter ſuſtentas. Iubilet tibi victoriosa martyrum turba, quorum ſchola preciſiſſimo ſanguine tuo eſt purpurata. Iubilet tibi cōfeſſorū agmē perfe-

perfectiſſimum, quorum ſpiritum tu tranſtulifti in admirabile lumen tuum. Iubilet tibi omnis ſancta & immaculata virginitas, quam vnā tecum ornat vnus niuę puritatis claritas. Iubilet tibi pro me hoc nouū canticum quod reſonat in ore eorum, quando quocunq; ieris ſequuntur te Ieſu bone rex & ſponſe virginum. Iubilet tibi pro me medulla diuinitatis tuę & adeps dulcedinis, quo ſaturatur & impinguatur Ieruſalem cœleſtis, in diuini vultus tui ſplendore. Iubilet tibi omnis electorum tuorum exercitus, pars hæreditatis tuę & peculiaris populus, quia ipſi tecum & tu cum eis in æternum es eorum Deus, Iubilent tibi omnia cœli ſidera, quę tibi lucent cū lætitia, & ad imperium tuum vocata, tibi aſſunt ſemper parata. Iubilent tibi vniuerſa mirabilia opera tua, quęcunq; cœli, terrę, abyſſique completitur circumferentia, & laudem dicant tibi illam perpetuam, quę à te exiens, in te refluit ſuam originem. Iubilet tibi cor meum & anima, cū tota carnis & ſpiritus ſubſtantia, ex totius vniuerſitatis efficacia. Tibi ergo ex quo omnia, per quem omnia, in quo omnia, tibi ſoli honor & gloria in ſecula, Amen.

Tunc quaſi aliquoſiter reſecta laude Dei tui regis tui qui eſt in ſancto, iam dilatato corde aſſurge ad delitiandum in Deo amatore tuo, iactans in eum omnem amorem cordis tui, vt ipſe enutriet te hic in benedictionibus ſuę dulcedinis, & ibi perducatur te ad benedictionem plenitudinis ſuę perpetuę fruitionis. Et hoc his verbis:

Deus Deus meus, quia tu es meus, nihil mihi deeſt. Et quia ego tua ſum, in te Deo ſalutari meo gloriabor in æternum. Tu in omni mea triſtitia, vortua mihi in te paras conuiuia. Et vbi eſt animę meę bene-

ne, nisi in te ò Deus vitæ meæ? Si sic dulcis est in hac miseria, tuæ laudis memoria, quid erit Deus meus, cum in splendore diuinitatis tuæ apparuerit gloria tua? Si sic reficiunt tuæ præguftationis stillicidia, quid erit ò dulcedo sancta cum dabitur mihi tui copia? Si consolatio tua replet hîc in bonis desiderium meum, quid erit cum in te ò Deus salutis meæ, absorbueris spiritum meum? O quanta & qualia erunt intima tuæ mellifluæ faciei pascua, cum hîc heu rara hora & parua mora in loco pascuæ tuarum dulcedinum collocata, sic in te liquefacta mea transeat anima? O qualis erit refectio in tui diuini vultus præsentia, cum hîc super aquas tuæ internæ refectiois tam iucundè, tam suauiter nutriatur spiritus & animæ medulla? Deus Deus meus, cum tu animam meam conuerteris ad te, non sinis me quicquam cogitare vel sentire præter te, & me metipsam aufers mihi in te, vt nulla possit mihi esse cura de me, quia à me in te abscondis me. Et quid tunc erit gaudij, quid exultationis, quid iubili, cum aperueris mihi tuæ diuinitatis decorem, & anima mea videbit te facie ad faciem? Certè nunc nil ultra libebit, nisi vacare & videre gloriam tuam Deus, & circuire meæ reconciliationis altare, animæ meæ medullam tibi immolare in iubilatione & laude. Tunc ò anima mea videbis & affluēs, & mirabitur & dilatabitur cor tuum, quando conuersa fuerit ad te multitudo diuitiarum, delictiarum & apparatus gloriæ magni maris totius semper venerande Trinitatis: cum venerit tibi fortitudo gentium, quas rex regum & dominus dominatium in manu forti redemit tibi de manu inimici: cum operiet te inundatio misericordiæ & charitatis diuinæ omnipotentis,

tentiæ, sapientiæ & bonitatis, cum sorte æternæ adoptionis. Tunc venient tibi calix visionis & inebriaberis, calix inebrians & præclarus gloriæ diuini vultus, & torrente diuinæ voluptatis potaberis, cum ipse fons luminis reficiet te æternaliter. suæ plenitudinis in delitijs. Tunc videbis cœlos in habitationis gloriæ Dei ple nos, & illud virgineum luminaire, quod post Deum totum illuminat cœlum mundissimi luminis sui claritate, & mirabilia opera digitorum Dei, & astra matutina quæ semper tam iucundè astant ante faciē Dei, ministrantes ei. O Deus cordis mei & portio mea electissime, heu heu quandiu, quandiu frustratur anima mea tui dulcissimi vultus præsentia? Tibi soli est sufficenter agnita tota mei miseri incolatus (quā tu scis quā fragilis sit materia, quanta & qualis sit exilij in quo vno miseria. Eia ò dilecte votorum meorum, ad te sitiūt intima præcordiorum meorum. Eia citò fac me peruenire ad te Deum fontem viuum, vt in te vitam æternam hauriam in perpetuum. Eia cito illustra faciem tuam super me, vt lætanter facie ad faciem videā te. Eia citò citò ostende mihi te ipsum, vt foeliciter gaudeam de te in æternum. Eia eia ò vita spiritus mei, tu clamorem desiderij mei transfer, & coniunge in vna voce psalterij festiui amoris tui, & sic appropriata vitam meam, & amoris tuo adglutina animam meam, vt omnis vita & actus mea tibi laudem cantet in psalterio decachordo, & tota intentio mea tibi vnita incipiat, perambulet, & terminetur in te ò vera animæ meæ vita. Eia & eia ò cordis mei amor verus, tu tibi metipsi pro me hac hora persolue tam solenne & tam præclarum laudis & gratiarum actionis decus, cui cōiubilet omnis ordo

ordo cœlicus, pro illo permaximo & dulcissimo bono quod tu ipse mihi es Deus meus, & quod à me omnium creaturarum tuarum peripsemate dignaris agnosci, amari & laudari, quia tu Deus salutaris meus es tota causa salutis meæ, & vita animæ meæ. Eia & in illo laudationis decore, exiguam spiritus mei medullâ in te expendat anima mea, tuę laudis liquescens in amore, quousque spiritus meus foeliciter ad te redeat Deo. Eia & in hac vita fac me sic delectari in tuę laudis memoria: ut in hora meæ mortis te videndi, te laudandi, & tecum effendi sitis & amor fortis, in me superet vim mortis, & tu ipse in illa angustia mihi sis porta & patria, quousque me perducas ad intima cœlestis vitę gaudia, ut in æternum in te exultet spiritus meus & anima, Amen.

Deinde quasi turtur solitaria præ aviditate videndi mellifluam faciem dilecti, deficiens præ radio vitæ huius, submitte alas desideriorum tuorum cum sanctis animalibus ante thronum Dei: proficere coram domino Deo tuo, quod eor tuum totum ibi sit ubi ipse est desiderabilis thesaurus tuus, & pete ab eo foelicem exitum,

Cor meum hæsit, ubi Iesus vita mea vult. Eia dilecte præ omnibus dilectis, tu es animæ meæ vita fidelis. Tu es totus langor meæ animæ, te solum sitit cor meum intimè. Tua delitiosa beatitudo, tua mirabilis pulchritudo, tua honorabilis effigies, tua amabilis species, infixit mihi vulnus persuauæ, quo lucem huius mûdi videre sit mihi graue. Me tædet mei ipsius. Quandiu quandiu expectabo ô dilecte mi, tui fruitionem, & amabilis faciei tuę contemplationem? Tu es animæ meæ sitis. Cœlû, terra & omnia quæ in eis sunt,

sunt, sine te sunt mihi velut gelicidium hybernale, Tua amabilis facies est mihi sola consolatio & solatium vernale. Eia amor amor, quando à te hoc munere donabor, ut corpus meum te perimete redeat in puluerem, & anima mea refluat in te Deum suam viam originem? Purissimæ tuę diuinæ effluxiones, quæ tam amabiliter deiformibus radijs suis ex supremo throno splendent, totum spiritum meum valde comprehendunt. Quid amplius expectabit folliculum arboris, in tam valida tempestate seculi huius? Eia amor amor, tene me potenti dextera tua, ne in ea submergatur anima mea. Dulcis sonitus aquæ vitæ scaturientis ex sui ipsius origine, cepit cor meum validè: ah, nulla vnquam lyra tam dulciter sonuit. Vita ista mihi quasi somnium viluit. Quandiu, quandiu illusionem eius patiar? Eia amor amor, ne vnquã soluas me à tuo vinculo, donec præsentem me cordis mei dilecto vnico, in sinu eius dulcissimo. Dulcis odor fructus vitalis, qui tu ipse es mi dilecte specialis, abduxit à me spiritum meum, ut mihi corpus putridum fateat velut sterquilinum, vnde nunquam cessat meum ad te suspirium. Eia amor amor, quando vis me soluere à corpore, ut cordis mei dilecto perfruar sine medio, & cum eo maneam sine termino? Vnicus tuę diuinitatis radius, per humanitatem tuam mihi præstitus, lætificat spiritum meum mirabiliter, ut mille corpora si haberem, contemnerem velociter. Quæ tunc putas latent delitię in fruitione tuę claritatis perspicuæ? Mille mortes pro nihilo ducerem, si liceret contemplari veritatis tuę dulcedinem. Eia amor amor, factu mecum misericorditer, & tolle me velociter ad festiuitatem in clytâ

in qua fidelis saluatoris spōsi mei contempler gloriā. Plenitudo diuinitatis tuę sola potest satiare meam animam, quam ad te dignatus es creare. Vnica gutta dulcedinis tuę imbibite, rapit spiritum meum ita validē, vt pro omni vita mors mihi saperet intimē, quō faciem tuam contemplari possem continuē. Eia amor amor, quando animam meam ita separabis á corpore, vt spiritus meus in te mihi charissimo habitet assiduē? Amabilis amplexus tuus sapit ita dulciter, vt si mille mihi essent corda, liquecerēt velociter. Viuida deosculatio tua submergit in te meam vitam, & astringit tibi fortiter meam mentem. Quam libenter, quā libenter flerem exanimis, vt perfectē penetrarem flumentuę diuinitatis. Eia amor amor, o vtinam in me perficias tuas festiuas nuptias, vt anima mea erepta ex valle miserię, velut gutta in suo mari absorbeatur in sua origine. Eia Iesu dulcissime, cordis mei dilectissime, supra omne quod amari potest & electe vnice, sis tu ductor meus in hac miseria, vt in tua laude dies meos concludam, & in tua gratia & amicitia vitam meam bene finiam. Eia Iesu dulcis amor, sis tu pauperi sponse tuę refugium, quę sine te nihil habet proprium, nec vllum bonum. In mari magno huius seculi sis ei directio, & in horrida mortis tempestate consolatio. Prebe mihi manum tuę pietatis, & sis ipse baculus meę fortitudinis, cui innitar ita firmiter o dulcis liberator meę animę, vt ad nihilum redigantur á facie tuę potentie, omnes inimicorum meorum fraudes & insolentie. Eia Iesu mi fidelis amice, tuę largifluę misericordie abyssus sit mihi sinus tutissimus, per quem effugiam omnium inimicorū meorū horribiles insultus.

Et

Et tu ipse sis mihi tunc meum tutum asyllum, cui gaudens insiliā ex captiuitate malorum omnium. Eia Iesu dulcis spes mea, cor tuū deificum, mei amore ruptum, quod omnibus peccatoribus sine intermissione est apertum, sit animę meę ex corpore suo primum refugium, vbi per infiniti amoris tui abyssum, in momento absorbeatur totum meum dilectum, vt cœlestē choream, tecū o dilecte cordis mei intrem non habens obstaculum. Eia Iesu salus mea vnica, saluator meus & Deus meus, mitte mihi in extremis meis fidelem adiutricem Mariam matrem tuam amabilem, maris stellā inclytam, vt in conspectu rutilantis aurorę eius gloriose faciei agnoscam te solem iustitię, per tui luminis claritatē appropinquare animę meę. Eia dilecte pre omnibus dilectis, tu seis cordis mei desiderium: nam tu solus es animę meę suspirium. Eia ergo veni citius, vt coram amabili vultu tuo dolores cordis mei obliuiscar penitus. Eia amor amor, horam exitus mei obserua, & tuo sigillo configna, vt sub tua fida custodia, ex tua (cui soli innitor) bonitate nimia, nihil mihi nocere possit in anima. Ostendę in exitu meo ita efficaciter tuam dulcem sapientiam, & conforta meam miseram animam, vt in æternum in ea refulgeat miseratio nimia: quam tu rex inclytus, in vita pariter & morte mea, per te ipsum es operatus in ea. Consume tunc omnes vires meas in virtute tua, & submerge me in deitatis abyssum pro misericordia tua, vbi me satiēt refocilet & impleat Iesu dilecti cordis mei amabilis facies in gloria tua, Amen.

Hic

Hic iterum commenda Deo exitum tuum, & finem vitæ tuæ, vt ipse cooperatore tuus sit in omnibus, & finem vitæ tuæ ordinet & disponat secundum suam misericordiam, dicens hanc orationem:

Deus meus & Dominus meus, dulcis creator & Redemptor meus, in quem solum sperauit cor meum, in quem credidi, quem confessa sum o vernans flos diuinitatis, resperge me rore tuæ floridissimæ humanitatis: vt in stillicidijs tuæ sanctæ charitatis & dulcedinis letetur anima mea, obliuiscens huius exilij mala, & germinans incrementa omnium virtutum in te o principalis gemma & flos virtutum, tecum incolatum huius miseræ æquanimitèr ferens, & in omnibus tribulationibus & angustijs patienter agens. Deus meus rex meus, qui es in sancto, in quo abscondita est vita mea cum Iesu meo, ecce castè delitiæ tuæ inundauerunt super me. Iam in te à me perij, & viuens interij. Et nunc quo ibo abs te? Et in cælo & in terra iam non noui quicquam abs te. Deus meus laus Israel, qui habitas in sancto, in quo sum, moueor, & uiuo: in te solo confido. In te dilatatum est cor meum, quia tu es totum & solum gaudium meum, & omne desiderium meum. Tuque lucis radius expergefecit dormientem spiritum meum. O quando absorbebitur anima mea in tuæ dulcissimæ sempiternæque fruitionis vitalem fluium? O quando rapiet spiritum meum tui amoris diluuium, & reddet me tibi ad videndum vultum tuum mellifluum. Deus vitæ meæ, & auctor salutis meæ, & susceptor animæ meæ, sine quo nihil sum, nec scio, nec possum, nec valeo, ad quem solum spero, ad quem venire desidero, cuius vita fluen-

tem

tem delitiosissimam faciem videre, cui in æternum inseparabiliter adherere cupio, toto corde, tota anima, tota uirtute. Eia tu esse meum & vitam meam in tui solius consecra laudem & gloriam, vt in omnibus cogitationibus, verbis, operibus, & animi motibus semper laudet & glorificet te animæ meæ medulla, & tota corporis mei uirtus & substantia, charitate & dilectione plenissima. Hoc ipsum quod anima mea in carcere corporis huius incola est, multum desiderans, æstuans & anhelans ad te Deum fontem uitæ, & quod misera est in hoc incolatu, ignorans introitum meum & exitum: & hoc solum quod tu pater misericordiarum non despicias nec derelinquis opus manuum tuarum: hoc moueat super me tuæ miserationis abyssum, vt eisdem uisceribus misericordiæ meum respicias incolatum, quibus mihi compassus es, cum triginta tribus annis hoc idem exilium experiri dignatus es, & sicut mei misertus es, quando in acquisitione mei in cruce, cor tuum dulcissimum præ amore est ruptum. Eia o animæ meæ uita beatissima, tu in omnibus temptationibus meis sis triumphus & uictoria mea, in omnibus infirmitatibus patientia mea, in omni tribulatione consolatio mea: in omni cogitatu, verbo & opere, tota intentio, initium finis & consummatio mea: in omni uita mea, sanctificatio mea: in languinitate expectationis meæ usque ad finem boni certaminis perseverantia mea. Eia o præclara hæreditas mea, & animæ meæ pars optima: ad quem solum tendit mea expectatio & spes mea, tu in exitus mei hora dispone & ordina omnia mea in tua pietate & clementia, vt tuæ preciosæ crucis vexillum, sit mihi tunc con-

F tra

tra omnes insidias satanæ prælidium firmissimum: & victoriosę passionis tuæ arma præclarissima, clavi simul & lancea, sint mihi contra mille fraudes eius tela tutissima: vt triumphali & amorosa morte tuâ circūuallata, & acquisitione preciosi sanguinis tui signata, te duce & viatico, per angustum mortis foramen transeam secura. Et tunc ne derelinquas me salus mea, sed appareas mihi in tua charitate, pietate & misericordia, vt facie ad faciē videā te Deū amatorem meum qui creasti me ad te. Ibi ò susceptor animæ meæ Iesu chare, in speculo manifestæ contemplationis tuæ ostende mihi diuinitatis tuæ gloriā, vt laude tua iucunda & splendida repleatur spiritus meus & anima, & in æternum gaudeat cor meum in te ò dulce salutare meum. Et vnica mea quam redemisti, exultet in bonis domus tuæ, impinguata fruitionis mellifluæ faciē tuæ medullato adipe, lætata & iucundata vehementer super infinitis insidijs, & laqueis diaboli carnis & mūdi & mortis angustijs, quæ euasit, & super te ò portio mea dulcissima & vita iucundissima quam possidebit, vbi tu in me, & ego in te, amore æterno tibi adherens indiuiduē, super omnibus bonis quæ fecisti mihi, laudem nomen tuum assiduē, quia tu es Deus vitæ meæ, redemptor & amator animæ meæ.

Hic postula à domino benedictionem & confirmationem sui amoris, quousque peruenias ad eius visionem.

O Amor vniciens Deus cordis mei, amor laus & iubilatio spiritus mei. Rex meus & Deus meus. Dilecte mi ex milibus electe. Sponse iucundissime animæ meæ. Domine rex virtutum, quem solū diligit, affectat & desiderat cor meū. Eia ò amor Deus, tu ipse interim
 sis

sis mihi dos benedictione diuinę dulcedinis plenus. Tibi vno spiritu, vno flatu, vna volūtate, vna charitate, meus adhæreat spiritus, quousque tecū in æternum fiat vnus spiritus. Tu ipse amor igneus sis mihi benedictio effica & viuua, dulcis & incētiua, in hac peregrinatione mea, vt anima mea, & omnis virtus & substantia mea, inextinguibiliter vt vera scintilla ardeat in tuæ charitatis flamma. Tu ipse ò amor viuens, mihi sis benedictio consummans & perficiens, & animam meam tibi metipsi dignam sponfam obuiam exhibens, vt omnis vita mea in tua charitate ordinata: & mors mea in te (ò vita mea beatissima) fidei, spei & charitatis viuacitate plenè consummata, & omnibus ecclesiasticis sacramentis dignè præparata: omnibus viribus meis in tuo seruitio ad nihilatis, & visceribus medullisque omnibus in tuo amore arefactis: anima mea, relicta corporis sarcina, te ò dulcis amator meus, sequatur læta, secura & libera, vsque ad sanctæ trinitatis intima pinguia & speciosa, vbi omnia peccata mea in tua pietate remissa, & vniuersa delicta mea charitate tua inæstimabili cooperta, vita mea deperdita cum vniuersis ruinis suis per te (ò amor diues) cum Iesu mei conuersatione perfectissima instaurata: hincque prætædio huius vitæ anima mea languens & tabescens, ibi in te ò amor vitalis iuuenescens, & vt aquila renouata, exultet hilarescens, & lætabunda super facie tua melliflua, sicut qui inuenit, & iam tenens apprehendit vitę eternæ infinita gaudia, quæ possidebit in te in æternū o amor Deus, Amen.

INSINuat. DIVINÆ
EXERCITIVM SUPPLETIO-
nis pro peccatis. Et præparatio
ad mortem.

Nota, quòd in his exercitijs amans anima Deo unice dilecto suo dat varia nomina, eumque sæpius nūcupat amorem, sapientiam, veritatem, pacem &c. Hoc ausu intimæ familiaritatis facit. Aliud ergo nil cogitetur in his verbis, quàm Deus ipse, cui per has virtutes suaviter blanditur: & varijs eum appellat nominibus, ut amantium moris est. Ipse etiam verè est amor, misericordia, veritas, iustitia, pax, sapientia, perseverantia. Et quicquid huiusmodi dignè Deo attribui potest, aliud in eo nõ est, quòd ipsa sua diuina simplex essentia. Cum tibi placuerit celebrare diem suppletionis, ad singulas septem horas temetipsum totum intra te colligas, ut possis habere colloquium cum amore: destinando ipsum pro te ad patrem misericordiarum, quasi ad placandum eum: ut ex thesauro passionis filij sui dimittat tibi omne debitum tuum usque ad nouissimum negligentie punctum, ut in fine tuo securus sis, quòd tibi omnia peccata tua sint plenè dimissa. Et primò ad Matutinas legas primum versum de hymno, Amorem sensus, hoc addendo.

Tua te cogat pietas, ut mala nostra superes, parcendo: & me indignam voti cõpoteam, in hora mortis absque impedimento tuo dulcissimo vultu saties, ut mihi in te sit perpetua requies.

Et sic cum misericordia & amore patrem placabis his verbis, dicens corde & ore:

O Dulcis Dei misericordia, plena pietate & clementia, ecce ego misera in cordis mei dolore & angustia,

stia, ad tua pia confugio consilia, quia tu es tota spes mea & fiducia. Tu nunquã miserũ despexisti. Tu nullũ foetidissimũ peccatorẽ repulisti. Tu nullũ ad te confugiẽ abiecisti. Tu nũquã aliquẽ in angustijs positũ sine miseratione præteristi. Tu omni indigenti semper tãquam mater subuenisti. Tu omnibus te inuocãtibus secundũ nomẽ tuum piẽ astitisti. Eia & me indignã à te ne proijcias propter peccata mea, ne me repellas propter inutilem conuersationem meam. Ne me despicias, ne de me dicas: *Vi quid etiam terram occupat? Sed secundum quod habes in natura, piẽ piẽ mihi cura.* Ecce in vltimã constituta meritorum inopia, venio venio ad illa charitate plena (quæ apud te sunt) pauperum xenodochia; ne sub dio infœcundæ vitæ meæ moriar frigore & pluvia: sperans ut de manu tua largiflua, detur mihi elemosyna, per quam reparetur vita mea perditã. Ibi que ex velleribus multæ miserationis tuæ, nuditatis meæ calefacias latera: ut ex tua charitate cooperiantur omnia mea peccata, & suppleatur vniuersa neglecta. Eia aperi mihi tua tuta habitacula: ut ibi saluer tua gratia. Per te mihi fiat in auxilium pia Dei charitas, in qua sola est tuta animæ & spiritus mei sanitas. Eia o amor amor, Iesum meum illum tuum regallem captiuum, diademate misericordiæ insignitum quem hac hora in tanta comprehendisti violentia: ut vnã cum eo tibi propriè vendicares bona eius omniã, cum illa tua præda nobilissimã, ditans cœlestia & terrestria, bonisque replens omnia, ex tui gloriosissimi captiui abundantia. Eia illo charissimo spolio, illo tuo milles prædilecto captiui, vitam meam perditã mihi redime; & inutilem conuersationem meam in

non iam in septuplum, sed in centuplum mihi restitue. Quia etsi sola haberem omnium hominum & angelorum vitam, nequaquam possem esse tanti, quanti ille tuus præoptabilis captivus valet pretij, quãtominus cùm sim homo vilis, pulvis & cinis? O si mihi daretur optio, vt cum Iesu præcordialissimo & me tantillam captiuares, vinculares, & propriè hæreditares: vt de illius diuini captiui consortio & colloquio, fierem de peccatrice, sancta: de inutili, homo verè spiritualis: de inimica, Dei vera amica: de tepida; verè Deum ficiens: de sterili & infœcunda, germinans omnium virtutum perfectionem, & totius religionis sanctitatem. Ibi Iesu mi chare, sinus tuæ misericordiæ, sit inclusio captiuitatis meæ. Ibi catena diuini cordis tui, sit vinculum mihi, vt in viui amoris violentia fiam tua perpetua captiua, indiuiduè conglutina tibi, tota viuens & adhærens tibi, vt in æternum nunquam à te valeam separari, Amen.

Hora prima habeas colloquium cum amore & veritate, vt ipsis pro te loquentibus: in mortis hora venias ad iudiciũ securus ipsum iudicem tuum Iesum habens pium aduocatum & responsalem. Versus.

Benigne multum domine. Tua te cogat pietas. vt supra.
Et sic incipias Deum placare.

O Chara veritas, o iusta Dei æquitas, quomodo apparebo ante faciem tuam, portans iniquitatem meam, reatum deperditionis vitæ meæ, pondus multæ nimis negligentie meæ? Christiane fidei & spiritualis vitæ pecuniam, heu heu non dedi nummularijs charitatis ad mensam: vt tu cum vsuris incrementi totius perfectionis (prout velles) reciperes illam. Talentum non temporis

temporis mihi creditum non solùm expendi in vacuum: sed & amisi, deprauavi & perdidici totum. Quò ibo, quò me vertam, & quò à facie tua fugiam? O veritas, tibi sunt indiuidui collaterales, iustitia, & æquitas. Tu in numero, pondere, & mensura iudicas omnia. Quæcunque tu apprehendis, leuas in statera iusta nimis. Væ mihi, & millies væ, si tradar tibi non habens aduocatum respondentem pro me. O charitas, tu alleges pro me. Tu responde pro me. Tu impetra mihi veniam. Tu age meam causam, vt viuiam obtui gratiã. Scio quid faciam. Calicem salutaris accipiam. Calicem Iesu ponam in veritatis stateram vacuum. Sic sic omne quod mihi deest, suppleam. Sic omnia peccata mea cooperiam. Illo calice omnes ruinas meas adimplebo. Illo calice omne imperfectum meum supra condignum supplebo. Eia ò amor, Iesum meum illum tuum regalem vinctum ex commotione viscerum tuæ misericordie medullitùs infirmatum (quem tu hac hora cum tanta violentia traxisti ad iudicium, vt ei imponeres totius mundi peccatum, cùm non haberet maculam, nisi tantùm mei amoris causam, & meam quande eo exigebas culpam) eia illum innocentissimũ illum charissimum, amore amoris mei condemnatum, & pro me morti adiudicatũ, accipia hodie à te ò amor charissime, iudicij mei comitè. Da mihi talè obfidem, vt habeam illũ totius causæ meæ præsidè. O chara veritas: sine Iesu meo venire ad te, esset mihi intolerabile: sed cũ Iesu meo apparere coram te, iucundum nimis & amabile. O veritas, nunc pro tribunali sedeas: nunc prætorium introeas, & de me quæcunque placuerit, proferas. Nõ timebo mala: scio scio, quòd nequaquã confundet

me facies tua, cum sit mecum magna spes & tota fiducia mea. Vellem scire quam de me nunc dictares sententiam, cum Iesum mecum mecum habeam, illum charissimum, illum fidelissimum, qui meam sustinuit miseriam, ut apud te mihi magnam impetraret misericordiam. Iesu mi dulcissime, redemptionis meæ pignus amabile, tu mecum venias ad iudicium. Eia stemus simul. Tu sis iudex & advocatus meus. Ena fra quid factus sis pro me, quam bene cogitaveris de me, quam care acquisieris me, ut iustificer ex te. Tu mihi vixisti ne perirem ego. Tu peccata mea portasti. Tu mortuus es pro me, ne in æternū morerer ego. Tu omnia tua mihi contulisti, ut per te dives meriti fierem ego. Eia in mortis hora iudica me secundum illam innocentiam, secundum illam immaculationem, quam mihi contulisti in te, cum omne debitum meum soluisti per te, iudicatus & condemnatus propter me, ut quæ pauper & inops sum ex me, omnibus bonis abundarem per te.

Hora Tertia adeas pacem & amorem, ut sensuum tuorum robur & medulla in æternum domino fiat consecrata, & per ea in mortis hora inveniatis Deo plene reconciliata. Et dic:

Causa tibi satag. Tua te cogat pietas. *ut supra,*

O Pax Dei, quæ exuperas omnem sensum, suavis & amabilis, dulcis & præstabilis, ubicunque tu veneris, ibi est securitas imperturbabilis. Tu sola potes frenare iram principis. Tu clementia decoras thronum regis. Tu pietate & misericordia clarificas regnum gloriæ imperialis. Eia age causam mei rei & pauperis. Eia sub tuis me recipe alicui, ut ibi protegar ab imminētibus malis, quæ timeo pro negligentibus meis multis & magnis.

magnis. Ecce iam creditor stat ad ostium, repetens à me vitam meam depositum. Exa & tor à me exigit temporis mei tributum, cum quo loqui non est mihi tutum, cum non habeam unde solvam debitum. O pax mea Iesu dulcissime, quousque siles, quousque dissimulas, quousque taces? Eia vel nunc pro me loquere, verbum in charitate dicens. Ego redimam eum. Tu quippe es omnium miserorum refugium. Tu neminem præteris in salutatum. Tu nunquam aliquem ad te confugiētem dimisisti irreconciliatum. Eia ne pertransas sine charitate me miserum & desperatum. Redde mihi patrem placatum. Recipe me in tuæ charitatis gremium. Præbe mihi sanctæ spei haustum aquæ frigidæ, ut possim vivere. O charitas, tu refrigera linguam meam. Tu recrea inopia spiritus iam penè deficientem animam meam. Eia e amor amor, Iesum meum hac hora pro me flagellatum, spinis coronatum, pietate debriatum, Iesum verum regem meum, sine quo nescio alium (quem tu fecisti opprobrium hominum, abiectum & despectum tanquam leprosum, ut Iudæa eum negaret esse suum, sed ego tui gratia haberem eum proprium) ò utinam illum innocentissimum, illum charissimum (qui pro me quæ non rapuit tam plene exoluit) Iesum meum mihi dones in animæ meæ brachium ut accipiam eum super cor meum, amaritudine dolorum & passionum eius refocillans meum spiritum. Eia illa amarissima pacis meæ quæ ei imposuisti disciplina, omnia mea persoluat neglecta & debita. O pax, tu sis mea, chara in Iesu perpetua ligatura. Tu sis meæ fortitudinis charissima columna, ut tibi alligata individua amicitia, cum Iesu siã unum cor & anima, in te ò pax dulcissima

excipiēs charitatis flagella, intima amoris vulnera, per te manēs Iesu meo perpetuò adglutinata. O pax, adhuc vnum mihi facito verbulum. Aperi mihi illud dignissimum (quod apud te est repositum) amoris alabastrum, quod suo viuo odore meum torpentem expurgat spiritum. Sensus meos lini & perunge illius gloriosissimi capitis, cruore, illorum venerabilium sensuum dolore, vt illo balsamitico sapore, tota immutetur à spiritus mei ignauia & torpore, sicut mutatur sterilitas terræ veris tempore, suæ nouitatis in flore. Eia Iesu mi dulcissime, sanctissimorum sensuum, tuorum exercitium, sit totius culpæ meæ operimentum, & omnium negligentiarum mearum supplementum: vt quicquid mihi deest in me, totum habeam in te, qui te totum impendisti pro me, Amen.

Hora Sexta b. beas colloquium cum sapientia & amore, vt omnia tua innoventur, & in mortis hora, virtute preciosa crucis Christi: ab omni tentatione & insidijs inimici defendaris, Legâsque vers:

Externi huc ad. Tua te cogat pietas.

O Admirabilis Dei sapientia, quam valida, quam præclara est vox tua. Tu sine exceptione vocas ad te omnes qui concupiscunt te. Tu inhabitas humiles. Tu diligis te diligentes. Tu iudicas causam pauperis. Tu pie omnium misereris. Tu nihil odisti eorum quæ fecisti. Tu peccata hominum dissimulas, & ad poenitentiam eos misericorditer expectas. Eia & mihi aperi venam vitæ, propinans mihi poculum indulgentiæ, vt sciam quid acceptum sit coram te omni tempore. O sapientia, tu sanctum signum æui in tua gestas dextera, tibi prosperè succedunt omnia. Tu vna & sola potes

tes omnia. Tu in te manens innouas omnia. Eia tu in te innoua & sanctifica me, vt in animam meam possis transferrè te. Tu constituis amicos Dei. Eia tu mihi acquirere amicitiam Dei. Fac me manè vigilare ad te, vt veraciter inueniam te. Tu præcupa me, vt veraciter concupiscam te. O quam prudenter ordinando circuis, & quam prouidè cuncta disponis, cum sub prætextu saluandi hominem, prudentissimo consilio aggrediens circumuenires regem gloriæ, specificans ei pacis cogitationem, charitatis adimplentionem, & tenens principalem maiestatem, dorso eius imposuisti amoris occasionem, vt portaret super lignum populi iniquitatem. Eia & eia o præclara Dei sapientia, cuius magnifica opera nulla potuit impedire diabolica malitia, cuius pia consilia non potuit immutare omnis humanæ prauitatis ignorantia: cuius misericordiæ multitudinem, cuius amoris magnitudinem, cuius bonitatis plenitudinem, nulla quiuit extinguere criminum magnitudo, quin tua imperialis præualeret industria, ad disponendum omnia suauiter, attingens à fine vsque ad finem fortiter. O sapientia diuinæ maiestatis virtus præstantissima, vtinam in me indigna tuæ præualeat efficacia. Vtinam in me tantilla spiritu oris tui exuffles & ad nihiles omnia impedimenta tuæ voluntatis & beneplaciti, vt per te vincam omnia têtamenta, per te superem omnia impedimenta, vt in amoris magnitudine mihi moriens viuam in te: atque te duce bene euadam huius vitæ naufragium, à te accipiens charitatis tegumentum, dilectionis operimentum, tecum condens viui amoris testamentum. O sapientia, qualem ludum tu perficis, quali loco Iesum meum circumuenis

uenis! Tu denudas regem gloriæ, faciens eum spectaculum contumeliæ. Tu affigis stipiti pretium totius mundi. Tu sola pondēras & discernis quantum valeat hoc sacramentum ad soluendum totius præuāricationis debitum. Tu vitam omnium exaltas in cruce à terra, vt in morte sua ad se trahens viuificaret omnia. O amor sapiens, quale tu conficis malagma, vt impleretur vniuersalis ruina. O quale apponis emplastrum, vt mēdereris vulnēri omnium. O amor, tuum consilium est perditis in auxilium. Tu condemnas innoxium, vt saluificēs reum miserum. Tu effundis sanguinem innocentem, vt placare possis iustitiam irascentem, & pauperi ac inopi acquiras patrem clementem. O sapiens amor, tuum dictamen est miserorum releuamen. Tu agis pacis causam. Tu exaudis interpellantē misericordiam. Tu prudenti consilio subuenis omnium angustia, per benignissimam voluntatem tuę clementiæ. Tu finem imponis vniuersali miserię, per gloriosum opus tuę misericordiæ. O amor, tua adinuētio est perditis salutis occasio. Ecce ò sapientiam tuam patet plenum pietate cellarium. Eia respice me miserum foris stantem ad tuę charitatis ostium. Eia imple meę paupertatis palliolum, benedictione tuarū dulcedinum. Ecce ante te est desiderij mei vacua craterula. Eia aperiatūr tuę plenitudinis serula. Doce cor meum tua casta consilia, tua præcepta lucida, tua fidelia testimonia. Fac me memorem mandatorum tuorum ad faciendum ea. Eia ne secundum peccata mea facias mihi, neque secundum iniquitates meas retribuas mihi. Eia sicut in sanguine tuo verē propiciatus es mihi, sic per virtutem preciosa crucis tuę omnē deperditionem

tionem

tionem vitæ meę restitue mihi. Eia ò amor sapiens, tu tege & cooperi omne meum delictum. Tu pro me supple omne meum neglectum, per Iesum meum tuo arbitrio sponte derelictum.

Hora Nona habeas colloquium cū amore & dilectione, vt pro malis tuis commutent tibi bona sua, & in morte agni inuoluas mortem tuam, vt sub tali tuitione transeas cum securitate: Et dic vers.

Diues pauper. Tua te cogat pietas.

O Pulchra Dei dilectio. O morte fortior charitatis emulatio. Tu es creaturæ reparatio, totius mundi salus & redemptio. O quā dulcis tua confabulatio. O qualis tua collatio. Tuus conuictus non habet tædium. Tuum cōfortium est verum sine fine gaudium. Eia intra meum vile cubiculum & quiesce mecum. Fac me audire tuas spiritu sancto plenas collationes, vt tecū obliuiscar omnes meas angustias & tribulationes. In via hac qua ambulo, tu sis mecum, quia omnia bona veniunt mihi pariter tecum. O honorabilis dilectio, ecce ego miser homuncio, circumagitatus negligentia meę vento validissimo, & conscientię peccatorum meorum territa à tonitruo: sub tuę pietatis eterna cōfugio, quia nullam spem nisi in te mihi superesse sentio, nec extra te vsquam requiem inuenio. Tu tanquam mater perditum foves in gremio. Tu prouido nimis & exquisito consilio vsque ad mortē illudis, nec parcis altissimi filio, vt subuenias desperato misero. O charitas, ò dilectio, tu pro peccatoribus in virginis filio talem fecisti rem, quòd in te omnibus desperatis dedisti spem. Tu propria benignitate omnes cogis in te fiducialiter agere: vt quē miser nullus aduersum te habeat

habeat causari, tu causam omnium ponis in salutari. O charitas, tu mihi destitutæ, mihi derelictæ, in te para consilij locum, refugij nidum, quo reclinem tributum spiritum meum. Tu porta mecum causam inco-latus mei. Tu erige pusillanimitatem spiritus mei. Tu consolare angustiam cordis mei, dicens mihi. Ego non obliuiscar tui. Eia in hoc sit saluum verbum tuū o charitas, & me ad tuas dignanter voca Calendas, quia anima mea vehementer tuas cōcupiscit nundinas, vt pro malis meis ad tua pia fora, mihi tua commutes bona. Tu Iesum meum, dulce salutare meum, tam fortiter cōfixum tenes in cruce: vt sub tua manu expirans deficeret præ amore. O charitas, quid facis, quem aggredieris? Tu non parcis nec quiescis, donec subuenias miseris. Tu nullum modum das amori. Tu fontem vitæ sic affligis in siti, vt non sufficiat semel mori, sed iam moriens sic exponat adhuc semetipsum amori, vt morte multa pro singulis cupiat & sitiat mori, perditos redimens pignore chariori. O amor, tua industria neruum cordis Iesu mei tam strenuē tetigit, quod præ amore corruptum emarcuit. O amor, iam tibi sufficiat, iam modum facias, cū Iesus meus in oculis tuis mortuus pendeat. Mortuus planē mortuus, vt ego vitam habeam abundantius. Mortuus, vt me pater in filium adoptaret charius. Mortuus, vt ego viuerem foelicus. O mors charissima, tu mea fors foelicissima. Eia in te nidum sibi inueniat anima mea o mors. O mors paruriens vitæ æternæ fructus: eia inuoluant me totam tui vitales fluctus. O mors vita perennis: eia sperem semper tuis sub pennis. O mors salutaris, eia anima mea demoretur in bonis tuis præclaris. O mors precio-

sisima,

sisima tu es acquisitio mea charissima. Eia tu totā vitā meam in te absorbeas, mortemque meam tibi immergas. O mors efficacissima, eia sub tua cura mors mea tuta sit & secura. O mors vitalis, eia tuis liquefcam sub alis. O mors vitæ stilla, eia in me in perpetuum ardeat tuę viuificationis prædulcis scintilla. O mors gloriosa. O mors fructuosa. O mors summa totius salutis meę, amabile foedus acquisitionis meę, firmissimū pactum reconciliationis meę. O mors triumphalis, dulcis & vitalis, in te elucet mihi charitas talis, cui in cœlo & in terra non est inuenta equalis. O mors præcordialis, tu cordis mei fiducia spiritualis. O mors amantissima, in te mihi sunt reposita bona omnia. Eia de me sit tibi pia cura, vt moriens sub tua dulciter pausem vmbra. O mors misericordissima, tu es vita mea foelicissima. Tu es pars mea optima. Tu es redēptio mea copiosissima. Tu es hereditas mea præclarissima. Eia me tibi totam inuolue, in te totam meam vitam absconde, in te mortē meā reconde. O mors manās dulcedine, tu morti meę prouide, tu me totam circunda mortis in angustia. Per te securum habeam transitum, ne latrunculi meum oblideant exitum. In tuę charissimę acquisitionis gremiū, meū recollige spiritum. In tuę plenissimę charitatis cubile animā meā suscipe, in te vitam meā absorbe, in te totā me immerge. O mors chara, in te mihi tunc requiem para. Fac me in te foeliciter expirare, & suauiter obdormire. O mors præcordialissima, tu me tunc tibi in perpetuum serua, in tua charitate paterna, in acquisitione & possessione sempiterna. O amor, illam saluberrimam mortem, illam charissimā sortem tu mihi acquisisti. Tu pro me tāta & ta-

lia

lia fecisti, quod me tuæ seruituti in perpetuum obligasti. Quid protantis & tã infinitis bonis tibi retribuam? Quid laudis & gratiarum actionis tibi offeram, etiam si millies me impēdero: quid ego vilis homuncio ad te ò mea copiosa rēdemptio? Ergo animam meam quam redemisti, totam tibi offeram, amorem cordis mei deferam. Eia tu vitam meam in te trãferas. Tu me ipsam totam tibi inferas, & me in te concludens tecum vnum efficias. O amor, tuæ diuinitatis ardor mihi referauit Iesu mei prædulce cor. O cor manans dulcedine. O cor redundans pietate. O cor supereffluens charitate. O cor distillans suauitate. O cor plenum miseratione. Eia fac me mori præ tui amore & dilectione. O charissimū cor, in te precor totum absorbe meum cor. Cordis mei charior margarita, ad tuas vitales epulas me inuita. Tuę consolationis vina mihi indigne propina, vt spiritus mei ruina impleatur charitate tua diuina, & de tuę charitatis abundantia suppleatur mentis mee egestas & inopia. O amor, vtinam hoc cor, hoc thymiana dulcissimum, hoc incensum suauissimum, hoc sacrificium dignissimum nunc offeras pro me ad aureum altare reconciliationis humanæ, in supplementum omnium meorum quos vixi dierum, in quibus tibi non detuli fructū. O amor, in illius melliflui cordis profluuiū immerge meum spiritum, in profundo diuine misericordię sepeliens totum pondus iniquitatis meæ & negligentię. Redde mihi in Iesu intellectum clarissimū, affectumque purissimum, vt per te possideam ab omni carnalitate cor extraneum, alienum & liberum, vt id mortis hora, te duce, immaculatum Deo reassignem spiritum. O prædilectum cor, ad te nunc clamat meum

cor.

cor. Esto mei memor: tuę charitatis dulcor reficiat quę so meum cor. Eia moueatur super me tuæ miserationis medulla, quia heu mihi sunt mala merita multa, merita bona nulla. Iesu mi, tuæ preciosæ mortis meritum (quod solum efficax fuit ad soluendum vniuersale debitum) condonet mihi in te quicquid malę merui, & redonet mihi in te omnia bona in quibus deperij, cõuertens me tam efficaciter ad te: vt in diuini amoris vniuersa lentia penitus à memetipsa immutata, illam in oculis tuis inueniam gratiam, illam consequar misericordiam, quam tu mihi meruisti, cum amore amoris mei in cruce moriens defecisti. Et da mihi Iesu charē te solum in omnibus & super omnia amare, tibi feruenter adherere, in te sperare & supersperare. Da mihi tuæ morti dignam de reliquo agere vicem, vt in mortis hora, absque vlla mora, experiri merear redemptionis meæ fructum dulcissimum, & mortis tuæ prædignissimum meritum, in tanta efficacia, quantam tu mihi cupisti, cum in siti salutis meæ spiritū emisisti, magnoque precio sanguinis tui me redemisti. O amor, in morte mea tu mihi dicas dulce vale, vt in te suauiter requiescam in pace, Amen.

Ad Vesperas cum amore & pietate conuenias placatura Deum, vt in vita termino pro te respondeat domino pro omni tuo debito & imperfecto. Et legas ves. Fœlix qui sitit. Tua te cogat pie.

O Dulcis Dei pietas. O chara Dei liberalitas. Tu omnibus expandis gremium, tu es pauperum refugium. O pietas, quid consulis, quò fugiam à facie frigidis, iã ferre nō valens asperitatē hyemis? Tepiditas animi mei iam gelu cõstrinxit omnia arua cordis mei. Eia

G tuis

tuis me obumbra scapulis, contegens confusionem meæ nuditatis: vt sub tuis calefiam plumis, & in æternum tuis sperem sub pennis. O pietas pietas, me angustiatam ne deferas. A singultu meo & clamore faciem tuam ne auertas. Tua te cogat charitas, vt me patienter audias. Eia expande gremium vbi repausum, modicum, & effundam coram te meum spiritum, certa de tua bonitate, de tua naturali pietate, quod nullum spernas desolatum, nec despicias tribulatum. O quam apti miseris tui mores. O quam grati iam penes deficientibus vnguentorum tuorum odores. Tu erigis elisos, tu soluis compeditos. Tu in tribulatione nullum despicias, tu maternè & misericorditer omnium necessitates respicias. Tu desperatis pie consulis. Tu omnium indigentiae clementissimè subuenis. Eia nunc mihi indigenti aurem para, vt pro anima mea habeam tecum colloquia rara, & à te recipiam consilia chara. Ecce commissa mea vehementer pauesco, omissa mea valde erubesco, deperditionem vitæ meæ nimis pertimesco. Futuram timeo discussionem illam, qua Christus homo nobilis mecum positurus est ratio. Si à me exigere voluerit temporis mei depositum, & talenti intellectus, quod mihi contulerit lucrum: possum nullum tuæ charitati dignum inuenio responsum. Quid agam? Quo me vertam? Fodere non valeo, mendicare erubesco. O pietas pietas, aperi nunc ostium, dulce consilium tuum refocillet obsecro spiritum meum. Eia responde mihi, quid in his videtur tibi faciendum mihi, quia secundum nomen tuum tu verè pij cordis es, & optime nosti quid in his expediat mihi. Eia parce & subueni mihi, & in hac tribulatione aliena mihi esse noli.

noli. Moueat te paupertas spiritus mei & tacta cordis miseratione pie dic mihi: Vnum marsupium mihi sit & tibi. O pietas pietas, tu apud te habes repositas tantas & tales diuitias, quod cælum & terra non sufficiunt ad percipiendum eas. Tu compulisti Iesum meum pro anima mea suam dare animam, pro vita mea suam: vt omnia sua faceres mea, & sic ex tua abundantia cresceret pauperis substantia. Eia animam meam famelicam ad tuam voca præbendam, vt ex tuis diuitijs vita viuam, & te educante, te enutrente me, sub disciplina domini non deficiam, donec te duce ad Deum meum reuertar, & spiritum meum ei qui dedit reddam. O pietas, o bonitas, o dulcis Dei liberalitas, tu in tuo conclauis habes repositum quoddam admirabile xenium, quod stupet cælum, miratur terra, cui à seculo & in seculum simile reperitur nullum. Tu pro me quotidie Deo patri ad altare tale offers sacrificium, tale holocausto matris incensum, quod excedit omne meritum, & verè valet soluere omnem meum debitum. Tu representas patri filium verè sibi beneplacitum, vt eum mihi reddas placatum & verè reconciliatum. Eia per hoc sacramentum quod optime potest supplere meum imperfectum, omnem inque meum reparare defectum, vitam meam innoua, & in centuplum mihi restitue omnia mea deperdita, vt inter mea exaltet anima, per te vt aquilæ renouetur iuuentus mea, ad te conuertatur vita mea, tibi seruiat omnis virtus mea, te glorificet tota substantia mea. Iesu mihi, tua pietate omnes iniquitates meas dele, tua charitate omnia peccata mea cooperi & tege, tua dilectione neglecta mea supple, tuo amore in illam libertatem spiritus restitue me, qua tu hæres innocentiæ moriens pro me,

dato precio proprii sanguinis, liberam fecisti me. Fac me tuæ voluntati cōformem, vt in te vitam meā trāsfōrem. Fac me totam talem, tu me velle esse qualē, vt post hanc vitam relicto corporis nubilo, faciē tuam mellifluam videam in iubilo.

Ad Completorium habes colloquium cum amore & perseverantia, vt vili conuersatione tua cum dignissima vita domini Iesu cōmutata, per ipsam inueniaris in mortis bono in omni sanctitate & religionis perfectione plenē consummatus. Et legas vsq.

Grandis est. Tua te cogat pietas, &c. *dicens hæc verba corde & ore:*

O Perseuerans charitas domini Iesu, qui nos dilexit vsq; ad mortē, tu sola gestas regni diadema. Tibi debetur victoriæ triumphus, gloriæ titulus. Tua prouida diligētia, tua diligens custodia, defert regi regū munerata lia, cœlum stupet qualia. O perseuerās charitas, verē vox tua dulcis & sonora, facies tua suavis & decora. Tu de deserto colligis tā rara xenia, tā multas virtutum species & aromata: quēd Deus cœli vultu hilari tuam reuertur faciem, concupiscens & laudans pulchritudinē tuam & speciē. Te præ omnibus Deus adiuuat vultu suo: nam in tui medio non commouetur, re quiescens vt sponsus in thalamo. Eia tu me adiuua manē diluculo, in te ò vera meridies animam meam seruans ab omni cæcitatē crepusculo. O perseuerans charitas, tu es omnium virtutum perfectio & spiritus sanitas. Tu onera grania facis leuia, bono vsu tuo omnium virtutum labores dulcificas & iucundas reddit tua assuetudo. O perfecta Dei charitas, in te omnis dulcedo & suauitas. Tu es vera pax & securitas. In te impertur-

imperturbabilis pax & tranquillitas. Tu es omnium bonorum finis & consummatio, mandatorū Dei adimpletio. Tu sabbatorum sabbatum. In te sapientia suum sternit ocium, in te amor suum perficit negocium. O perseuerans charitas, tu in Iesu meo consummasti opus quod ei iniunxit pietas. Tu adimplesti opus nostræ redemptionis, vt reuocares perditos in sortem adoptionis. Tu Iesum meum in pace suauiter facis obdormire, in te à labore quiescere, sub vmbra tua pausare, in feriando dulciter sabbatizare, sub tuo sigillo clausum & sepultum somnum amoris capere. O charitas, tu sub tua custodia, sub tua peruigili diligentia, seruas animæ meæ precium electum super aurum & topaziū prædilectum, quod solum potest reficere memum meum defectum, & recuperare omne meum imperfectum. Eia vbi seruas in te repositum meum charissimum thesaurum, ibi colloca & reponē etiam cor meum: vt per te spiritus meus totus maneat ibi, charissimum charum meum habitat vbi. O vita charitas, ò fortis perseverantia Domini Iesu, ad te de profundo cordis ascendit spiritus mei clamor. Eia tu pro me legatione fungere, tu pro me bene loquere, vt Iesus meus, rex meus & Deus meus (qui in te perfecit opus, quod pater vt faceret dedit ei in manus) etiam per te mihi vili vermiculo det cor purum, spiritum inuictum sibi seruiendi diligenti & fideli studio, mandata eius sub amoris iugo perseveranter portare humero voluntario, vt tu ò amor efficax in vita pariter & post mortem meum verum precium fias centuplū, & te ipsum accipiā in brauiū, cum in te sit totū meū & plenum gaudiū. Fac me in amāti contritione

& humili pœnitentia semper vt catulum mea rodere peccata, & defectuū meorum imperfecta opera, vt post hanc vitam, illā dulcissimam accipiam micā, mellifluę faciei Iesu mei fruitionē dulcissimam, vt per te satier in æterna lætitia, cū apparuerit Iesu mei gloria. O amor stabilis, fortis & insuperabilis, tua me doceat solertia, in uincibili Iesum diligere constantia: eique inuicta feruire perseverantia, & te excitante, te commouente, semper sim parata cū venerit dominus meus in prima & secunda vigilia, vt non torpeam neque dormitē facto clamore hora media, sed te promouente, te ducē te, dignē intrem cum agno ad nuptias. Eia & tunc te procurante plena charitatis oleo, plena dilectionis incendio, plena operū viuæ fidei lumine splendido, mea inueniat lampas: vt per te possideam vitæ æternæ delicias. Iesu mi dulcissime, sponse prædilectæ, in te nunc resuscita spiritum meum torpentem, in tua morte mihi restitue vitam tibi soli viuentem. Da mihi conuersationem precio sanguinis tui dignē respondentem. Da mihi spiritum te sapientem, sensum te sentientem, animā tuam voluntatem intelligentem, virtutem tuam bene placitum perficientē, stabilitatē tecum perseverantē. Eia & in mortis hora aperi mihi sine mora benignissimi cordis tui ostium: vt per te absque omni impedimēto ingredi merear tui viui amoris thalamum, vbi fruam & habeam te, ò cordis mei verum gaudium, Amen.

Ipso die quo celebras prædictam supplicationem in meridie: ora dominum vt introducat in te viridarium sui diuini cordis, vt ibi laueris septies in Iordane meritorum vitæ passionisque suæ: vt expurgata ab omni macula in die de functionis tuæ, tota pulchra introducaris in thalamum sui diuini amoris,

Eia

Eia Iesu viuens meus salutaris de terra angelorum pulcher & præclarus, heu heu in tenebris cæcitaris versatur anima mea creatura tibi dilecta. Eia sis tu salus & illuminatio mea recta. Dilecte mi, per puras clarissimorum oculorum tuorum lachrymas, abluere omnes peccatorum oculorum meorum maculas: vt in vitæ meæ termino absque impedimento; mundo cordis oculo faciem tuam dulcissimam videam in sanctæ trinitatis speculo, quia tu solus es quem toto corde desidero. Eia submerge me citius in abyssum tuæ fruitionis. Eia Iesu amabilis spes mea, sponse fidelis & plenus misericordia, quæ nunquam spernis miserorum suspiria, heu heu proprio vicio obsurdit auris mea. Eia ò pater misericordiarum, in auditu auris tibi obediat vita mea. Dilecte mi, per dulcem tuarum benedictarum aurium pietatem, abluere omnem peccantium aurium mearum iniquitatem; vt in mortis hora non timeam ab auditione mala, sed in tua vocatione dulcissima, auditui meo detur gaudium & lætitia, quia tu solus es expectatio mea. Eia tolle me citius ad tua connubia. Eia ò æterna dulcedo animæ, cordis mei dilectæ vnice, cuius facies plena est omni amabilitate, & cor omni suauitate, heu heu cogitatio mea peregrinatur abs te. Eia ò Deus cordis mei, tu dispersionem mentis meæ recolle in te. Dilecte mi, per purā tuorum sanctissimorum cogitatum intentionem ardentemque transixi cordis tui amorem, abluere omnem malarum cogitationum mearum, & criminosi cordis mei reatum: vt passio tua amarissima, meum sit in morte vmbra culum, & cor tuū ex amore ruptum meum perenne sit habitaculū, quia tu solus es mihi præ omni creatura dilectus.

Eia

Eia ne patiaris me diu elógari á te dilecte cordis mei vni-
 ce. Eia Iesu cœlestis patris vnigenite, pie & misericors
 domine, qui filios tuos adoptatos nunquam relinquis
 desolatos, heu heu multum deliqui in lingua mea.
 Eia ò gloria mea, tu reple os meum laude tua. Dile-
 cte mi, per viuendam dulcium verborum benedicti oris
 tui potentiam, absterge omnem polluti oris offensam:
 vt in tuæ mellifluæ pacis osculo, læta transeam de hoc
 seculo, quia os tuum mellifluū solum consolari potest
 mei cordis intimum. Eia speciose amor, infige cordi
 meo tuæ viuæ dilectionis telum, vt exanimis cadam
 in tuæ vitalis originis abyssum. Eia Iesu operator
 sapientissime, artifex præstantissime, qui tam laudabi-
 liter reparasti opus manuum tuarū quod ego destruxi,
 heu omnia opera mea, imperfecta sunt, & nou vt lex
 tua. Eia ò refugium meum & virtus, ex cooperatione
 viuæ amoris tui, sanctificetur in te omnis operatio mea.
 Dilecte mi, per operum tuorum perfectionē, manuū
 que tuarum crucifixionem, abluce omnem impiarum
 manuum mearum offensionem, vt absque impedi-
 mento, in mortis hora in prædulces amplexus tuos
 ruam sine mora, quia tu es legitimus sponus meus ele-
 ctus ex millibus. Eia in extrema hora, non ex meo me-
 rito, sed ex tua bonitate ingenua, agnosce me tuā pro-
 priam. Eia Iesu iuuenis amabilis, amicabilis & deside-
 rabilis, cuius societas tā nobilis est & optabilis, heu heu
 declinaui á via recta, & non custodiui mandata tua.
 Eia ò chare, dux meus in tua voluntate dirige gres-
 sus meos. Dilecte mi, per dolorosam tuorum be-
 nedictorum pedum fatigationem, diuināque perfo-
 rationem, abluce omnem peccantium pedū meorū ma-
 tulationem,

culationem, vt per te (ò fidele præsidium itineris mei)
 letabunda ingrediar locum tabernaculi admirabilis vs-
 que ad domum Dei, quia tu es vnicum meum, pro
 quo curro, brauium. Eia tribue mihi amorem impel-
 lentem, qui non sinat me tepidē aut negligenter agere
 sed infatigabiliter post te currere. Eia Iesu Deus mag-
 ne, dulcis atque benigne, qui dare nescis nisi grandia.
 Eia Deus viuens, cuius igneus influxus retrahit in suū
 finem, quicquid vnquam ex te profluxit, heu heu de-
 perijt, exaruit & interiijt omnis vita mea. Eia ò Deus
 vitæ meæ, in te reuireat, refloreat, & in fructus dig-
 nos conualescat vita mea. Dilecte mi per vitæ tuæ no-
 bilem innocentiam puramque sanctitatem, abluce om-
 nem corruptæ vitæ meæ fœditatem, vt vita mea iam
 non sit vltra mecum, sed in tui amoris ignea vi tota af-
 portetur tecum, vt in mortis hora me in te fœliciter
 inueniam, ò vita mea vera, quia tu es meum summum
 ac prædilectum bonum, & vnicum animæ meæ refu-
 gium. Eia da mihi post te languere ex amore, mori ex
 desiderio, te laudare cum iubilo, & æternaliter confla-
 grare tuæ charitatis incendio, Amen.

*Vespere quasi ad carpendum flores, cum dilecto ora pro
 benedictione, & pro his virtutibus.*

Benedicat mihi obsecro hodie Iesu chare, anima
 tua. Benedicat mihi imperialis diuinitas tua. Bene-
 dicat mihi fructuosa humanitas tua, in tanta efficacia,
 vt tua regalis munificentia mihi relinquat tuæ bene-
 dictionis signa tam euidencia quatenus á me tota per-
 mutata in te amore inuincibili inseparabiliter tibi ad-

hæream. Fac me in tuo timore perfectam. Fac me tibi placitâ in spiritus humilitate, in fraterna charitate, in casta simplicitate, in humili verecundia, in cordis munditia, in sensu custodia, in vite sanctimonia, in propta obedientia, in dulci paciëntia, in spirituali disciplina, in voluntaria paupertate, in sancta lenitate, in moru maturitate, in spiritus hilaritate, & in omni veritate, in bona cõscientia, in fidei cõstantia, in sancta perseueratia, in spei fortitudine, in charitatis plenitudine, & in tua dilectionis beata cõsummatione: vt cordis mei spinetũ conuertatur in omnium virtutum paradysum, & totius perfectionis rubetum, tanquam ager omni pace, sanctitate & pietate plenus, cui benedixit Dominus. Eia Iesu precordialissime, tu semper ita sis mecum: vt cor meum maneat tecũ, & amor tuus indiuidue perseueret mecum, & sic a te meus benedicatur transitus: vt compe de carnis absolutus, meus in te continuò requiescat spiritus, Amen.

F I N I S .

Index eorum quæ in libris Sanctæ Gertrudis habentur.

PRologus, in quo redditur ratio huius postremæ editionis, ac de certitudine reuelationum huius sancte agitur, & de autoribus, a quibus hi omnes libri cõpositi sunt.

Vitæ Sanctæ Gertrudis, in qua ostenditur quinque fuisse huius nominis sanctimoniales: Prima vocatur Niuge lensis ex Francorum Regnum genere orta. Fol. r.

Secunda æsthenensis. r. r.

Tertia Delfinensis. r. 5.

Quarta Mäsfeldensis, de qua in omnibus his agitur. r. 6.

Quinta fuit quædam monialis, quæ post obitum Sanctæ Gertrudis in eius monasterio reuelationibus atq; sanctitate fuit mirabilis, vt constat ex libro quinto Insinuationũ diuinæ pietatis.

Liber Primus.

Cap. I. De vocatione Sanctæ

Gertrudis ad religionem, deque eius excellenti ingenio, studio, facundia, & reliquis nature & gratiæ dotibus. r.

Cap. II. De gratia interna, qua ad Dei familiaritatem tracta est, atque de exuberanti eius pro animabus curandis eruditione. r.

Cap. III. De testimonijs gratiarum illi collatarum, & de primo earum teste videlicet Deo. 4.

Cap. IIII. De secundo teste, qui est multorum hominum munitiatorum qui in seipsis eius experti sunt dona vniformis abtestatio. 5.

Vbi agitur insuper quæ, nã fuerit sancte Methildis eiusdem monasterij cum Sancta Gertrude & religiosa & familiaris. 6. Insuper exponitur quàm familiare sit in sacris literis Sanctorum animas vocari Christi sponsas, filias, atq;

- Reginas, vt appareat gratiæ diuinæ præstantia & celsitudo: ad quam vnionē cum Deo nobilitetur anima cui gratia diuina conferitur. 11.
- Cap. V. Quod in omnibus solā Dei gloriā querebat, seipsum pœnitens cōtēnens. 13.
- Cap. VI. Quod in ea velut in intellectuali cœlo Dñs virtutum habitauerit. 15.
- Cap. VII. De constanti eius iustitia. 16.
- Cap. VIII. De zelo, quem habuit pro salute animarū. 17.
- Cap. IX. De materna cōpatione eius erga omnes. 19.
- Cap. X. De admirabili eius puritate. ibid.
- Cap. XI. De confidentiæ dono, quo tā inter læta quam tristia Deo fixe innitebatur. 20.
- Cap. XII. De virtute humilitatis eiusq; alijs multis iuxta adiunctis. 22. Vbi agitur de familiaritate quam Deus habet cum anima facta, vbi exponitur locus prouerbiorum. 8. Delitiæ meæ esse cum filijs hominum. 24.
- Insuper agitur paulo post de libertate cordis. 27.
- Cap. XIII. De mira verborū & orationum eius efficacia. 24.
- Cap. XIII. De quibusdā illius miraculis. 32.
- Cap. XV. De singularibus excellentijs gratiarum huic Virgini à Deo concessis ad salutem proximorum. 35.
- Cap. XVI. Quam obrem iusserit Dominus hunc librū edi. 37.
- Cap. XVII. De testimonijs, euidentioribus q̄ Dominus per istam omnia beneplacita sua operabatur absque vllō impedimento. 38.
- Cap. XVIII. Quomodo mansuetudinem, patientiam, animique tranquillitatem seruauerit omniaque Dei opera ab eiusdem manu læta acceperit. 40.
- Cap. XIX. De clariori illustratione, familiarique coniunctione animæ eius ad Deum. 42.

Liber secūdus.

Argumentum libri.

- Cap. I. Gratiarum actio viscerosa pro prima gratia qua Dominus animā ad se traxit. 43.
- Cap. II. Gratias agit sancta Gertrudis Deo, ob interior illuminationē illi collatam quando conuersa est ad Dominum. 45.
- Cap. III. De amœna in habitatione Dei in anima iusti: & quantam munditiem à nobis Deus ex postulet. 46. Agitur etiam in hoc capite de timore filiali quosantī homines consuecre animarum saluti consulere. 47.
- Cap. III. De stigmatibus cordi eius inscriptis & exercitio ad quinque vulnera. 48.
- Cap. V. Exercitium de vulnere amoris ac lauacro, vnguento & ligamine. 50.
- Cap. VI. De puerulo Iesu eordi huius sponsæ intime vnitō. 51.
- Cap. V. De impressione diuinitatis in animam velut sigilli in ceram. 52.
- Cap. VIII. De in timiori intractione animæ ipsius in Deum. 52.
- Cap. IX. De inseparabili vnione animæ ipsius cū Deo. 54.
- Cap. X. Quomodo coacta est, & illuminata, vt ista scriberet. 55.
- Cap. XI. De insidijs diaboli, & modo resistendi. 56.
- Cap. XII. Quam benignē tolleret Deus nostros defectus. 57.
- Cap. XIII. De sedula affectionum nostrarum custodia. 57.
- Cap. XIII. Quantum placeat exercitia claritatis & attentio sub diuinis. 58.
- Cap. XV. De inæstimabili pietate Virginis gloriosæ erga nos. 59.
- Cap. XVI. Quibus Iesum & matrem eius vestire debemus virtutibus. 60.
- Cap. XVII. Quam grata sint Deo opera charitatis & orationis pro salute proximorum, ibid.

I N D E X.

- Caput. XVIII. Quomodo Deus condescendat infirmitatibus nostris, & de humilitate. 61.
- Cap. XIX. Solo diuinæ laudis desiderio donis Dei quomodo vtendum. 62.
- Cap. XX. De specialibus priuilegijs sibi à Deo collatis, & de gratia seruantibus memoriam eius post mortem promissa. 63.
- Cap. XXI. gratiarum actio pro confirmatione prædictorum priuilegiorum. 66
- Cap. XXII. Gratiarum actio pro visione Dei transfigurationis eiusque osculis & amplexibus. 66.
- Cap. XXIII. Epilogo quodâ recenset diuinæ bonitatis beneficia, & è regione suę ingratitudinis vitia, quæ deplorat. 68.
- Cap. XXIII. Cõmendatio conscriptorum. 73.
- Mater Domini hanc suscepit in filiam. *ibid.*
- Cap. II. Quòd aduersitas sit annulus spiritualis desponsationis. 75.
- Cap. III. Consolatio humana minuit diuinam. 76.
- Cap. III. Quàm vilis & fœda omnis transitoria delectatio. *ibid.*
- Cap. V. De eo quòd Dominus inclinauit se animę deiectæ. 177.
- Vbi etiam agitur quantum se acclinet Deus animabus nostris. 78.
- Cap. VI. De cooperatione animæ ad effectum Missæ. *ibid.*
- Cap. VII. Confidentia vulnerat cor Dei. 79.
- Cap. VIII. Modus audiendi Missam spiritualiter. *ibid.* Insuper addũtur aliquæ de communicatione spirituali. 80.
- Cap. IX. Cur Deus interdum gratiæ dona vel subtrahit, vel occultat: & de virtute orationis pro alijs factæ. *ibid.*
- Cap. X. De perfecta supplementio

Liber tertius.

Argumentum libri tertij. 74.

Cap. I. De speciali cura qua

I N D E X.

- ta ad matrem Domini, & promptissimo gloriosæ Virginis patrocinio. 99.
- Cap. XX. De priuilegiali affectu ad Deum, cum salutatione imaginis B. Virg. Mariæ. 100.
- Cap. XXI. Quòd infirmitas negligentias nostras supplet. 101.
- Cap. XXII. De triplici benedictione sub Kyrie eleison petenda. *ibid.*
- Cap. XXIII. De effectu intentionis in psallendo. 102.
- Cap. XXIII. Diuini cordis bonitas supplet nostros defectus, *ibid.*
- Cap. XXV. De abundantia animæ ex corde Dei. 103.
- Cap. XXVI. De sepultura Domini in anima. 104.
- Cap. XXVII. Quàm utile sit Christum frequenter pie & amanter salutare. *ibid.*
- Cap. XXVIII. De vtilitate bonæ voluntatis, & oblatione cordis: & de nonnullis locis Sacre Scripturæ quę meditatione intellexit. 105
- Cap. XXIX. De processione & placatione patris cum
- tionē laudis Dei & de miro sacræ cõmuniõis effectu. 83.
- Cap. XI. De indulgētiæ peccatorũ & desiderio cõformãdise volũtati diuinæ. 84
- Caput. XII. Qualiter anima quatuor modis Deũ quærat, & in Deum transfiguetur. 85.
- Cap. XIII. De emendatione Deo offerēda pro graui negligentia. 86.
- Cap. XIII. Corporea imagine ostensum est illi quomodo recta confessio fieri debeat, & animæ mundities. *ibid.*
- Cap. XV. De arbore diuini amoris, & de floribus, folijs & fructibus eius. 88.
- Cap. XVI. De fructu afflictionis propter anathema iniustũ perpeßæ, & de spiritali cõmunicatione. 89.
- Cap. XVII. Quomodo Dominus spiritualiter communicat suos, & dat gratiam etiam absentibus. 91.
- Cap. XVIII. De digna præparatione ad sumendum corpus Christi. 93.
- Cap. XIX. De oratione deuota

I N D E X.

- imagine Crucis. 114.
 Cap. XXX. De frequenti de-
 siderio bono, & molestia
 somniorum ex probatio-
 ne demonis. 115.
 Cap. XXXI. Deus interdum
 non cōcedit quæ petimus
 in oratiōe, sed meliora. 116.
 Caput. XXXII. Quomodo
 Deus ac sancti nos præpa-
 rant ad cōmunionem. ibi.
 Cap. XXXIII. De vtilitate
 sapius cōmunicandi. 117.
 Cap. XXXIII. Quomodo
 Dominus emendat negli-
 gentias animæ. ibid.
 Cap. XXXV. De effectu res-
 pectus Domini, & spiritua-
 li communicatione. 118.
 Ibidem de duplici modo
 communicandi. 119.
 Cap. XL. Quomodo Filius
 Dei placat Deum Patrē.
 120.
 Cap. XLI. De respectu cruci-
 fixi. ibid.
 Caput. XLII. De fasciculo
 myrrhæ. 121.
 Cap. XLIII. De imagine
 crucifixi. 122.
 Cap. XLIII. Quomodo di-
 uina suauitas trahit ani-
 mam. 123.
 Cap. XLV. Quomodo Dñs
 acceptat reuerentiam ima-
 gini crucifixi exhibitā. 124.
 Cap. XLVI. De septē horis
 Passionis Dñi, cum laude
 B. Virginis. 125.
 Cap. XLVII. Qualiter ab oē
 cupationibus reuertentes
 Dño blandiamur. 126. &
 ibid. qualiter iusti egrē fe-
 rāt humanarū rerum stre-
 pitum.
 Cap. XLVIII. De effectu tri-
 bulationis & orationis. 127.
 Cap. L. De delectatione sen-
 suū Dñi in anima. 129.
 Cap. LI. De pulsibus cordis
 Domini Iesu. 130.
 Cap. LIII. De perfecta refig-
 natione sui in diuinam vo-
 luntatem. 131.
 Cap. LIII. De sensuali dele-
 ctatione in Deo. 132.
 Cap. LV. De languore amo-
 ris. 133.
 Cap. LVI. De eo quod pro
 eodem sibi fuerit viuere &
 mori. 134.
 Cap. LVIII. De vtilitate def-
 ectuum cognitorum. 134.
 Cap. LIX. De obsequio per
 infir

I N D E X.

- infirmam Dño impēso. 135.
 Cap. LX. De renouatione sa-
 cramentorū in anima. 136.
 Cap. LXI. De effectu charita-
 tis fraternæ. 137.
 Cap. LXIII. De fidelitate in
 solo Deo quærenda & fru-
 ctu patientiæ. 137.
 Cap. LXIII. De fructu bo-
 nę voluntatis. 138.
 Cap. LXV. Quibus studijs
 obtinere possumus merita
 aliorum. 139.
 Cap. LXVI. Oratio deuota
 qua ipsa Dñm laudauit &
 eā Dñs approbavit. 140.
 Cap. LXVII. Quomodo per
 eam fluēta gratiarum Dñs
 multis infuderit. 141.
 Cap. LXX. De merito patiē-
 tiæ. 144.
 Cap. LXXII. De affectu pe-
 titionis pro alijs. 146.
 Cap. LXXIII. Instructio-
 nes p diuersis statibus: quo-
 modo quilibet in sua voca-
 tione Deo placere potest.
 147.
 Cap. LXXV. Quod Ecele-
 sia figuratur per membra
 Christi & quomodo infir-
 ma membra debemus sa-
 nare. 155.
 Cap. LXXVI. Sanctorū cō-
 munitio, & spiritualis parti-
 cipatio quid cōferat. 153.
 Cap. LXXVII. De profectu
 tētationis, & consuetudine
 frequēter cōmunicādi. 154.
 Cap. LXXIX. De modo ze-
 lum exercendi & de oratio-
 ne. 155.
 Cap. LXXXIII. De vtilitate
 subiectiōis, & cur De^o defe-
 ctus permittit in nobis. 157.
 Cap. LXXXVI. De oblatio-
 ne grauaminum & afflictio-
 num. 158.
 Cap. LXXXVIII. De impe-
 dimento proprij sensus; &
 de merito bonæ volūtatis.
 159.
 Cap. XC. Quomodo extero-
 ra non debent præferri in-
 terioribus, ibid.
 Liber quartus.
Argumentum libri quarti.
 Cap. I. Quia deuotione ad fe-
 sta nos præparare debe-
 mus. ibi.
 Cap. II. In vigilia Natiuitatis
 Dñi: Quomodo ad instans
 festum anima purgatur,
 & auam

- purgatur, & quam gratanter acceptet Dñs ceremonias ordinis. 162.
- Cap. III. De meliflua Natiuitate Domini quomodo puerulū Iesum intra nos suscipere, & fouere debemus. 167.
- Cap. IIII. In festo sancti Ioannis Euangelistę: de modo cōtēplandi, & præconio uirginitatis eiusq. custodia 170.
- Cap. V. In festo Circumcisionis, de nomine Iesu, deq; renouatione propositi boni cum nouo anno. 175.
- Cap. VI. In festo Epiphanię oblationes quędam deuotę Deo valde gratę. 177.
- Cap. VII. De reuerētia faciei Dominicę, de satisfactione plenariam indulgētiā concedente, & de sacra cōmunionē. 179.
- Cap. VIII. In festo S. Agnetis de uirtute uerborū quę Sācta Agnes protulit mortis suę tempore. 180.
- Cap. IX. In festo Purificationis, quā promptē Iesus, & Mater sua exaudiant, preces nostras. 181.
- Cap. X. In festo S. Gregorij
- de gloria maxima eorum, qui alios docēt uia uitę 184.
- Cap. XI. In festo S. Benedicti, quā beati sint qui regularem vitam bene seruant. 185.
- Cap. XII. De Annuntiatione Dominicę de exercitijs pijs ad gloriosam Virginem. 186.
- Cap. XIII. Dominica in septuages. de fructuosa abstinentia sacre communionis: deq; meritoria refectio corporis Christi. 189.
- Cap. XIII. De salute promissa sequentibus doctrinā huius libri: de arca Deo in corde faciendā, deq. probatione instinctus boni. 190.
- Cap. XV. Sabbato ante Dominicam in quinquagesima quibus Dominum placeamus pro alijs tēpore quo magis offenditur. 193.
- Cap. XVI. Dominica in quinquagesima de amore Dei & Passionis Christi. 198.
- Cap. XVII. Dominica prima quadrages. de tentationibus. 197.

Cap.

- Cap. XVIII. Opera misericordię quomodo spiritaliter adimpleantur. 199.
- Cap. XVIII. Dominica secunda quadrages. oblatio meritorū Christi pro peccatis Ecclesię. 200.
- Cap. XX. Dominica 3. quadrages. 201.
- Cap. XXI. Dominica 4. de exercitio ad quinq. vulnera ad pascendum totam Ecclesiam. 201.
- Cap. XXII. Dominica in Passione. 202.
- Cap. XXIII. Dominica in ramis de mysterio huius Dominicę. 204.
- Cap. XXIII. Feria. 4. Hebdomadę sanctę Detrina genuflexione & sancto Lazaro. 208.
- Cap. XXV. In die cenę de modo obtinendi ueniā ex merito Christi pro Ecclesia, & de amore Christi in sacramento. 208.
- Cap. XXVI. In die sancto Parasceues, de purioribus animę raptibus &c. 211.
- Cap. XXVII. In festo Paschę de liberatione animarū a
- poenis: de bona uoluntate, de laude Dei per Alieliam. 214.
- Cap. XXVIII. Quā exacte discreta sint merita nostra corā Deo, & quomodo ornentur per merita Christi. 217.
- Cap. XXVIII. Feria tertia Paschę, de renouatione matrimonij spiritualis. 216.
- Cap. XXX. Quęd solius Domini uirtute possimus fructum facere. 217.
- Cap. XXXI. Feria 5. Paschę quā utile sit omnia opera nostra Deo cōmēdare. 217.
- Cap. XXXII. In octauo die Paschę, quomodo ad susceptionem Spiritus sancti nos præparemus. 218.
- Cap. XXXIII. In die sancti Marci de affectu litanie & iuocatione sanctorū. 218.
- Cap. XXXIII. In die S. Ioannis ante portam Latinā de dulci memoria sancti Ioannis & Gertrudis. 219.
- Cap. XXXV. In ascensione Domini: de salutatione omnium uulnerum Iesu, & quā meritorium sit in firmis

mis

- uirc. 220.
- Cap. XXXVI. In .5. die Penthecostes, præparatio ad susceptionem Spiritus Sancti. 224.
- Cap. XXXVII. Feria. 3. & .4. Penthecostes de supplicatione spiritualis habitus & exercitio ad Agnus Dei. 226.
- Cap. XXXVIII. In festo gloriosæ Trinitatis: De modo S. Trinitatem per cor Iesu deuotè laudandi, &c. 228.
- Cap. XXXIX. In festo S. Ioannis Baptistæ. De eius gloria pro sua bona voluntate, & de eius successione. 229.
- Cap. XL. De S. Leone Papa. Modus vincendi tetationes. 230.
- Cap. XLI. In festo SS. Apostolorum Petri & Pauli. Quo modo omnes Christiani in anima nostra piscamus. 231.
- Cap. XLII. In festo S. Margaritæ: De incessabili gloria Sanctorum, pro modico labore vitæ huius. 232.
- Cap. XLIII. De S. Magdalena: De penitentia vera: vniuerso: bonaque voluntate. 232.
- Cap. XLVIII. De S. Iacobo:
- De merito peregrinationis ad Compostellam: & quomodo honoratur S. per sanctam communionem. 234.
- Cap. XLIX. In festo Assumptionis B. V. De modo eam fructuosè salutandi & honorandi: & quâ propter immerse inuocantes, &c. 235.
- Cap. L. In festo S. Bernardi: Quomodo merita Sanctorum fiant nostra, & de æquissima retributione Dei. 243.
- Cap. LI. De S. Augustini penitentia, & amoris foruore & gloria. 245.
- Cap. LII. De gloria maxima illorum, qui totos se & expendant in laudem Dei & salutem animarum, exemplo Augustini, Dominici, Francisci, &c. 246.
- Cap. LIII. In festo Natiuitatis gloriosæ Virginis exercitia ad ipsam deuotè, & de potissimo eius patrocinio super omnes ipsam inuocantes & quàm gratum sit Deo quod matrem suam honoremus. 248.

Cap

- Cap. LIII. In die Exaltationis S. Crucis de honore debito sanctæ Cruci & de merito ieiunij regularis. 253.
- Cap. LV. In festo S. Michaelis de fidei ministerio Angelorum circa nos, & quid apud Deum præualeat amans anima. 255.
- Cap. LVI. In festo Undecim millium Virginum, quo fructu sanctæ Gratiæ Deo agatur, & de virtute respersionis. *Regnum mundi.* 257.
- Cap. LVII. In festo omnium sanctorum: Quod religiosi boni inter martyres computantur quæque Sanctorum merita fiant nostra. 259.
- Cap. LVIII. In festo S. Elisabethæ. Quod sanctis gratissimum sit ut per eisdem laudemus. 261.
- Cap. LIX. De meritis & patrocinio S. Catherinæ ibi.
- Cap. LX. In Dedicatione templi, de virtute oblationis cordis & tribulationis & de gaudio Domini super quolibet penitente. 262.
- Cap. LXI. In Dedicatione cappellæ, de præsentia & gratia Dei in loco sacro. 264.
- Cap. LXII. de Missa, quam S. Gertrudis in Dominica ante Natiuitatem Christi aliquando in extasi sibi visæ est audire in cœlis. 265.

Liber quintus

Argumentum libri quinti.

- Caput. I. De genere infirmitatis & mortis S. Gertrudis, ac de reuelatione gloriæ illius. 270. Ibi etiam agitur de tribulationibus iustorum & earum causis. 274.
- Cap. II. De mira huius sanctæ matris patientia, charitate deuotione, & compassionem: & quo modo Dominus agonizantem visitauit. 275.
- Cap. III. De pretiosa morte & gloriosa S. Matris de gratia tunc uiuentibus data, & intercessione eius pro contentu suo. 279.
- Cap. IIII. De alijs sanctimonialibus, quæ post obitum nonnullæ dum adhuc uiveret Sancta Gertrudis nonnullæ

INDEX.

- nullæ autem post eius obitum sanctitate floruerant, quod reuelationibus diuinis compertum fuit. 282.
- Cap. V. De obitu alterius sanctimonialis eiusdem monasterij: & quomodo purgata est à nonnullis negligentijs. 282. ibidem de oratione Conuentus pro mortuis quam utilis sit.
- Cap. VI. De obitu, patientia, deuotione, ac præparatione ad mortem alterius sanctimonialis eiusdem monasterij: 286. Et ibidẽ de delitijs spiritualibus animarum Christo sponso dulcissimo.
- Cap. VII. De eiusdem Domine M. beata morte & copiosa remuneratione: de quæ Sanctorum meritis & intercessionibus. 292.
- Cap. VIII. De animabus M. & E. monialium eiusdem monasterij, quàm exactè purgabatur pro negligentijs: & præmiabantur pro meritis. 285.
- Cap. IX. De aliis sanctimonialibus eiusdem monasterij: & eius anima per infirmitatẽ purgata. 297.
- Cap. X. De sororis M. B. transitu reuelationum approbatione. 298.
- Cap. XI. de aliis sanctimonialibus eiusdem monasterij, cuius merita post obitũ alijs profuerunt. 299.
- Cap. XII. De animabus G. & B. de quibus purgatione per neglecta confessione & terrena delectatione per æquissimam Dei iustitiam. 300.
- Cap. XIII. De sororis G. feruenti desiderio, deuota præparatione, morte & gloria. 302.
- Cap. XIII. De aliquibus religiosis monasterio Sanctę Gertrudis inseruientibus, qui orationibus illius adiuuantur. 304.
- Cap. XV. De pœna Fr. Hermani à qua ereptus est precibus Cõuentus: maximè verò S. Gertrudis. ibid.
- Cap. XVI. de obitu. F. Ioannis procuratoris, & quàm grata fuerunt Deo quæcũquæ beneficia illi Conuenti mon-

INDEX.

- monialium exhibita. 306.
- Cap. XVII. Quomodo anima fratris. The. orationibus Conuentus illius ad quinque vulnera Christi oblatis, liberatus fuit. 307.
- Cap. XVIII. De pœnis fratris F. qui tamen liberatus fuit precibus S. Gertrudis. 307.
- Cap. XIX. quãtum fauerint orationes S. Gertrudis cuiusdam suo propinquo in pœnis constituto. 307. Et ibidem etiam de suffragijs per animabus in purgatorio existentibus.
- Cap. XX. De oblatione Hostiæ salutaris & vigiliarũ, quæ per parentibus fieri solent in ordine S. Benedicti: & de magno Psalterio pro defunctis. 311.
- Quid sit Psalterium magnũ, de quo sæpius fit in hoc libro. 313.
- De septem Missis S. Gregorij, Pape, earumque valore & excellentia. 314.
- Cap. XXI. Quid lucratur, qui sua merita alteri commuicat. 315.
- Cap. XXII. De mortis desiderio, quod Dominus in S. Gertrude succendit. 317.
- Cap. XXIII. De aurea sagitta amoris. 318.
- Cap. XXIII. De exercitio mortis annuè seruando, & de deuotis præparationibus ad eam, & de pietate Mariæ. 319.
- Cap. XXV. De consolatione Domini, & Sãctorũ, & de sacra communione. 322.
- Cap. XXVI. De modo, quomodo se gessit S. Gertrudis, atque orationibus, quas recitabat in postrema sua infirmitate ante obitũ suũ. 325.
- Cap. XXVII. De modo, quomodo officia agonizantium hæc spõsa sibi ipsi persoluit: & de præ ostensione eius exitus. 327.
- Cap. XXVIII. De commendatione, & autoritate huius libri. 329.
- Cap. XXIX. De oblatione libri ad laudem Dei, ibidem.
- Cap. XXX. & vltimũ de cõclusionẽ huius libri. 330.
- Finis.